

Europeiska unionens officiella tidning

L 77

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

15 mars 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred	1
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II)	11
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument	27
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020	44
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer	77
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen	85
★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder	95

Pris: 7 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ Rådets förordning (Euratom) nr 237/2014 av den 13 december 2013 om inrättande av ett instrument för kärnsäkerhetssamarbete	109
--	-----

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 230/2014

av den 11 mars 2014

om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning är ett av de instrument som direkt understöder unionens yttre politik och den efterträder Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 ⁽²⁾, som upphörde att gälla den 31 december 2013.
- (2) Att bevara freden, förebygga konflikter, stärka internationell säkerhet och bistå befolkningar, länder och regioner som drabbas av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor hör till de viktigaste målen för unionens yttre åtgärder enligt vad som anges i bland annat artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). Kriser och konflikter som påverkar stater och regioner och andra faktorer som exempelvis terrorism, organiserad brottslighet, könsrelaterat våld, klimatförändringar, utmaningar på området it-säkerhet och säkerhetshot som härrör från naturkatastrofer utgör en risk för stabiliteten och säkerheten. För att effektivt kunna gripa sig an de frågorna i god tid behövs det särskilda finansiella medel och finansieringsinstrument som kan komplettera det humanitära biståndet och instrumenten för långsiktigt samarbete.

- (3) I sina slutsatser av den 15 och 16 juni 2001 godkände Europeiska rådet unionens program för förebyggande av väpnade konflikter, och framhävde unionens politiska åtagande att göra konfliktförebyggande till ett av huvudmålen för unionens yttre förbindelser och konstaterade att instrument för utvecklingssamarbete kan bidra till att uppnå det målet. I rådets slutsatser av den 20 juni 2011 om konfliktförebyggande upprepades att det programmet är en användbar policygrund för unionens ytterligare åtgärder på det konfliktförebyggande området. I sina slutsatser av den 17 november 2009 ställde sig rådet bakom konceptet om förstärkning av EU:s medlings- och dialogkapacitet.

- (4) I rådets slutsatser av den 19 november 2007 om EU:s hantering av instabila situationer och i slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, också av den 19 november 2007, om säkerhet och utveckling, betonades att kopplingen mellan utveckling och säkerhet bör prägla unionens strategi och politik för att bidra till en konsekvent utvecklingspolitik i enlighet med artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och till konsekvens i unionens yttre åtgärder i allmänhet. Rådet drog mer specifikt slutsatsen att det framtida arbetet för säkerhet och utveckling bör inbegripa konsekvenserna för säkerhet och utveckling, till följd av klimatförändringarna, frågor som rör förvaltningen av miljö- och naturresurser samt migration.

- (5) Europeiska rådet antog den europeiska säkerhetsstrategin den 12 december 2003 och den gemensamma analysen av dess genomföranderapport den 11 december 2008. I sitt meddelande med titeln *EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa* konstaterade kommissionen även vikten av samarbete med tredje länder och regionala organisationer, särskilt i syfte att bekämpa samverkande hot, såsom människohandel, narkotikahandel och terrorism.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument (EUT L 327, 24.11.2006, s. 1).

- (6) I sitt meddelande med titeln *EU:s hantering av instabila situationer – insatser för hållbar utveckling, stabilitet och fred i svåra förhållanden* bekräftade kommissionen att unionen väsentligt bidrar till att främja fred och stabilitet genom att agera mot våldsyttningar och bakomliggande orsaker till bristande säkerhet och våldsamma konflikter. Denna förordning bör bidra till att uppnå de målen.
- (7) Den 8 december 2008 godkände rådet den övergripande strategin för unionens genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolutioner nr 1325(2000) och 1820(2008) om kvinnor, fred och säkerhet och erkände de nära kopplingarna mellan freds-, säkerhets-, utvecklings- och jämställdhetsfrågor. Unionen har konsekvent efterlyst ett fullständigt genomförande av den agenda för kvinnor, fred och säkerhet som fastställs i relevanta resolutioner av FN:s säkerhetsråd, särskilt behovet av att bekämpa våld mot kvinnor i konfliktsituationer och främjandet av kvinnors deltagande i fredsbyggande.
- (8) I EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs av rådet den 25 juni 2012, manas till utveckling av operativ vägledning för att säkerställa att de mänskliga rättigheterna beaktas vid utformningen och genomförandet av åtgärder för kampen mot terrorism och det understryks att utrotning av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt respekten för rättssäkerheten (inklusive oskuldspresumtionen, rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar) hör till unionens prioriteringar vid genomförandet av de mänskliga rättigheterna.
- (9) Demokrati och mänskliga rättigheter har ställts i förgrunden för unionens förbindelser med tredjeländer och bör därför betraktas som principer enligt denna förordning.
- (10) Europeiska rådet uppmanade i sitt uttalande av den 25 mars 2004 om bekämpande av terrorism till en integrering av målsättningarna i kampen mot terrorism i programmen för externt bistånd. Vidare innehåller Europeiska unionens strategi för kampen mot terrorism, antagen av rådet den 30 november 2005, en uppmaning till ökat samarbete med tredjeländer och Förenta nationerna i kampen mot terrorism. I rådets slutsatser av den 23 maj 2011 om stärkande av kopplingar mellan inre och yttre aspekter av terrorismbekämpning efterlystes en stärkt kapacitet hos de behöriga myndigheter som är verksamma inom bekämpning av terrorism i tredjeländer vid den strategiska programplaneringen av stabilitetsinstrumentet som inrättades genom förordning (EG) nr 1717/2006.
- (11) Förordning (EG) nr 1717/2006 antogs för att unionen ska kunna agera vid krissituationer och framväxande kriser på ett enhetligt och integrerat sätt, hantera särskilda globala och transregionala säkerhetshot och stärka krisberedskapen. Syftet med den här förordningen är att med utgångspunkt i erfarenheterna från förordning (EG) nr 1717/2006 införa ett reviderat instrument, så att effektiviteten och konsekvensen i unionens insatser kan ökas vad avser krishantering, konfliktförebyggande, fredsbyggande åtgärder och krisberedskap samt åtgärder för att motverka säkerhetshot och -utmaningar.
- (12) Åtgärder som antas i enlighet med denna förordning bör eftersträva målen i artikel 21 i EU-fördraget och artiklarna 208 och 212 i EUF-fördraget. De kan komplettera och bör vara konsekventa med åtgärder antagna av unionen med anledning av målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom ramen för avdelning V i EU-fördraget och åtgärder som antas inom ramen för femte delen i EUF-fördraget. Rådet och kommissionen bör, vardera inom ramen för sina respektive befogenheter, samarbeta för att säkerställa sådan konsekvens.
- (13) Denna förordning bör stämma överens med de bestämmelser som reglerar hur den Europeiska utrikes tjänsten, som inrättades genom rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾, ska organiseras och arbeta. Den höga representantens uttalande år 2010 om politiskt ansvar bekräftade principerna om dialog och samråd med, samt tillhandahållande av information och rapportering till Europaparlamentet.
- (14) Kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska utrikes tjänsten bör regelbundet och frekvent utbyta åsikter och information med Europaparlamentet. Dessutom ska Europaparlamentet i enlighet med relevanta interinstitutionella avtal i ärendet ges tillgång till dokument så att rätten till kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾ kan utövas på ett välunderbyggt sätt.
- (15) Gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av Europeiska unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

(16) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på programplanerings- och genomförandeåtgärder. De befogenheterna bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(17) Granskningsförfarandet bör i princip tillämpas vid antagandet av dessa genomförandeakter, med tanke på deras art, särskilt politikinriktningen och budgetkonsekvenserna, utom i fall av finansiellt småskaliga åtgärder.

(18) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om, i vederbörligen motiverade fall, en snabb reaktion från unionens sida är nödvändig på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.

(19) Unionen bör sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt för att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Det bör uppnås genom konsekvens och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan det här instrumentet, andra unionsinstrument för finansiering av yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för att finansiera yttre åtgärder.

(20) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(21) I denna förordning fastställs en finansieringsram för förordningens giltighetstid, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

(22) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽²⁾. Därför bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument (instrumentet som bidrar till stabilitet och fred) för perioden 2014-2020 och ger direkt stöd till unionens yttre politik genom att öka effektiviteten och konsekvensen i unionens åtgärder på områdena krishantering, konfliktförebyggande fredsbyggande åtgärder och krisberedskap samt vid bemötande av globala och transregionala hot.

2. Unionen ska i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning vidta åtgärder för utvecklingssamarbete samt åtgärder för finansiellt, ekonomiskt och tekniskt samarbete med tredjeländer, regionala och internationella organisationer samt andra statliga aktörer och aktörer från det civila samhället.

3. I denna förordning avses med aktörer från det civila samhället icke-statliga organisationer, organisationer som företräder ursprungsbefolkningar, lokala medborgargrupper och yrkessammanslutningar, kooperativ, fackföreningar, näringslivsorganisationer och sociala intresseorganisationer, lokala organisationer (inbegripet nätverk) som deltar i decentraliserat regionalt samarbete och regional integration, konsumentorganisationer, kvinnoorganisationer och ungdomsorganisationer, organisationer inom undervisning, kultur, forskning och vetenskap, universitet, kyrkor samt religiösa sammanslutningar och samfund, medier samt icke-statliga sammanslutningar och privata och offentliga stiftelser som skulle kunna bidra till utvecklingspolitiken eller de yttre aspekterna av den inre politiken. Andra organ eller aktörer som inte anges i denna punkt kan få stöd om det är nödvändigt för att målen med denna förordning ska uppnås.

4. De specifika målen för denna förordning ska vara

a) att i en krissituation eller framväxande krissituation snabbt bidra till stabilitet genom en effektiv insats avsedd att hjälpa till att bevara, upprätta eller återupprätta förutsättningarna för att unionens yttre politik och åtgärder ska kunna genomföras på ett korrekt sätt i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget,

b) att bidra till att förebygga konflikter och säkra kapaciteten och beredskapen att hantera situationer före och efter kriser och bygga upp fred, och

c) att bemöta specifika globala och transregionala hot mot fred, internationell säkerhet och stabilitet.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s.1.

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Artikel 2

AVDELNING II

Konsekvens och komplementaritet i unionsbiståndet**TYPEN AV UNIONSBISTÅND**

1. Kommissionen ska sörja för att åtgärder som antas enligt denna förordning är förenliga med unionens övergripande strategiska politikram för partnerländerna, särskilt med målen för de åtgärder som avses i punkt 2, och med andra relevanta unionsåtgärder.

2. Åtgärder som antas i enlighet med denna förordning får komplettera och ska vara samstämmiga med åtgärder som antas enligt avdelning V i EU-fördraget och femte delen i EUF-fördraget. Åtgärder som antas enligt denna förordning ska ta vederbörlig hänsyn till Europaparlamentets synpunkter.

3. Unionens bistånd enligt denna förordning ska komplettera det bistånd som ges enligt unionens instrument för externt bistånd och ska endast ges i den mån dessa instrument inte ger möjlighet till tillräckliga och effektiva insatser och ska planeras och genomföras på ett sådant sätt att insatserna i tillämpliga fall är kontinuerliga inom ramen för dessa instrument.

4. Följande övergripande frågor ska om möjligt tas med, även i programplaneringen:

- a) Främjande av demokrati och god samhällsstyrning.
- b) Mänskliga rättigheter och humanitär rätt, inklusive barns rättigheter och urbefolkningars rättigheter.
- c) Icke-diskriminering.
- d) Jämställdhet mellan könen och kvinnors egenmakt.
- e) Konfliktförebyggande.
- f) Klimatförändringarna.

5. Verksamhet som omfattas av rådets förordning (EG) nr 1257/96⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU⁽²⁾ som berättigar till stöd enligt de akterna ska inte finansieras enligt den här förordningen.

6. För att öka effektiviteten och komplementariteten i unionens och nationella biståndsåtgärder och för att förhindra dubbelfinansiering ska kommissionen verka för en nära samordning mellan unionens verksamhet och medlemsstaternas verksamhet såväl på beslutsnivå som ute på fältet. För detta ändamål ska medlemsstaterna och kommissionen använda ett system för informationsutbyte. Kommissionen får ta initiativ för att främja sådan samordning. Dessutom ska kommissionen sörja för samordning och samarbete med multilaterala, regionala och subregionala organisationer och andra givare.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

Artikel 3

Bistånd som reaktion på krissituationer eller vid framväxande kriser för att förhindra konflikter

1. Unionen ska ge tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de specifika mål som fastställs i artikel 1.4 a som reaktion på följande exceptionella och oförutsedda situationer:

- a) En nödsituation, kris eller framväxande kris.
- b) En situation som hotar demokratin, lag och ordning, skyddet av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna eller enskilda personers säkerhet och trygghet, särskilt personer som är utsatta för könsrelaterat våld i situationer som präglas av instabilitet.
- c) En situation som riskerar att trappas upp till en väpnad konflikt eller att allvarligt destabilisera tredjelandet eller tredjeländerna i fråga.

Sådant bistånd kan även avse situationer där unionen har åberopat grundsatsklausuler i internationella avtal för att helt eller delvis upphäva samarbetet med tredjeländer.

2. Det tekniska och finansiella biståndet som avses i punkt 1 får omfatta följande:

- a) Stöd, genom tillhandahållande av tekniskt och logistiskt bistånd, till insatser av internationella och regionala organisationer och av statliga aktörer och aktörer från det civila samhället för att främja förtroendeskapande åtgärder, medling, dialog och försoning.
- b) Stöd till genomförande av resolutioner antagna av Förenta nationernas säkerhetsråd om kvinnor, fred och säkerhet, särskilt i instabila eller konfliktdrabbade länder eller länder som nyligen genomgått en konflikt.
- c) Stöd till uppbyggnad och drift av interimsförvaltningar som har inrättats i enlighet med internationell rätt.
- d) Stöd till utveckling av demokratiska och pluralistiska statliga institutioner, inbegripet åtgärder för att förstärka kvinnors roll inom sådana institutioner, effektiv civilförvaltning och civil övervakning av säkerhetssystemet samt åtgärder för att stärka förmågan till brottsbekämpning och rättsväsendets kapacitet i kampen mot terrorism, organiserad brottslighet och alla former av olaglig handel.

- e) Stöd till internationella straffrättsribunaler och särskilda nationella tribunaler, sannings- och försoningskommissioner och mekanismer för rättsliga avgöranden i människorättsärenden samt hävdande och tilldömande av äganderätt i enlighet med internationella normer på områdena mänskliga rättigheter och rättsstatlighet.
- f) Stöd till åtgärder som behövs för att börja rehabilitera och återuppbygga viktig infrastruktur, bostäder, offentliga byggnader, ekonomiska tillgångar och grundläggande produktionskapacitet samt andra åtgärder för att få fart på ekonomisk aktivitet, skapa sysselsättning samt upprätta de minimiförutsättningar som är nödvändiga för en hållbar social utveckling.
- g) Stöd till civila åtgärder i samband med demobilisering och återintegrering och, i tillämpliga fall, repatriering av före detta kombattanter och deras familjer i det civila samhället samt åtgärder för att ta itu med barnsoldaters och kvinnliga kombattanters situation.
- h) Stöd till åtgärder för att mildra de sociala effekterna av omstruktureringen av de väpnade styrkorna.
- i) Stöd till åtgärder för att inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål hantera de socioekonomiska effekterna för civilbefolkningen på grund av truppminor, blindgångare eller andra spränganordningar som har använts i krig. Verksamhet som finansieras genom denna förordning får bl.a. omfatta riskutbildning, mindetektering och minröjning och, i samband med detta, förstöring av lager.
- j) Stöd till åtgärder för att inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål bekämpa olaglig användning av och tillgång till eldvapen, handeldvapen och lätta vapen.
- k) Stöd till åtgärder för att säkra att kvinnors och barns särskilda behov i kris- och konfliktsituationer, inklusive deras utsatthet för könsrelaterat våld, hanteras på ett fullgott sätt.
- l) Stöd till rehabilitering och återintegrering av offer för väpnade konflikter, inklusive åtgärder för att tillgodose kvinnors och barns särskilda behov.
- m) Stöd till åtgärder för att främja och försvara respekt för de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, demokratin och rättsstatligheten och därtill kopplade internationella instrument.
- n) Stöd till socioekonomiska åtgärder för att främja rättvis tillgång till och öppen förvaltning av naturresurser i en krissituation eller framväxande kris, inklusive fredsbyggande åtgärder.
- o) Stöd till åtgärder för att hantera de potentiella effekterna av plötsliga folkförflyttningar med relevans för den politiska och säkerhetsmässiga situationen, inklusive åtgärder för att tillgodose värdssamhällenas behov i en krissituation eller framväxande kris, inklusive fredsbyggande åtgärder.
- p) Stöd till åtgärder för att främja utveckling och organisation av det civila samhället och dess medverkan i den politiska processen, inklusive åtgärder för att förstärka kvinnors roll i sådana processer och åtgärder för att främja oberoende, pluralistiska och professionella medier.
- q) Stöd till åtgärder för att hantera naturkatastrofer eller katastrofer som orsakats av människor vilka utgör ett hot mot stabiliteten och hot mot folkhälsan i samband med pandemier, i avsaknad av eller som komplement till unionens humanitära bistånd och civilskyddsbistånd.
3. Vid de situationer som avses i punkt 1 i den här artikeln, får unionen även ge tekniskt och finansiellt bistånd som inte uttryckligen omfattas av punkt 2 i den här artikeln. Sådant bistånd ska begränsas till de exceptionella stödåtgärder som avses i artikel 7.2 vilka uppfyller samtliga nedanstående villkor:
- a) De omfattas av såväl det allmänna tillämpningsområdet för denna förordning och de specifika mål som anges i artikel 1.4 a.
- b) De är till sin varaktighet begränsade till den period som fastställs i artikel 7.2.
- c) De skulle normalt vara berättigade till medel enligt andra unionsinstrument för externt bistånd eller andra delar av den här förordningen, men bör på grund av behovet av att snabbt reagera på situationen bemötas genom åtgärder för kriser eller framväxande kriser.

Artikel 4

Bistånd för förebyggande av konflikter, fredsbyggande åtgärder och krisberedskap

1. Unionen ska ge tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de specifika mål som fastställs i artikel 1.4 b. Sådant bistånd ska omfatta stöd till åtgärder som syftar till att bygga upp och stärka unionens och dess partners kapacitet att förebygga konflikter, bygga upp fred och hantera situationer före och efter kriser i nära samordning med Förenta nationerna och andra internationella, regionala och subregionala organisationer samt statliga aktörer och aktörer från det civila samhället i deras arbete med att

- a) främja tidig varning och konfliktkänslig riskanalys vid utformningen och genomförandet av politiska åtgärder,
- b) underlätta och bygga upp kapacitet för förtroendeskapande åtgärder, medling, dialog och försoning, särskilt med hänsyn till framväxande motsättningar mellan olika befolkningsgrupper,

- c) stärka kapaciteten för deltagande i och utplacering av civila stabiliseringsuppdrag,
- d) främja återhämtningen efter konflikter samt återhämtningen efter katastrofer med hänsyn till den politiska och säkerhetsmässiga situationen,
- e) begränsa användningen av naturresurser för att finansiera konflikter och stödja berörda aktörers anslutning till initiativ som Kimberleyprocessens certifieringssystem, särskilt vad beträffar genomförandet av effektiv inhemsk kontroll av produktion av och handel med naturresurser.

2. Åtgärderna under denna artikel

- a) ska omfatta kunskapsöverföring, utbyte av information och bästa praxis, bedömning av risker eller hotbilder, forskning och analys, system för tidig varning, utbildning och tillhandahållande av tjänster,
- b) ska bidra till ytterligare utveckling av en strukturell dialog om fredsbyggande frågor,
- c) får också inbegripa tekniskt och finansiellt bistånd för genomförandet av freds- och statsbyggande stödåtgärder.

Artikel 5

Bistånd för att motverka globala och transregionala hot och framväxande hot

1. Unionen ska ge tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de specifika mål som fastställs i artikel 1.4 c på följande områden:

- a) Hot mot lag och ordning, enskilda personers säkerhet och trygghet, kritisk infrastruktur och folkhälsan.
- b) Begränsning av och beredskap mot risker i samband med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agens, oavsett om de härrör från uppsåtliga handlingar, olyckor eller har naturligt ursprung.

2. Biståndet på de områden som avses i punkt 1 a ska omfatta stöd till åtgärder som syftar till följande:

- a) Stärka kapaciteten hos brottsbekämpande, rättsliga och civila myndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism, organiserad brottslighet, inbegripet it-brottslighet, och alla former av olaglig handel samt med faktisk övervakning av olaglig handel och transitering.
- b) Avvärja hot mot kritisk infrastruktur, vilket kan inbegripa internationella transporter, inklusive passagerar- och godstrafik, energirelaterad verksamhet och energidistribution och elektroniska informations- och kommunikationsnät. Sådana åtgärder ska särskilt inriktas på transregionalt samarbete och genomförandet av internationella normer för riskmedvetenhet, sårbarhetsanalys, krisberedskap samt larm- och konsekvenshantering.

- c) Säkerställa adekvata reaktioner mot allvarliga hot mot folkhälsan, inklusive plötsliga epidemier med potentiellt gränsöverskridande verkningar.

- d) Bemöta globala och transregionala verkningar av klimatförändringarna som har potentiellt destabiliserande effekter för fred och säkerhet.

3. Med avseende på de åtgärder som avses i punkt 2 a

- a) ska transregionalt samarbete med två eller flera tredjeländer som har visat en tydlig politisk vilja att ta itu med problem som uppstår prioriteras; samarbete med enskilda länder, regioner eller internationella, regionala och subregionala organisationer i kampen mot terrorism får också äga rum,

- b) ska de särskilt inriktas på god samhällsstyrning och ska stämma överens med internationell rätt,

- c) ska, vid bistånd till myndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism, sådana åtgärder prioriteras som rör utveckling och skärpning av lagstiftningen mot terrorism, genomförande och tillämpning av lagstiftning för finanssektorn, tullagstiftning och invandringslagstiftning samt utveckling av förfaranden för brottsbekämpning som är anpassade till högsta internationella standarder och stämmer överens med internationell rätt, förstärkt demokratisk kontroll och institutionella tillsynsmekanismer samt förebyggande av våldsam radikalism,

- d) ska, vid bistånd som rör narkotikaproblem, vederbörlig uppmärksamhet ägnas åt internationellt samarbete som syftar till att främja bästa praxis för att minska efterfrågan, framställningen och skadeverkningarna.

4. Biståndet på de områden som avses i punkt 1 b ska omfatta stöd till åtgärder som syftar till att

- a) främja civil forskning som ett alternativ till försvarsrelaterad forskning,

- b) förbättra säkerhetsrutinerna i civila anläggningar där känsliga kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agens lagras eller hanteras i samband med civila forskningsprogram,

- c) inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål, stödja inrättandet av civil infrastruktur och utförande av relevanta civila undersökningar som är nödvändiga för avveckling, sanering eller omställning av vapenrelaterade anläggningar, när det förklaras att dessa inte längre är en del av ett försvarsprogram,

- d) stärka kapaciteten hos de behöriga civila myndigheter som arbetar med utveckling och genomförande av effektiv övervakning av olaglig handel med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agens (inbegripet utrustning för deras framställning eller leverans),

- e) utveckla de rättsliga ramarna och den institutionella kapaciteten för upprättande och genomförande av effektiva exportkontroller av varor med dubbla användningsområden, inklusive regionala samarbetsåtgärder,
- f) utveckla effektiv civil katastrofberedskap, krisplanering, bemötande av kriser och kapacitet för sanering.

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING OCH GENOMFÖRANDE*Artikel 6***Allmän ram**

Unionens bistånd ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014 och genom

- a) exceptionella stödåtgärder och interimsprogram som avses i artikel 7,
- b) tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i artikel 8,
- c) årliga handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder,
- d) stödåtgärder.

*Artikel 7***Exceptionella stödåtgärder och interimsprogram**

1. Unionsbistånd enligt artikel 3 ska ges i form av exceptionella stödåtgärder och interimsprogram.

2. I situationer som avses i artikel 3.1 får kommissionen anta exceptionella stödåtgärder som uppfyller kraven som fastställs i artikel 3.3. En sådan exceptionell stödåtgärd får ha en varaktighet på upp till 18 månader, som kan förlängas två gånger med ytterligare en period på upp till sex månader upp till en varaktighet på högst 30 månader totalt i händelse av faktiska och oförutsedda hinder för dess genomförande, förutsatt att det belopp som avsatts för åtgärden inte ökar.

Vid utdragna kriser och konflikter får kommissionen anta en andra exceptionell stödåtgärd med en varaktighet på upp till 18 månader.

Den sammanlagda varaktigheten för den exceptionella stödåtgärd som avses i första stycket och varaktigheten för den exceptionella stödåtgärd som avses i andra stycket får inte överskrida 36 månader.

3. När en exceptionell stödåtgärd kostar mer än 20 000 000 EUR ska den antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

4. Innan kommissionen antar eller förlänger en exceptionella stödåtgärd som kostar upp till 20 000 000 EUR, ska kommissionen informera rådet om dess art, mål och beräknade belopp. Kommissionen ska även informera rådet innan den gör väsentliga förändringar av de exceptionella stödåtgärder som redan har antagits. Kommissionen ska ta hänsyn till rådets relevanta politiska strategi både vid planeringen av åtgärderna och vid deras genomförande, så att konsekvensen i unionens yttre åtgärder bevaras.

5. Så snart som möjligt efter antagandet av en exceptionell stödåtgärd och i varje fall inom tre månader därefter, ska kommissionen avge rapport till Europaparlamentet och rådet, genom en översikt över de antagna åtgärdernas art, sammanhang och syfte, inbegripet de åtgärdernas komplementaritet med pågående och planerade unionsinsatser.

6. Kommissionen får anta interimsprogram i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014 i syfte att upprätta eller återupprätta de grundläggande förutsättningarna för ett effektivt genomförande av unionens externa samarbetspolitik.

Interimsprogram ska baseras på exceptionella stödåtgärder.

7. Kommissionen ska vederbörligen och i god tid informera Europaparlamentet om sin planering och sitt genomförande av unionsbiståndet enligt artikel 3, inklusive de beräknade finansiella beloppen, och ska även informera Europaparlamentet om väsentliga ändringar och förlängningar till det biståndet.

*Artikel 8***Tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program**

1. Tematiska strategidokument ska utgöra den allmänna grunden för tillhandahållande av bistånd enligt artiklarna 4 och 5. De tematiska strategidokumenterna ska vara ramen för samarbetet mellan unionen och de berörda partnerländerna eller -regionerna.

2. När tematiska strategidokument utarbetas och genomförs ska de överensstämma med principerna om biståndseffektivitet, såsom partnerskap, samordning och i tillämpliga fall harmonisering. De tematiska strategidokumenterna ska därför överensstämma med och undvika att dubblera programplaneringsdokument som godkänts eller antagits inom ramen för något av unionens övriga instrument för externt bistånd.

Tematiska strategidokument ska i princip bygga på en dialog mellan unionen eller i lämpliga fall relevanta medlemsstater med berörda partnerländer eller -regioner, under medverkan av det civila samhället och regionala och lokala myndigheter, så att det kan säkerställas att de berörda länderna eller regionerna i tillräckligt hög grad övertar ägarskapet i programplaneringsprocessen.

Unionen och medlemsstaterna ska samråda med varandra i ett tidigt skede av programplaneringsprocessen för att främja konsekvens och komplementaritet i samarbetet.

3. Varje tematiskt strategidokument ska åtföljas av ett flerårigt vägledande program som kortfattat beskriver de prioriterade områden som valts ut för unionsfinansiering, de specifika målen, de förväntade resultaten, resultatindikatorerna och tidsramen för unionens bistånd.

I det fleråriga vägledande programmet ska vägledande finansiella anslag för varje program fastställas med beaktande av de berörda partnerländernas och partnerregionernas behov eller särskilda svårigheter. De finansiella anslagen kan vid behov anges i form av intervall.

4. Kommissionen ska godkänna tematiska strategidokument och anta fleråriga vägledande program i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. Det förfarandet ska även tillämpas för väsentliga översyner som får till följd att tematiska strategidokument eller fleråriga vägledande program i väsentlig grad ändras.

5. Det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014 ska inte tillämpas för smärre ändringar eller tekniska anpassningar av tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program, som leder till att medel inom de vägledande finansiella anslagen per prioritetsområde omfördelas eller till att de ursprungliga vägledande finansiella anslagen ökar eller minskar med högst 20 % men med ett belopp som inte är högre än 10 000 000 EUR, under förutsättning att sådana ändringar eller tekniska anpassningar inte berör de prioritetsområden och mål som anges i de dokumenten.

I sådana fall ska ändringarna eller de tekniska anpassningarna utan dröjsmål meddelas Europaparlamentet och företrädarna för medlemsstaterna i den kommitté som avses i artikel 11.

6. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på behovet av en snabb reaktion från unionen, får kommissionen anta tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.4 i förordning (EU) nr 236/2014.

7. Vid programplanering eller programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 ska resultaten, rönen och slutsatserna i den rapporten beaktas.

Artikel 9

Det civila samhället

Förberedandet, programplaneringen, genomförandet och övervakningen av åtgärder enligt denna förordning ska när så är möjligt och när så är lämpligt ske i samråd med det civila samhället.

Artikel 10

Mänskliga rättigheter

1. Kommissionen ska se till att åtgärder som antas enligt denna förordning i samband med kampen mot terrorism och organiserad brottslighet genomförs i enlighet med internationell rätt, inbegripet internationell humanitär rätt.

2. I enlighet med EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati ska kommissionen utveckla operativ vägledning för att säkerställa att de mänskliga rättigheterna beaktas vid utformningen och genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 1, särskilt när det gäller förhindrande av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt respekt för rättssäkerheten, inklusive oskuldspresumtionen, rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar. Ett tydligt människorättsperspektiv ska också ingå i åtgärder som rör it-säkerhet och kampen mot it-brottslighet.

3. Kommissionen ska noggrant övervaka genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 1 i syfte att säkerställa överensstämmelse med förpliktelser rörande mänskliga rättigheter. Kommissionen ska ta med denna information i sina regelbundna rapporter.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Kommitté

Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *kommittén för stabilitets- och fredsinstrumentet*). Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 12

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU, särskilt artikel 9.

Artikel 13

Finansieringsramen

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning för perioden 2014–2020 ska vara 2 338 719 000 EUR.

2. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

3. Under perioden 2014–2020 ska

Artikel 14

a) minst 70 procentenheter av finansieringsramen anslås till åtgärder som omfattas av artikel 3, och

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

b) nio procentenheter av finansieringsramen anslås till åtgärder som omfattas av artikel 4.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred, och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 231/2014**av den 11 mars 2014****om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I sitt meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020*, fastställde kommissionen ramen för unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder och instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II).
- (2) Eftersom rådets förordning (EG) nr 1085/2006 ⁽⁴⁾ upphörde att gälla den 31 december 2013, samt för att göra unionens yttre åtgärder mer effektiva, bör en ram för planering och utbetalning av externt stöd bibehållas för perioden 2014–2020. Unionens utvidgningspolitik bör även i fortsättningen stödjas genom ett särskilt instrument för finansiering av yttre åtgärder. IPA II bör därför upprättas.
- (3) I artikel 49 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) anges att varje europeisk stat som respekterar värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter, får ansöka om att bli medlem av unionen. En europeisk stat som har ansökt om det kan

bli medlem av unionen först när det har bekräftats att den uppfyller de kriterier för medlemskap som fastställdes vid Europeiska rådets möte i Köpenhamn i juni 1993 (nedan kallade *Köpenhamnskriterierna*) och förutsatt att anslutningen inte överskrider unionens förmåga att integrera den nya medlemmen. Dessa kriterier gäller stabiliteten hos de institutioner som garanterar demokrati, rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och respekt för och skydd av minoriteter, förekomsten av en fungerande marknadsekonomi och kapaciteten att hantera konkurrenstrycket och marknadskrafterna i unionen samt kapaciteten att inte bara utnyttja rättigheterna utan även axla skyldigheterna enligt fördragen och att ansluta sig till den politiska, ekonomiska och monetära unionens mål.

- (4) Utvidgningsstrategin som grundar sig på konsolidering, villkorlighet och kommunikation i kombination med unionens kapacitet att integrera nya medlemmar fortsätter att utgöra grundvalen för en förnyad konsensus om utvidgning. Anslutningsprocessen bygger på objektiva kriterier och tillämpningen av principen om likabehandling av alla sökande, som var och en bedöms på grundval av sina egna meriter. Framstegen mot anslutning beror på varje sökandes respekt för unionens värderingar och dess kapacitet att genomföra nödvändiga reformer för att anpassa sina politiska, institutionella, rättsliga, förvaltningsmässiga och ekonomiska system till unionens bestämmelser, standarder, politik och praxis.
- (5) Utvidgningsprocessen stärker freden, demokratin och stabiliteten i Europa och gör det möjligt för unionen att hantera globala utmaningar bättre. Den omvandlande kraften i utvidgningsprocessen leder till långtgående politiska och ekonomiska reformer i utvidgningsländerna, vilket även gynnar unionen som helhet.
- (6) Europeiska rådet har beviljat Island, Montenegro, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Turkiet och Serbien status som kandidatländer. Det har bekräftat det europeiska perspektivet för västra Balkan. Utan att det påverkar ståndpunkter om status eller eventuella framtida beslut som fattas av Europeiska rådet eller rådet, får de länder som har ett sådant europeiskt perspektiv och som inte har beviljats status som kandidatländer betraktas som potentiella kandidater enbart för tillämpningen av denna förordning. Finansiellt stöd enligt denna förordning bör beviljas alla stödmottagare som förtecknas i bilaga I.
- (7) Stöd enligt denna förordning bör tillhandahållas i enlighet med den ram för utvidgningspolitiken som definierats av Europeiska rådet och rådet, med vederbörlig hänsyn till meddelandet om utvidgningsstrategin och

⁽¹⁾ EUT C 11, 15.1.2013, s. 77.

⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (EUT L 210, 31.7.2006, s. 82).

framstegsrapporterna i kommissionens årliga utvidgningspaket, samt relevanta resolutioner från Europaparlamentet. Stöd bör även ges i enlighet med de avtal som unionen ingått med de stödmottagare som förtecknas i bilaga I och i enlighet med de europeiska partnerskapen och anslutningspartnerskapen. Stödet bör i huvudsak inriktas på ett utvalt antal politikområden som hjälper de stödmottagare som förtecknas i bilaga I att stärka de demokratiska institutionerna och rättstaten, reformera rättsväsendet och den offentliga förvaltningen, respektera de grundläggande rättigheterna och främja jämställdhet mellan könen, tolerans, social delaktighet och icke-diskriminering. Stödet bör fortsätta att bistå deras ansträngningar att främja regionalt, makroregionalt och gränsöverskridande samarbete samt territoriell utveckling, bland annat genom genomförande av unionens makroregionala strategier. Det bör också stärka ländernas ekonomiska och sociala utveckling samt stödja en agenda för smart och hållbar tillväxt för alla med särskild inriktning på små och medelstora företag, för att uppnå målen för Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla (nedan kallad *Europa 2020-strategin*) och en gradvis anpassning till Köpenhamnskriterierna. Samstämmigheten mellan det finansiella stödet och de övergripande framstegen i genomförandet av föranslutningsstrategin bör förstärkas.

- (8) I syfte att beakta förändringar av utvidgningspolitikens ramverk eller väsentlig utveckling hos de stödmottagare som förtecknas i bilaga I, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på antagande och uppdatering av de tematiska prioriteringar för stöd som anges i bilaga II. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (9) Att stärka rättsstatsprincipen, däribland kampen mot korruption och organiserad brottslighet, och god samhällsstyrning, inbegripet reform av den offentliga förvaltningen, är fortfarande centrala utmaningar för de flesta stödmottagare som förtecknas i bilaga I och är avgörande för att dessa stödmottagare ska kunna närma sig unionen och senare fullt ut åta sig de förpliktelser som ett unionsmedlemskap medför. Med tanke på det långsiktiga perspektivet för de reformer som eftersträvas på dessa områden och behovet av att uppnå resultat, bör det finansiella stöd som ges i enlighet med denna förordning så snart som möjligt möta de krav som ställs på de stödmottagare som förtecknas i bilaga I.
- (10) De stödmottagare som förtecknas i bilaga I behöver vara bättre rustade för att ta itu med globala utmaningar såsom hållbar utveckling och klimatförändringar och

anpassa sig till unionens insatser för att hantera dessa problem. Unionsstödet enligt denna förordning bör också bidra till att uppnå målet att höja den klimatrelaterade delen av unionens budget till minst 20 %.

- (11) Unionen bör även stödja övergången mot anslutning till gagn för samtliga stödmottagare som förtecknas i bilaga I på grundval av dess medlemsstaters erfarenheter. Samarbetet bör i synnerhet inriktas på att förmedla de erfarenheter som dragits av medlemsstaterna under reformprocessen.
- (12) Kommissionen och medlemsstaterna bör se till att deras stöd uppfyller kraven på överensstämmelse, samordning och komplementaritet, särskilt genom regelbundna samråd och täta utbyten av information i alla skeden av stödprocessen. Nödvändiga steg bör också tas för att förbättra samordningen och komplementariteten, bland annat genom regelbundna samråd med andra givare. Det civila samhället bör få en mer framträdande roll, både inom program som genomförs genom statliga organ och i dess egenskap av direktmottagare av unionsstöd.
- (13) Prioriterade åtgärder för att uppnå målen på de relevanta politikområden som kommer att få stöd enligt denna förordning bör definieras i vägledande strategidokument som utarbetas av kommissionen för hela den tid som unionens fleråriga budgetram för perioden 2014-2020 gäller partnerskap med de stödmottagare som förtecknas i bilaga I, med utgångspunkt i deras specifika behov och utvidgningsagendor, i linje med de allmänna och särskilda mål som fastställs i denna förordning och med beaktande av relevanta nationella strategier. I strategidokumenten bör även de politikområden som ska få stöd identifieras och, utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets privilegier, de vägledande unionsanslagen per politikområde per år fastställas, inbegripet en uppskattning av de klimatrelaterade utgifterna. Tillräcklig flexibilitet bör byggas in för att klara framväxande behov och ge incitament till att förbättra resultaten. Strategidokumenten bör säkra samstämmighet och överensstämmelse med de ansträngningar som gjorts av de stödmottagare som förtecknas i bilaga I, och som avspeglas i deras nationella budgetar, och bör ta hänsyn till stöd från andra givare. För att ta hänsyn till inre och yttre utveckling bör strategidokumenten ses över och vid behov revideras.
- (14) Det ligger i unionens intresse att bistå de stödmottagare som förtecknas i bilaga I i deras reformarbete för att kunna gå med i unionen. Stödet bör förvaltas med stark inriktning på resultat och med incitament för dem som visar sitt engagemang för reformer genom ett effektivt genomförande av föranslutningsstöd och framsteg i riktning mot uppfyllande av medlemskapskriterierna.

(15) Stödet bör även i fortsättningen använda de strukturer och instrument som under föranslutningsprocessen visat sig fungera. Övergången från kommissionens direkta förvaltning av föranslutningsmedel till indirekt förvaltning av de stödmottagare som förtecknas i bilaga I bör ske successivt och i linje med dessa stödmottagares respektive kapacitet. I enlighet med principen om deltagandedemokrati bör kommissionen hos varje stödmottagare som förtecknas i bilaga I uppmuntra till parlamentarisk tillsyn över det stöd som erhålls.

(16) För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter gäller strategidokument, programplaneringsdokumenten och de särskilda bestämmelser i vilka sådana enhetliga villkor fastställs, och bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Med beaktande av dessa genomförandeakters karaktär, särskilt deras policyinriktning eller deras ekonomiska konsekvenser, bör granskningsförfarandet i princip tillämpas vid antagandet av dem, utom när det gäller ekonomiskt småskaliga åtgärder. När de enhetliga villkoren för tillämpningen av den här förordningen fastställs bör hänsyn tas till de erfarenheter som gjorts vid förvaltningen och genomförandet av tidigare föranslutningsstöd. Dessa enhetliga villkor bör ändras om utvecklingen så kräver.

(17) Den kommitté som inrättas enligt denna förordning bör även ha behörighet när det gäller rättsakter och åtaganden enligt förordning (EG) nr 1085/2006 samt för genomförandet av artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 389/2006⁽²⁾.

(18) I denna förordning fastställs en finansieringsram för dess tillämpningsperiod, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽³⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

(19) Unionen bör eftersträva en så effektiv användning av de tillgängliga resurserna som möjligt för att optimera sina yttre åtgärders inverkan. Detta bör uppnås genom samstämmighet och komplementaritet mellan unionens

instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan IPA, andra unionsinstrument för finansiering av yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för finansiering av yttre åtgärder.

(20) Gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014⁽⁴⁾.

(21) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(22) En smidig, oavbruten övergång från instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA), som inrättades genom förordning (EG) nr 1085/2006, till IPA II bör säkerställas, och den här förordningens tillämpningsperiod bör anpassas till tillämpningsperioden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽⁵⁾. Den här förordningen bör därför tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Allmänt mål

Instrumentet för stöd inför anslutningen för perioden 2014–2020 (IPA II) ska stödja de stödmottagare som förtecknas i bilaga I vid antagandet och genomförandet av de politiska, institutionella, rättsliga, administrativa, sociala och ekonomiska reformer som krävs av dessa stödmottagare för att de ska uppfylla unionens värderingar och successivt anpassa sig till unionens bestämmelser, standarder, politik och praxis, med ett medlemskap i unionen som mål.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 389/2006 av den 27 februari 2006 om införande av en stöddordning för att stimulera den ekonomiska utvecklingen inom den turkcypriska befolkningsgruppen och om ändring av förordning (EG) nr 2667/2000 om Europeiska byrån för återuppbyggnad (EUT L 65, 7.3.2006, s. 5).

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 95 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Genom sådant stöd ska IPA II bidra till stabiliteten, säkerheten och välbefindandet hos de stödmottagare som förtecknas i bilaga I.

Artikel 2

Särskilda mål

1. Stöd enligt denna förordning ska syfta till att följande särskilda mål uppnås i enlighet med de specifika behoven hos varje stödmottagare som förtecknas i bilaga I och deras individuella utvidgningsagendor.

a) Stöd för politiska reformer, bland annat genom

- i) stärkande av demokratin och dess institutioner, inklusive ett effektivt och oberoende rättsväsende, och av rättsstatsprincipen och tillämpningen av denna,
- ii) främjande av och skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, ökad respekt för rättigheterna för personer som tillhör minoriteter, inklusive homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella, främjande av jämställdhet, icke-diskriminering och tolerans samt mediefrihet och respekt för kulturell mångfald,
- iii) regionalt samarbete och goda grannskapsrelationer,
- iv) främjande av försoning, fredsbyggande och förtroendeskapande åtgärder,
- v) bekämpning av korruption och organiserad brottslighet,
- vi) stärkande av den offentliga förvaltningen och god samhällsstyrning på alla nivåer,
- vii) kapacitetssuppleveringsåtgärder som syftar till att förbättra brottsbekämpningen, gränsförvaltningen och genomförandet av migrationspolitiken, inklusive hanteringen av migrationsströmmar,
- viii) utveckling av det civila samhället,
- ix) förbättrad social dialog och stärkt kapacitet hos arbetsmarknadens parter.

b) Stöd för ekonomisk, social och territoriell utveckling i syfte att uppnå smart och hållbar tillväxt för alla, bland annat genom

- i) uppnående av unionens standarder för ekonomi, inklusive en fungerande marknadsekonomi, liksom finanspolitisk och ekonomisk styrning,
- ii) de ekonomiska reformer som krävs för att hantera konkurrenstrycket och marknadskrafterna i unionen, samtidigt som uppnåendet av ekonomiska, sociala och miljörelaterade mål främjas,

iii) främjande av sysselsättning och arbetskraftens rörlighet, skapande av kvalitativa arbetstillfällen och utveckling av mänskligt kapital,

iv) främjande av social och ekonomisk delaktighet, särskilt för minoriteter och sårbara befolkningsgrupper, inklusive personer med funktionshinder, flyktingar och fördrivna personer,

v) främjande av ett inkluderande och integrerat utbildningssystem och bevarande och restaurering av kulturarvet,

vi) utveckling av fysiskt kapital, inklusive förbättring av infrastrukturen och förbindelserna med unionens nätverk och regionala nätverk.

vii) stärkande av forskning, teknisk utveckling och innovationskapacitet.

c) Förstärkning av förmågan på alla nivåer hos de stödmottagare som förtecknas i bilaga I att uppfylla de skyldigheter ett unionsmedlemskap medför genom stöd till en gradvis anpassning till och antagande, genomförande och verkställighet av unionens regelverk, inklusive förberedelser för förvaltningen av unionens strukturfonder, Sammanhållningsfonden, och Europeiska jordbruks- och landsbygdsutvecklingsfonden.

d) Förstärkning av regional integration och territoriellt samarbete som inbegriper de stödmottagare som förtecknas i bilaga I, medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, tredjeländer som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽¹⁾.

2. Framsteg i arbetet med att uppnå de särskilda målen i punkt 1 ska övervakas och bedömas på grundval av på förhand fastställda, tydliga, transparenta och, om lämpligt, landsspecifika och mätbara indikatorer som bland annat omfattar

a) framsteg på områdena stärkande av demokratin, rättsstatsprincipen och ett oberoende och effektivt rättsväsende, respekten för mänskliga rättigheter, inklusive rättigheterna för personer som tillhör minoriteter eller sårbara befolkningsgrupper, grundläggande friheter, jämställdhet och kvinnors rättigheter, kampen mot korruption och organiserad brottslighet, försoning, goda grannskapsrelationer och flyktingars återvändande, och framför allt fastställande av uppnådda resultat på dessa områden,

b) framsteg med socioekonomiska och finanspolitiska reformer för att komma till rätta med strukturella och makroekonomiska obalanser; sunda och effektiva strategier för ekonomisk och social utveckling, framsteg i arbetet för en smart och hållbar utveckling för alla och med att skapa inkluderande och integrerade högkvalitativa utbildningar och arbetstillfällen, bland annat genom offentliga investeringar som stöds genom IPA II; framsteg på vägen mot skapandet av ett gynnsamt företagsklimat,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument (se sidan 27 i detta nummer av EUT).

- c) framsteg när det gäller att anpassa lagstiftningen till unionens regelverk, inklusive uppnådda resultat när det gäller dess genomförande, framsteg i fråga om unionsrelaterade institutionella reformer, inbegripet övergången till en indirekt förvaltning av det stöd som tillhandahålls enligt denna förordning,
- d) framsteg med att på alla nivåer bygga upp och stärka god samhällsstyrning och den administrativa och institutionella kapacitet och absorptionskapacitet – inklusive ändamålsenliga mänskliga resurser – som krävs för att anpassa och genomföra lagstiftning med koppling till unionens regelverk,
- e) regionala och territoriella samarbetsinitiativ samt utvecklingen av handelsflöden.

3. De indikatorer som avses i punkt 2 ska användas för att på lämpligt sätt övervaka, bedöma och se över resultaten. De årsrapporter från kommissionen som avses i artikel 4 ska fungera som referenspunkt vid bedömningen av resultaten av IPA II-stödet. Relevanta resultatindikatorer ska definieras och ingå i de strategidokument och program som avses i artiklarna 6 och 7 och ska fastställas så att framsteg kan bedömas på ett objektivt sätt över tid och, i lämpliga fall, mellan olika program.

Artikel 3

Politikområden

1. Stöd enligt denna förordning ska huvudsakligen gälla följande politikområden:

- a) Reformer som ett led i förberedelserna för unionsmedlemskap och därtill hörande institutions- och kapacitetsuppbyggnad.
- b) Socioekonomisk och regional utveckling.
- c) Sysselsättning, socialpolitik, utbildning, främjande av jämställdhet och utveckling av mänskliga resurser.
- d) Jordbruk och landsbygdsutveckling.
- e) Regionalt och territoriellt samarbete.

2. Stöd inom samtliga politikområden som avses i punkt 1 i denna artikel ska hjälpa de stödmottagare som förtecknas i bilaga I att uppnå de allmänna och särskilda mål som fastställs i artiklarna 1 och 2, särskilt genom politiska reformer, tillnärmning av lagar, kapacitetsuppbyggnad och investeringar.

I förekommande fall ska särskild uppmärksamhet ägnas åt god samhällsstyrning, rättsstatlighet samt kampen mot korruption och organiserad brottslighet.

3. Stöd inom de politikområden som avses i punkt 1 b–e får inbegripa finansiering av den typ av åtgärder som avses i

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1301/2013 ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1300/2013 ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1304/2013 ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1299/2013 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 1305/2013 ⁽⁵⁾.

4. Stöd inom det politikområde som avses i punkt 1 e kan särskilt finansiera såväl åtgärder som omfattar flera länder eller är horisontella som gränsöverskridande, transnationella och interregionala samarbetsåtgärder.

Artikel 4

Ram för stödet

1. Stöd enligt denna förordning ska tillhandahållas i enlighet med den ram för utvidgningspolitiken som definierats av Europeiska rådet och rådet, och ska ta vederbörlig hänsyn till medlandet om utvidgningsstrategin och framstegsrapporterna i kommissionens årliga utvidgningspaket samt relevanta resolutioner från Europaparlamentet. Kommissionen ska säkerställa samstämmighet mellan stödet och ramen för utvidgningspolitiken.

2. Stödet ska vara riktat och anpassas till de specifika omständigheterna för de stödmottagare som förtecknas i bilaga I, med beaktande av ytterligare insatser som krävs för att uppfylla medlemskapskriterierna och stödmottagarnas kapacitet. Stödet ska differentieras i fråga om omfattning och intensitet med hänsyn till behoven, engagemanget för reformerna och framstegen med att genomföra dem. Det ska i huvudsak inriktas på att hjälpa de stödmottagare som förtecknas i bilaga I att utforma och genomföra sektorsreformer. Sektorspolitik och sektorsstrategier ska vara heltäckande och bidra till att de särskilda mål som anges i artikel 2.1 uppnås.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 289).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1300/2013 av den 17 december 2013 om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 281).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 470).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

3. I enlighet med de särskilda mål som anges i artikel 2.1, anges i bilaga II de tematiska prioriteringarna för tillhandahållande av stöd i enlighet med behoven och kapaciteten hos de stödmottagare som förtecknas i bilaga I. Var och en av dessa tematiska prioriteringar kan bidra till att mer än ett särskilt mål uppnås.

4. I enlighet med de särskilda mål som anges i artikel 2.1 ska stöd ges till gränsöverskridande samarbete, både mellan de stödmottagare som förtecknas i bilaga I och mellan dem och medlemsstater eller länder som omfattas av det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI), som inrättas genom förordning (EU) nr 232/2014, för att främja goda grannförbindelser, unionens integration och socioekonomisk utveckling. De tematiska prioriteringarna för territoriellt samarbete anges i bilaga III.

Artikel 5

Överensstämmelse, samstämmighet och komplementaritet

1. Finansiellt stöd enligt denna förordning ska stå i överensstämmelse med unionens politik. Det ska vara förenligt med de avtal som ingåtts av unionen med de stödmottagare som förtecknas i bilaga I och beakta åtaganden enligt de multilaterala avtal som unionen är part i.

2. Kommissionen ska i samverkan med medlemsstaterna bidra till genomförandet av unionens åtaganden för ökad öppenhet och ansvarsutkrävande vid tillhandahållande av stöd, bland annat genom att offentliggöra information om stödets omfattning och fördelning och säkerställa att uppgifterna är internationellt jämförbara och att det är enkelt att få tillgång till dem, dela med sig av dem och offentliggöra dem.

3. Kommissionen, medlemsstaterna och Europeiska investeringsbanken (EIB) ska samarbeta för att säkerställa samstämmighet och sträva efter att undvika överlappning mellan det stöd som tillhandahålls enligt denna förordning och annat stöd som tillhandahålls av unionen, medlemsstaterna och EIB, bland annat genom regelbundna och inkluderande möten för samordning av stödet.

4. Kommissionen, medlemsstaterna och EIB ska samordna sina respektive stödprogram för ett effektivare och mer välfungerande tillhandahållande av stöd och för att förhindra dubbelfinansiering, i linje med de fastställda riktlinjerna för förstärkt operativ samordning på området för externt stöd och för harmonisering av politik och förfaranden, särskilt de internationella principerna för biståndseffektivitet. Samordningen ska innefatta regelbundna samråd och ett tätt informationsutbyte genom alla skeden av stödprocessen, särskilt på fältet, samt vara ett centralt led i medlemsstaternas och unionens programplanering.

5. För ett effektivare och mer välfungerande tillhandahållande av stöd och för att förhindra dubbelfinansiering ska kommis-

sionen i samverkan med medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att sörja för bättre samordning och komplementaritet med multilaterala och regionala organisationer och enheter, såsom internationella finansinstitut och organ, fonder och program inom Förenta nationerna, samt givare utanför unionen.

6. I samband med planeringen, genomförandet och övervakningen av stöd enligt denna förordning ska kommissionen i princip verka i partnerskap med de stödmottagare som förtecknas i bilaga I. Partnerskapet ska omfatta behöriga nationella och lokala myndigheter samt civilsamhällets organisationer, beroende på vad som är lämpligt. Kommissionen ska uppmuntra samordning mellan relevanta intressenter.

Kapaciteten hos civilsamhällets organisationer, bland annat som direktmottagare av stöd, ska stärkas på lämpligt sätt.

AVDELNING II

STRATEGISK PLANERING

Artikel 6

Strategidokument

1. Stöd enligt denna förordning ska tillhandahållas på grundval av strategidokument för enskilda respektive flera länder (nedan kallade *strategidokument*) som utarbetas av kommissionen i partnerskap med de stödmottagare som förtecknas i bilaga I för hela den tid som unionens fleråriga budgetram för perioden 2014-2020 gäller.

2. Strategidokumentet ska ange prioriteringarna för åtgärder för att uppnå målen för de relevanta politikområden som avses i artikel 3, som ska få stöd enligt denna förordning i linje med de allmänna och särskilda mål som avses i artiklarna 1 respektive 2. Strategidokumentet ska antas i enlighet med den ram för stödet som anges i artikel 4 och ska ta vederbörlig hänsyn till relevanta nationella strategier.

3. Strategidokumentet ska innefatta den vägledande tilldelningen av unionsmedel till respektive politikområde, i tillämpliga fall, fördelade per år och ska möjliggöra åtgärdande av akuta behov utan att det påverkar möjligheten att kombinera stöd inom olika politikområden. Strategidokumentet ska innefatta indikatorerna för att bedöma framstegen när det gäller att uppnå de mål som fastställs i strategidokumentet.

4. Kommissionen ska varje år bedöma genomförandet av strategidokumentet och deras fortsatta relevans mot bakgrund av utvecklingen av den politiska ram som avses i artikel 4. Kommissionen ska informera den kommitté som avses i artikel 13.1 om resultaten av denna bedömning och får vid behov föreslå ändringar i de strategidokument som avses i den här artikeln och/eller de program och åtgärder som avses i artikel 7.1. Dessa strategidokument ska även ses över efter halva tiden och i tillämpliga fall revideras.

5. Kommissionen ska anta de strategidokument som avses i denna artikel och eventuella revideringar av dessa i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

AVDELNING III

GENOMFÖRANDE

Artikel 7

Programplanering

1. Unionsstödet enligt denna förordning ska genomföras direkt, indirekt eller med delad förvaltning genom de program och åtgärder som avses i artiklarna 2 och 3 i förordning (EU) nr 236/2014 och i enlighet med särskilda bestämmelser som fastställer enhetliga villkor för genomförande av den här förordningen, särskilt när det gäller strukturer och förfaranden för förvaltning, som kommissionen ska anta i enlighet med artikel 13 i den här förordningen. Genomförandet ska i regel ske i form av årliga eller fleråriga program för ett eller flera länder liksom gränsöverskridande samarbetsprogram som inrättats i enlighet med de strategidokument som avses i artikel 6 och utarbetats av respektive stödmottagare som förtecknas i bilaga I till den här förordningen och/eller kommissionen, beroende på vad som är lämpligt.

2. Vid all programplanering och programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 (nedan kallad *rapporten om halvtidsöversyn*) ska resultaten, rönerna och slutsatserna i den rapporten beaktas.

Artikel 8

Ram- och tilläggsavtal

1. Kommissionen och respektive stödmottagare som förtecknas i bilaga I ska ingå ramavtal om genomförandet av stödet.

2. Vid behov får tilläggsavtal om genomförandet av stödet ingås av kommissionen och respektive stödmottagare som förtecknas i bilaga I eller dess genomförandemyndigheter.

Artikel 9

Instrumentövergripande bestämmelser

1. Under vederbörligen motiverade förhållanden och för att säkerställa att unionens finansiering är enhetlig och effektiv, eller för att främja regionalt samarbete, får kommissionen besluta att även länder, territorier och regioner som annars inte skulle vara berättigade till stöd enligt artikel 1 ska omfattas av de program och åtgärder som avses i artikel 7.1, om det program eller den åtgärd som ska genomföras är av global, regional eller gränsöverskridande karaktär.

2. Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) ska bidra till de program eller åtgärder som inrättas enligt denna förordning för gränsöverskridande samarbete mellan de stödmottagare som förtecknas i bilaga I och medlemsstater. Storleken på Erufs bidrag ska fastställas i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 1299/2013. Den här förordningen ska gälla för användningen av det bidraget.

3. I tillämpliga fall kan IPA II bidra till transnationella och interregionala samarbetsprogram eller åtgärder som inrättas och genomförs enligt förordning (EU) nr 1299/2013 och i vilka de stödmottagare som förtecknas i bilaga I till den här förordningen deltar.

4. I tillämpliga fall kan IPA II bidra till gränsöverskridande samarbetsprogram eller åtgärder som inrättas och genomförs enligt förordning (EU) nr 232/2014 och i vilka de stödmottagare som förtecknas i bilaga I till den här förordningen deltar.

5. I tillämpliga fall kan IPA II bidra till program eller åtgärder som införs som en del i en makroregional strategi och i vilka de stödmottagare som förtecknas i bilaga I deltar.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 10

Delegering av befogenhet

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 11 med avseende på ändring av bilaga II till denna förordning. Efter offentliggörandet av rapporten om halvtidsöversyn, och på grundval av rekommendationerna i den rapporten ska kommissionen särskilt anta en delegerad akt om ändring av bilaga II till den här förordningen senast den 31 mars 2018.

Artikel 11

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan

dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 10 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12

Antagande av ytterligare tillämpningsbestämmelser

Utöver bestämmelserna i förordning (EU) nr 236/2014, ska särskilda bestämmelser om fastställande av enhetliga villkor för tillämpningen av den här förordningen antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

Artikel 13

Kommitté

1. Det ska inrättas en kommitté för instrumentet för stöd inför anslutningen (nedan kallad *IPA II-kommittén*) bestående av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. IPA II-kommittén ska bistå kommissionen med avseende på alla politikområden som anges i artikel 3. IPA II-kommittén ska också vara behörig för rättsakter och åtaganden enligt förordning (EG) nr 1085/2006 och för genomförande av artikel 3 i förordning (EG) nr 389/2006.

Artikel 14

Resultatbaserad belöning

1. De strategidokument som avses i artikel 6 ska föreskriva att en lämplig mängd stöd ska förbli tillgängligt för att belöna en enskild stödmottagare som förtecknas i bilaga I för

- särskilda framsteg mot uppfyllandet av medlemskapskriterierna, och/eller
- ett effektivt genomförande av föranslutningsstödet varvid särskilt goda resultat har uppnåtts med avseende på de särskilda mål som anges i strategidokumentet i fråga.

2. Om de framsteg som uppnåtts av en stödmottagare som förtecknas i bilaga I fortsätter att ligga långt under de överenskomna nivåer som anges i strategidokumentet ska kommissionen anpassa anslagen därefter, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

3. Ett lämpligt belopp ska öronmärkas för den belöning som avses i punkt 1 i den här artikeln och ska anslås på grundval av en bedömning av resultat och framsteg över en period på flera år, dock senast 2017 respektive 2020. De resultatindikatorer som avses i artikel 2.2 och som anges i strategidokumentet ska beaktas.

4. De vägledande anslagen av unionsmedel enligt de strategidokument som avses i artikel 6 ska ta hänsyn till möjligheten att tilldela dessa extra medel på grundval av resultaten och/eller framstegen.

Artikel 15

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning under perioden 2014–2020 ska vara 11 698 668 000 EUR i löpande priser. Upp till 4 % av finansieringsramen ska tilldelas program för gränsöverskridande samarbete mellan de stödmottagare som förtecknas i bilaga I och medlemsstaterna, i enlighet med deras behov och prioriteringar.

2. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen för perioden 2014–2020.

3. I enlighet med artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013⁽¹⁾, ska ett preliminärt belopp på 1 680 000 000 EUR från de olika instrumenten för finansiering av yttre åtgärder, nämligen instrumentet för utvecklingssamarbete inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014⁽²⁾, ENI, IPA II och partnerskapsinstrumentet inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014⁽³⁾, anslås till insatser inom rörlighet i utbildningssyfte till eller från partnerländer, i den mening som avses i förordning (EU) nr 1288/2013, och till samarbete och politisk dialog med myndigheter, institutioner och organisationer från dessa länder. Förordning (EU) nr 1288/2013 ska gälla för användningen av dessa medel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 (EUT L...) om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 (se sidan 44 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredje länder (se sidan 77 i detta nummer av EUT).

Medlen ska göras tillgängliga på grundval av två fleråriga anslag som ska omfatta de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Tilldelningen av dessa medel ska återspeglas i den programplanering som föreskrivs i denna förordning, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen får ses över vid betydande oförutsedda omständigheter eller vid betydande politiska förändringar i linje med prioriteringarna för unionens yttre åtgärder.

Artikel 16

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

- Albanien
- Bosnien och Hercegovina
- Island
- Kosovo (*)
- Montenegro
- Serbien
- Turkiet
- f.d. jugoslaviska republiken Makedonien

(*) Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/99 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

BILAGA II

Tematiska prioriteringar för stöd

Stödet får, på lämpligt sätt, inriktas på följande tematiska prioriteringar:

- a) Överensstämmelse med principen om god offentlig förvaltning och ekonomisk styrning. Insatser på detta område ska syfta till att stärka den offentliga förvaltningen, bland annat genom att öka tjänstemännens yrkeskompetens och göra den offentliga förvaltningen politiskt oberoende, med integrering av meritokratiska principer och säkerställande av adekvata administrativa förfaranden; öka kapaciteten att stärka den makroekonomiska stabiliteten och stödja framsteg mot en fungerande marknadsekonomi och en mer konkurrenskraftig ekonomi; stödja deltagandet i unionens multilaterala budgetövervakningsmekanism och ett systematiskt samarbete med internationella finansinstitut om grunderna i den ekonomiska politiken samt stärka den offentliga ekonomiska förvaltningen;
- b) På ett tidigt stadium fastställa och främja att de institutioner som är nödvändiga för att säkra rättsstatligheten fungerar som de ska. Insatser på detta område ska syfta till att inrätta oberoende, ansvariga och effektiva rättsväsenden som är öppna och meritbaserade, system för rekrytering, utvärdering och befordran samt effektiva disciplinära förfaranden vid oegentligheter; se till att gedigna system inrättas för gränsskydd, hantering av migrationsströmmar och beviljande av asyl för behövande; ta fram effektiva verktyg för att förebygga och bekämpa organiserad brottslighet och korruption; främja och skydda de mänskliga rättigheterna, rättigheterna för personer som tillhör minoriteter – däribland romer, homosexuella, bisexuella, transpersoner och intersexuella – och de grundläggande friheterna, inbegripet mediefrihet.
- c) Förstärka kapaciteten hos organisationer i det civila samhället och arbetsmarknadsorganisationer, däribland branschorganisationer, hos de stödmottagare som förtecknas i bilaga I och uppmuntra nätverksarbete bland organisationer med säte i unionen och hos de stödmottagare som förtecknas i bilaga I på alla nivåer, så att de kan delta i en verklig dialog med offentliga och privata aktörer.
- d) Investera i utbildning, färdigheter och livslångt lärande. Insatser på detta område ska syfta till att främja lika tillgång till förskole-, grundskole- och gymnasieutbildning; minska antalet elever som slutar skolan i förtid; anpassa systemen för yrkesutbildning till arbetsmarknadens krav; förbättra den högre utbildningens kvalitet och relevans, förbättra tillgången till livslångt lärande och stödja investeringar i utbildningsinfrastruktur, framför allt i syfte att minska regionala skillnader och främja en icke-segregerad utbildning.
- e) Främja sysselsättning och arbetskraftens rörlighet. Insatser på detta område ska syfta till en varaktig integration på arbetsmarknaden av ungdomar som varken arbetar eller studerar, bland annat genom åtgärder som stimulerar investeringar för skapande av kvalitativa arbetstillfällen, och till att stödja integration av arbetslösa och uppmuntra alla underrepresenterade grupper till ett ökat deltagande på arbetsmarknaden. Andra centrala insatsområden ska vara stöd för jämställdhet, arbetstagares och företags anpassning till förändringar, inledandet av en varaktig social dialog samt modernisering och förstärkning av arbetsmarknadsinstitutioner.
- f) Främja social delaktighet och bekämpa fattigdom. Insatserna på detta område ska syfta till integration av marginaliserade grupper som exempelvis romer; bekämpning av diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning, förbättrad tillgång till överkomliga, hållbara och högkvalitativa tjänster, som hälso- och sjukvård och sociala tjänster av allmänt intresse, bland annat genom att modernisera systemen för socialt skydd.
- g) Främja hållbara transporter och avlägsnande av flaskhalsar i viktig nätinфраstruktur, särskilt genom investeringar i projekt med högt europeiskt mervärde. Fastställda investeringar bör prioriteras i förhållande till deras bidrag till rörlighet, hållbarhet, minskade utsläpp av växthusgaser samt deras relevans för förbindelserna mellan medlemsstater, och i överensstämmelse med det gemensamma europeiska transportområdet.
- h) Förbättra förhållandena inom den privata sektorn och stärka företagens konkurrenskraft, inbegripet smart specialisering som viktiga drivkrafter för tillväxt, sysselsättning och sammanhållning. Projekt för att förbättra företagsklimatet ska prioriteras.
- i) Stärka forskning, teknisk utveckling och innovation, särskilt genom att förbättra forskningsinfrastrukturen och främja ett gynnsamt klimat för nätverksarbete och samarbete.
- j) Bidra till en tryggad och säker livsmedelsförsörjning och upprätthålla diversifierade och hållbara jordbrukssystem i levande landsbygdsområden.
- k) Öka jordbruks- och livsmedelssektorns kapacitet att hantera konkurrenstrycket och marknadskrafterna och successivt anpassa sig till unionens bestämmelser och standarder, samtidigt som ekonomiska, sociala och miljömässiga mål eftersträvas inom ramen för en balanserad territoriell utveckling av landsbygdsområden.

-
- l) Skydda och förbättra miljöns kvalitet och bidra till minskade utsläpp av växthusgaser, ökad motståndskraft mot klimatförändringar samt främjande av styrning och information gällande klimatåtgärder. IPA II-finansieringen ska främja politik för att stödja övergången till en resurseffektiv, säker och hållbar ekonomi med låga koldioxidutsläpp.
 - m) Främja försoning, fredsbyggande och förtroendeskapande åtgärder.
-

BILAGA III

Tematiska prioriteringar för stöd för territoriellt samarbete

Stöd för gränsöverskridande samarbete kan, på lämpligt sätt, inriktas på följande tematiska prioriteringar:

- a) Främjande av sysselsättning, arbetskraftens rörlighet och social och kulturell delaktighet över gränserna, bland annat genom integration av gränsöverskridande arbetsmarknader, inbegripet gränsöverskridande rörlighet, gemensamma lokala sysselsättningsinitiativ, informations- och rådgivningstjänster och gemensam utbildning, jämställdhet, lika möjligheter, integration av invandrargrupper och sårbara grupper, investeringar till förmån för arbetsförmedlingar samt stöd till investeringar i offentlig sjukvårds- och socialtjänst.
- b) Miljöskydd, främjande av anpassning till och begränsning av klimatförändringar, riskförebyggande och riskhantering, bland annat genom gemensamma miljöskyddsinsatser; främjande av en hållbar användning av naturresurser, resurseffektivitet, förnybara energikällor samt övergången till en säker och hållbar ekonomi med låga koldioxidutsläpp, främjande av investeringar för att hantera särskilda risker, garantera motståndskraft mot katastrofer och utveckla katastrofhanteringssystem och olycksberedskap.
- c) Främjande av hållbara transporter och förbättring av offentlig infrastruktur genom att bland annat minska isoleringen genom förbättrad tillgång till transporter, informations- och kommunikationsnät och informations- och kommunikationstjänster samt investera i gränsöverskridande system och anläggningar för vatten, avfall och energi.
- d) Främjande av turism och kultur- och naturarv.
- e) Investeringar i ungdomar, utbildning och färdigheter, bland annat genom att utveckla och genomföra gemensam ungdomsutbildning och yrkesutbildning, och gemensamma utbildningssystem och infrastruktur till stöd för gemensam ungdomsverksamhet.
- f) Främjande av lokal och regional styrning och förbättring av lokala och regionala myndigheters planering och administrativa kapacitet.
- g) Stärkt konkurrenskraft, förbättrat företagsklimat och utveckling av små och medelstora företag, handel och investeringar bland annat genom att främja och stödja entreprenörskap, särskilt små och medelstora företag och utveckla lokala gränsöverskridande marknader och internationalisering.
- h) Förstärkning av forskning, teknisk utveckling, innovation och informations- och kommunikationsteknik genom att bland annat främja gemensam användning av personal och anläggningar för forskning och teknikutveckling.

När så är lämpligt får IPA II-finansieringen också finansiera deltagandet av de stödmottagare som förtecknas i bilaga I i transnationella och interregionala samarbetsprogram inom ramen för Eruf:s stöd till målet Europeiskt territoriellt samarbete och i gränsöverskridande samarbetsprogram inom ramen för ENI. I dessa fall ska stödets omfattning fastställas i enlighet med regelverket för det relevanta instrumentet, antingen Eruf eller ENI.

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II), och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.

Gemensamt uttalande från Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om finansiering av övergripande program för minoriteter

Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen är överens om att led ii i artikel 2.1 a i förordning (EG) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) bör tolkas som att det tillåter finansieringen av program som syftar till att förbättra respekten för och skyddet av minoriteter i enlighet med Köpenhamnskriterierna, såsom var fallet enligt rådets förordning (EG) nr 1085/2006 av den 17 juli 2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA).

Europeiska kommissionens förklaring om användningen av genomförandeakter för att fastställa regler för genomförandet av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II)

Europeiska kommissionen anser att bestämmelserna för genomförandet av program för gränsöverskridande samarbete så som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av externa åtgärder och andra specifika mer detaljerade genomförandebestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II), syftar till att komplettera den grundläggande rättsakten och därför bör vara delegerade akter som antas på grundval av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Europeiska kommissionen kommer inte att motsätta sig antagandet av den text som medlagstiftarna enats om. Kommissionen erinrar om att frågan om avgränsning mellan artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget för närvarande granskas av domstolen i "biocidmålet".

Europaparlamentets uttalande om avbrytande av stöd som beviljas inom ramen för finansiella instrument

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inte innehåller några uttryckliga hänvisningar till möjligheten att avbryta stöd i fall där ett mottagarland inte efterlever de grundläggande principer som anges i respektive instrument, och särskilt principerna om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och för de mänskliga rättigheterna.

Europaparlamentet anser att ett uppskjutande av bistånd inom ramen för dessa instrument skulle ändra den totala finansiering som överenskommits i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Som medlagstiftare och medlem i budgetmyndigheten har Europaparlamentet därför rätt att till fullo utöva sina befogenheter i detta avseende, om ett sådant beslut fattas.

Europaparlamentets uttalande om de stödmottagare som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II)

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) använder begreppet "de stödmottagare som förtecknas i bilaga I" genomgående i hela texten. Europaparlamentet anser att denna term är tillämplig på länder.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 232/2014**av den 11 mars 2014****om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom denna förordning inrättas det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI) som ett av de instrument som direkt understöder Europeiska unionens yttre politik. Den ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 ⁽⁴⁾, som upphörde att gälla den 31 december 2013.
- (2) Enligt artikel 8 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionen utveckla särskilda förbindelser med närbelägna länder i syfte att skapa ett område med välstånd och god grannsamja som grundar sig på unionens värderingar och utmärks av nära och fredliga förbindelser som bygger på samarbete.
- (3) Inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken erbjuder unionen länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken privilegierade förbindelser, som bygger på ett ömsesidigt engagemang för och främjande av värderingarna demokrati och mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning och principerna om marknadsekonomi och hållbar utveckling för alla. Den åstadkommer dessutom, i förekommande fall, en

ram för ökad rörlighet och direkta personkontakter, framför allt genom avtal om viseringslättnader och återtagandeavtal, och, från fall till fall, genom viseringsliberalisering.

- (4) Sedan den europeiska grannskapspolitiken introducerades har den starkt förbindelserna med partnerländerna och medfört påtagliga fördelar för både unionen och dess partner, bland annat genom att det har inrättats regionala initiativ och stöd för demokratisering i det europeiska grannskapet. Ett antal större förändringar i det europeiska grannskapet föranledde en övergripande strategisk översyn av den europeiska grannskapspolitiken under 2011. Översynen innebär bland annat att den kommer att ges mer stöd till partner som åtar sig att bygga demokratiska samhällen och genomföra reformer, i enlighet med den incitamentbaserade strategin "mer ger mer" och principen "ömsesidig ansvarighet", partnerskap med samhällen och mer differentierade och mer skräddarsydda lösningar för de enskilda partnerländerna. Genom denna förordning bör tydliga band skapas mellan ramen för den europeiska grannskapspolitiken och det stöd som ska tillhandahållas genom denna förordning.
- (5) Denna förordning bör stödja genomförandet av politiska initiativ som har bidragit till att utforma den europeiska grannskapspolitiken: det östliga partnerskapet mellan unionen och dess östliga grannländer, partnerskapet för demokrati och delat välstånd samt unionen för Medelhavsområdet i det södra grannskapet. Dessa initiativ är alla strategiskt viktiga och erbjuder också meningsfulla politiska ramar för fördjupade förbindelser med och mellan partnerländer, på grundval av principerna om ömsesidig ansvarighet, delat egenansvar och gemensamt ansvarstagande. Denna förordning bör även stödja genomförandet av regionalt samarbete i hela det europeiska grannskapet, bland annat inom ramen för politiken för den nordliga dimensionen eller Svartahavssynergien, samt i första hand när det gäller gränsöverskridande samarbete de externa aspekterna av relevanta makroregionala strategier.
- (6) Målen i denna förordning bör eftersträvas med lämplig medverkan av partner på området för yttre åtgärder, bland annat det civila samhällets organisationer och de lokala myndigheterna, vid förberedelsen, genomförandet och övervakningen av unionens stöd, med tanke på den viktiga roll dessa spelar. Denna förordning bör även stärka förmågan hos det civila samhällets organisationer att sörja för faktisk inhemsk ansvarighet och lokalt egenansvar och att helt och fullt delta i demokratiseringsprocessen.
- (7) I denna förordning erkänns Ryska federationens särskilda ställning, både som unionens granne och som en strategisk partner i regionen.

⁽¹⁾ EUT C 11, 15.1.2013, s. 77.

⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument (EUT L 310, 9.11.2006, s. 1).

- (8) Inom ramen för såväl denna förordning som Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) bör stöd ges till programmen för gränsöverskridande samarbete mellan å ena sidan medlemsstaterna och å andra sidan partnerländer och/eller Ryska federationen (nedan kallade *andra deltagande länder i det gränsöverskridande samarbetet*) längs unionens yttre gränser i syfte att främja en integrerad och hållbar regional utveckling och ett motsvarande samarbete i angränsande gränsområden och en harmonisk territoriell integration i hela unionen och med grannländerna. För att säkerställa ett effektivt genomförande av det gränsöverskridande samarbetet är det viktigt att i tillämpliga fall harmonisera förfarandena med förfarandena inom ramen för det europeiska territoriella samarbetet.
- (9) Det är dessutom viktigt att främja och underlätta samarbetet mellan unionen och dess partnerländer samt andra deltagande länder till deras ömsesidiga nytta, i synnerhet genom att man på ett optimalt sätt förbättrar och effektiviserar samordningen av de tilldelade medlen och sammanför bidrag från interna och externa instrument i unionens budget, särskilt till nytta för gränsöverskridande samarbete, regionala samarbetsprojekt, infrastrukturprojekt av unionsintresse med involvering av grannländerna och andra samarbetsområden.
- (10) Territoriella enheter längs de gränser som tillhör länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och berörda territoriella enheter i de stödmottagare som förtecknas i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽¹⁾ bör också kunna delta i det gränsöverskridande samarbetet. EES-länderna bör fortsätta att delta i programmen för gränsöverskridande samarbete på grundval av sina egna resurser.
- (11) Det förväntas att de medlemsstater, partnerländer och andra deltagande länder som deltar i det gränsöverskridande samarbetet och i regionalt samarbete tillhandahåller samfinansiering. Detta kommer att stärka ländernas egenansvar, öka de ekonomiska resurser som finns att tillgå inom programmen samt göra det lättare för lokala aktörer att delta.
- (12) För att terminologin i denna förordning ska överensstämma med den som används inom det europeiska territoriella samarbetet bör genomförandedokumenterna för programmen för gränsöverskridande samarbete kallas gemensamma operativa program.
- (13) Stödet till angränsande länder inom den ram som fastställs genom den europeiska grannskapspolitiken bör överensstämma med målen och principerna för unionens yttre politik, särskilt dess utvecklingspolitik, och den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken. Även samstämmighet med de externa aspekterna av unionens interna politik och instrument bör säkerställas.
- (14) Unionen bör sträva efter den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser i syfte att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom samstämmighet och komplementaritet mellan unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan ENI, andra instrument för yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för finansiering av yttre åtgärder.
- (15) Den gemensamma strategin EU–Afrika är relevant för förbindelserna med de nordafrikanska grannländerna i Medelhavsområdet.
- (16) Unionen och dess medlemsstater bör öka samstämmigheten, ändamålsenligheten och komplementariteten hos sina respektive strategier för samarbete med grannländerna. För att se till att unionens och medlemsstaternas samarbete är kompletterande och ömsesidigt förstärkande är det lämpligt att införa bestämmelser om gemensam programplanering som bör genomföras när så är möjligt och lämpligt. Korrekt samarbete och samordning med andra givare utanför unionen bör även säkerställas.
- (17) Unionens stöd enligt denna förordning bör i princip anpassas till partnerländernas motsvarande nationella eller lokala strategier och åtgärder och, när så är lämpligt, till Ryska federationens strategier och åtgärder.
- (18) Kommissionen bör sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt genom att använda finansiella instrument med hävstångseffekt. Hävstångseffekten skulle kunna ökas genom att man gör det möjligt att använda och återanvända medel som investeras och genereras via finansieringsinstrument.
- (19) Kampen mot klimatförändringen är en av de stora utmaningar som unionen står inför och snabba internationella åtgärder krävs. Denna förordning bör bidra till att man uppnår målet i kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020*, nämligen att den andel av unionens budget som avser klimatåtgärder ska ökas till minst 20 %.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

- (20) En stabil ram för samarbete med grannländerna om energi och resurser, som överensstämmer med unionens regler för den inre marknaden, bidrar till att stärka unionens säkerhet inom det området.
- (21) Jämställdhet, rättigheter för personer som tillhör minoriteter samt kampen mot diskriminering och ojämlikheter är övergripande mål för alla åtgärder som vidtas inom ramen för denna förordning.
- (22) Unionen har åtagit sig att i sina förbindelser med sina partner runt om i världen främja anständiga arbetsvillkor och social rättvisa samt ratificeringen och det effektiva genomförandet av internationellt erkända arbetsnormer, inbegripet utrotningen av barnarbete, och av multilaterala miljöavtal.
- (23) I denna förordning fastställs en finansieringsram för dess tillämpningsperiod, som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförordningen.
- (24) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, upptäcka och utreda oriktigheter, återkräva medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och att fastställa sanktioner vid behov. Dessa åtgärder bör vidtas i enlighet med de tillämpliga avtal som ingåtts med internationella organisationer och tredjeländer.
- (25) I syfte att anpassa unionens stöd enligt denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändring av förteckningen över prioriteringarna för unionens stöd i enlighet med denna förordning och finansiella anslag per programtyp. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (27) De genomförandebefogenheter som rör fleråriga gemensamma stödramar, andra programplaneringsdokument och genomförandebestämmelser med särskilda bestämmelser för genomförandet av det gränsöverskridande samarbetet bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (28) Granskningsförfarandet bör i princip tillämpas för antagande av sådana genomförandeaakter, med beaktande av dessa genomförandeaekters karaktär, särskilt deras policyinriktning eller deras ekonomiska konsekvenser, utom när det gäller finansiellt småskaliga åtgärder.
- (29) Gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 ⁽³⁾.
- (30) Hur Europeiska utrikestjänsten ska organiseras och arbeta fastställs i rådets beslut 2010/427/EU ⁽⁴⁾.
- (31) I länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och där anpassningen till unionens regler och normer är ett av de centrala politiska målen har unionen de bästa förutsättningarna för att tillhandahålla sitt stöd enligt denna förordning. Visst specifikt stöd kan bara tillhandahållas på unionsnivå. Medlemsstaternas övergångserfarenheter kan också bidra till framgången för reformer i de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och till att främja universella värden i det europeiska grannskapet.
- (32) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av insatsens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

⁽¹⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014, av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 95 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

- (33) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽¹⁾. Den här förordningen bör därför gälla från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Artikel 2

Särskilda mål för unionens stöd

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

MÅL OCH PRINCIPER

Artikel 1

Allmänna mål och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett europeiskt grannskapsinstrument (ENI) i syfte att göra ytterligare framsteg på vägen mot ett område av delat välstånd och god grannsamja mellan unionen och de länder och territorier som förtecknas i bilaga I (nedan kallade *partnerländerna*) genom utveckling av särskilda förbindelser som bygger på samarbete, fred och säkerhet, ömsesidig ansvarighet och ett gemensamt engagemang för de universella värdena demokrati, rättsstaten och respekten för de mänskliga rättigheterna i enlighet med EU-fördraget.

2. Unionens stöd inom ramen för denna förordning ska användas till gagn för partnerländerna och de områden som omfattas av det gränsöverskridande samarbetet. Det kan också användas till ömsesidig nytta för unionen och partnerländerna.

3. Unionens stöd enligt denna förordning kan också användas i syfte att göra det möjligt för Ryska federationen att delta i gränsöverskridande samarbete, i regionalt samarbete där unionen deltar och i relevanta program som omfattar flera länder, inbegripet i samarbete om utbildning, särskilt studentutbyten.

4. Unionen främjar, utvecklar och befäster värdena frihet, demokrati, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet och respekten för dessa, samt principerna om jämlikhet och rättsstaten, på vilka den är grundad, genom dialog och samarbete med tredjeländer och i enlighet med principerna i internationell rätt. Följaktligen ska finansiering i enlighet med denna förordning vara förenlig med dessa värden och principer samt med unionens åtaganden enligt internationell rätt, med beaktande av unionens politik och ståndpunkter på relevanta områden.

1. Unionens stöd enligt denna förordning ska främst inriktas på främjande av ett ökat politiskt samarbete, en djupgående och hållbar demokrati, en gradvis ekonomisk integration samt ett fördjupat partnerskap med samhällen mellan unionen och partnerländerna och särskilt genomförandet av partnerskaps- och samarbetsavtal, associeringsavtal eller andra nuvarande eller framtida avtal, liksom gemensamt överenskomna handlingsplaner eller motsvarande handlingar.

2. Unionens stöd enligt denna förordning ska särskilt inriktas på följande:

a) Främjande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, rättsstaten, principerna om jämlikhet och bekämpning av alla former av diskriminering, införande av en djupgående och hållbar demokrati, främjande av god samhällsstyrning, korruptionsbekämpning, stärkande av den institutionella kapaciteten på alla nivåer och utveckling av ett blomstrande civilt samhälle, som även omfattar arbetsmarknadens parter.

b) Gradvis integrering i unionens inre marknad och ökat sektoriellt och sektorsövergripande samarbete, inbegripet genom tillnärmning av lagstiftningen och konvergens av regelverken med unionens och andra relevanta internationella normer samt bättre marknadstillträde, inbegripet genom djupgående och omfattande frihandelsområden samt därmed relaterat institutionsbyggande och investeringar, framför allt på sammanlänkningsområdet.

c) Skapande av förutsättningar för en bättre organisation av den lagliga migrationen och främjande av en väl hanterad rörlighet för människor, för genomförandet av befintliga eller framtida avtal som slutits i enlighet med den övergripande strategin för migration och rörlighet och för främjande av direkta kontakter mellan personer, särskilt avseende kulturell verksamhet samt utbildnings-, yrkes- och idrottsverksamhet.

d) Stöd till samtliga aspekter av smart och hållbar utveckling för alla; fattigdomsminskning, även via utveckling av den privata sektorn och minskad social utestängning; främjande av kapacitetsuppbyggnad inom vetenskap, utbildning och särskilt högre utbildning, teknik, forskning och innovation; främjande av intern ekonomisk, social och territoriell sammanhållning; stöd till landsbygdsutveckling; främjande av folkhälsa; stöd till miljöskydd, klimatsatser och katastrofresiliens.

e) Främjande av förtroendeskapande åtgärder, goda grannförbindelser och andra åtgärder som bidrar till säkerhet i alla former och att konflikter, inbegripet utdragna konflikter, förebyggs och får en lösning.

f) Stärkande av subregionalt, regionalt samarbete och samarbete inom det europeiska grannskapet samt samarbete över gränserna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

3. Uppnåendet av des särskilda mål som fastställs i punkterna 1 och 2 ska i synnerhet mätas med användning av unionens relevanta periodiska rapporter om genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken, samt, när det gäller punkt 2 a, d och e, de relevanta indikatorer som fastställts av internationella organisationer och andra berörda organ; när det gäller punkt 2 b, c och d, omfattningen av partnerländernas anammande av unionens regelverk, i tillämpliga fall; när det gäller punkt 2 c och f, antalet relevanta avtal och samarbetsåtgärder.

De indikatorer som används för att bedöma om de särskilda målen har uppnåtts ska fastställas i förväg och vara tydliga och öppna samt i tillämpliga fall landsspecifika och mätbara och omfatta bland annat demokratiska val som övervakas på lämpligt sätt, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, ett oberoende rättsväsende, samarbete på området rättvisa, frihet och säkerhet, korruptionsnivån, handelsflöden, jämställdhet samt indikatorer som gör det möjligt att mäta interna ekonomiska klyftor, inbegripet sysselsättningsnivåer.

4. Unionens stöd enligt denna förordning kan också användas på andra relevanta områden när detta är förenligt med den europeiska grannskapspolitikens övergripande mål.

Artikel 3

Politisk ram

1. Partnerskaps- och samarbetsavtalen, associeringsavtalen och andra befintliga eller framtida avtal genom vilka förbindelser upprättas med partnerländer, samt motsvarande kommissionsmeddelanden, Europeiska rådets slutsatser och slutsatser från rådet och relevanta uttalanden från toppmöten eller slutsatser från ministermöten med partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken, inklusive inom ramen för det östliga partnerskapet, unionen för Medelhavsområdet, liksom även relevanta resolutioner från Europaparlamentet, ska utgöra den övergripande politiska ramen för denna förordning för programplaneringen och genomförandet av unionens stöd enligt denna förordning, samtidigt som principen om egenansvar respekteras.

2. De centrala referenspunkterna för de prioriteringar som ska fastställas för unionens stöd enligt denna förordning och för bedömningen av framsteg enligt artikel 2.3. ska utgöras av: handlingsplaner eller andra likvärdiga gemensamt överenskomna dokument, såsom associeringsagendor, mellan partnerländerna och unionen på bilateral och multilateral nivå, inbegripet i förekommande fall inom det östliga partnerskapet och den sydliga dimensionen av den europeiska grannskapspolitiken.

3. Om det inte finns några avtal i den mening som avses i punkt 1 mellan unionen och partnerländerna, får unionens stöd enligt denna förordning ges när det är lämpligt för att fullfölja unionens politiska mål, och det ska då planeras utifrån dessa mål med hänsyn till behoven i det berörda landet.

Artikel 4

Differentiering, partnerskap och samfinansiering

1. Unionens stöd enligt denna förordning som ska ges till varje partnerland i enlighet med artikel 6.1 a ska vara incitamentbaserat och differentieras när det gäller form och belopp, med beaktande av samtliga nedan förtecknande faktorer, så att det återspeglar partnerlandets

- a) behov, med hjälp av sådana indikatorer som befolkning och utvecklingsnivå,
- b) engagemang för och framsteg med att genomföra gemensamt överenskomna mål för politiska, ekonomiska och sociala reformer,
- c) engagemang för och framsteg med att bygga en djup och hållbar demokrati,
- d) partnerskap med unionen, inklusive ambitionsnivån för detta partnerskap,
- e) upptagningsförmåga och de potentiella effekterna av unionens stöd enligt denna förordning.

Sådant stöd ska återspeglas i dokumenten om den fleråriga programplanering som avses i artikel 7.

2. Efter antagande av de programplaneringsdokument som anges i artikel 7, och utan att det påverkar övriga inslag som beskrivs i punkt 1 i den här artikeln, ska den andel tillgängliga resurser som erbjuds partnerländerna anpassas till i första hand deras framsteg med att bygga och konsolidera en djup och hållbar demokrati och med att genomföra de överenskomna politiska, ekonomiska och sociala reformmålen, i enlighet med den incitamentbaserade metoden.

För paraplyprogram som omfattar flera länder ska denna andel fastställas i enlighet med partnerländernas framsteg med att bygga en djup och hållbar demokrati, även med beaktande av deras framsteg med att genomföra de överenskomna reformmål som bidrar till att uppnå det målet.

Partnerländernas framsteg ska regelbundet utvärderas, särskilt genom de lägesrapporter om den europeiska grannskapspolitiken som omfattar trender i förhållande till tidigare år.

Stödet får omprövas i händelse av allvarlig eller ihållande tillbakagång.

3. Den incitamentbaserade strategin ska inte gälla stöd till det civila samhället, direkta personkontakter, inklusive samarbete mellan lokala myndigheter, stöd för förbättring av situationen för de mänskliga rättigheterna eller krisrelaterade stödåtgärder. I händelse av allvarlig eller ihållande tillbakagång får detta stöd höjas.

4. Den incitamentbaserade strategin enligt denna förordning ska regelbundet diskuteras i Europaparlamentet och i rådet.

5. Unionens stöd enligt denna förordning ska i princip fastställas i partnerskap med mottagarna. Partnerskapet ska där så är lämpligt inbegripa följande intressenter vid utarbetandet, genomförandet och övervakningen av unionens stöd:

- a) nationella och lokala myndigheter, samt
- b) det civila samhällets organisationer,

bland annat genom samråd och genom att dessa i god tid får tillgång till relevant information som ger dem möjlighet till meningsfull medverkan i den processen.

6. Unionens stöd enligt denna förordning ska i princip samfinansieras av partnerländerna och andra deltagande länder genom offentliga medel, bidrag från stödmottagarna eller andra källor. Kraven på samfinansiering får frångås i vederbörligen motiverade fall och när detta är nödvändigt för att stödja utvecklingen av det civila samhället och av icke-statliga aktörer, särskilt småskaliga organisationer i det civila samhället, utan att det påverkar kravet på uppfyllande av andra villkor som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾.

Artikel 5

Samstämmighet och samordning mellan givare

1. Det ska sörjas för samstämmighet med alla unionens verksamhetsområden som gäller unionens yttre åtgärder och med relevant unionspolitik på andra områden vid genomförandet av denna förordning. I detta syfte ska de åtgärder som finansieras enligt denna förordning, däribland de som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB), grunda sig på de policydokument avseende det samarbete som avses i artikel 3.1 och 3.2 samt på unionens särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier. Sådana åtgärder ska vara förenliga med åtagandena enligt multilaterala avtal och internationella konventioner i vilka unionen och partnerländerna är parter.

2. Unionen, medlemsstaterna och EIB ska se till att det råder samstämmighet mellan stöd som lämnas enligt denna förordning och annat stöd som lämnas av unionen, medlemsstaterna och europeiska finansinstitut.

3. Unionen och medlemsstaterna ska samordna sina respektive stödprogram till förmån för ett ändamålsenligare och effektivare genomförande av stödet och den politiska dialogen och för att förhindra överlappande stöd, i linje med de fastställda principerna för förstärkt operativ samordning inom det externa stödet och för harmoniseringen av politik och förfaranden. Samordningen ska innefatta regelbundna samråd och ofta förekommande utbyten av relevant information under stödprocessen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

sens olika faser, särskilt på fältet. Gemensam programplanering ska användas närhelst det är möjligt och lämpligt. När detta inte kan uppnås ska andra arrangemang, till exempel delegerat samarbete och överföringsarrangemang övervägas för att säkerställa högsta möjliga grad av samordning.

Kommissionen ska rapportera om den gemensamma programplaneringen med medlemsstaterna i den rapport som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 och ska låta rekommendationer ingå om den gemensamma programplaneringen inte helt och hållet förverkligades.

4. Unionen ska tillsammans med medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder, inbegripet samråd i ett tidigt skede av programplaneringsprocessen, för att säkerställa komplementaritet, fullgod samordning och effektivt samarbete med multilaterala och regionala organisationer och enheter, däribland europeiska finansinstitut, internationella finansinstitut, Förenade nationernas organ, fonder och program, privata och politiska stiftelser samt givare utanför unionen.

5. De dokument som avses artikel 7.2 och 7.3 ska så långt möjligt även avse andra unionsgivares verksamhet.

AVDELNING II

VÄGLEDANDE PROGRAMPLANERING OCH TILLDELNING AV MEDEL

Artikel 6

Typ av program

1. Unionens stöd enligt denna förordning ska programplaneras inom ramen för följande:

- a) Bilaterala program som omfattar unionsstöd till ett partnerland.
- b) Program som omfattar flera länder och som griper sig an utmaningar som är gemensamma för alla eller ett antal partnerländer, på grundval av prioriteringarna i det östliga partnerskapet och den sydliga dimensionen av den europeiska grannskapspolitiken och med beaktande av det arbete som utförs inom ramen för unionen för Medelhavsområdet, samt regionalt och subregionalt samarbete mellan i första hand minst två partnerländer, inklusive inom ramen för den nordliga dimensionen och Svartahavssynergien. Detta kan inbegripa Ryska federationen i enlighet med artikel 1.3.
- c) Program för gränsöverskridande samarbete mellan en eller flera medlemsstater, å ena sidan, och en eller flera partnerländer och/eller Ryska federationen (nedan kallade *andra deltagande länder i det gränsöverskridande samarbetet*), å andra sidan, längs deras gemensamma del av unionens yttre gräns.

2. Prioriteringarna för unionens stöd enligt denna förordning anges i bilaga II.

3. Unionens stöd enligt denna förordning ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014 och, när det gäller de program som avses i artikel 6.1 c i den här förordningen, även i överensstämmelse med de genomförandebestämmelser som anger särskilda bestämmelser för genomförandet av det gränsöverskridande samarbetet som avses i artikel 12 i den här förordningen.

Artikel 7

Programplanering och vägledande tilldelning av medel för vägledande program som omfattar ett eller flera länder

1. De vägledande finansiella anslagen för nationella program ska fastställas på grundval av de kriterier som anges i artikel 4.1.

2. För länder för vilka de dokument som avses i artikel 3.2 i denna förordning finns, ska en övergripande flerårig gemensam stödrum antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. Den ramen ska innehålla

- a) en översyn av de framsteg som gjorts när det gäller den politiska ramen och förverkligandet av tidigare överenskomna mål samt en lägesbedömning av förbindelserna mellan unionen och partnerlandet som bland annat ska omfatta partnerlandets ambitionsnivå för partnerskapet med unionen,
- b) ett fastställande av målen och prioriteringarna för unionens stöd, främst valda bland dem som ingår i de dokument som avses i artikel 3.2 i denna förordning och i partnerländernas strategier eller planer, om dessa strategier eller planer är i överensstämmelse med den övergripande politiska ramen, och i fråga om vilka unionens regelbundna bedömningar har visat att det finns behov av stöd,

c) de förväntade resultaten, och

d) den vägledande finansieringsnivån fördelat per prioritering.

De vägledande finansiella anslagen för varje gemensam stödrum ska ges i form av ett intervall på högst 20 % av dessa anslag.

En gemensam stödrams varaktighet ska i princip motsvara varaktigheten för de relevanta dokument som avses i artikel 3.2 i denna förordning.

3. För länder för vilka de dokument som avses i artikel 3.2 i denna förordning inte finns, ska ett övergripande programplaneringsdokument som inbegriper en strategi och ett flerårigt vägledande program antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. I det dokumentet ska

- a) unionens åtgärdsstrategi fastställas på grundval av en analys av situationen i det berörda landet, av dess förbindelser med unionen och av partnerländernas strategier eller planer om dessa strategier eller planer är i överensstämmelse med den övergripande politiska ramen,

b) målen och prioriteringarna för unionens stöd anges,

c) de förväntade resultaten anges, och

d) den vägledande finansieringsnivån per prioritering anges.

Åtföljande vägledande finansiella anslag ska ges i form av ett intervall på högst 20 % av dessa anslag. Programplaneringsdokumentet ska ha en lämplig flerårig varaktighet.

4. För program som omfattar flera länder, ska ett övergripande programplaneringsdokument som inbegriper en strategi och ett flerårigt vägledande program antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. I det ska

- a) de mål och prioriteringar som gäller för unionens stöd till regionen eller subregionen fastställas, vilka i förekommande fall ska återspegla de prioriteringar som fastställts inom ramen för det östliga partnerskapet eller unionen för Medelhavsområdet,

b) de förväntade resultaten anges, och

c) den vägledande finansieringsnivån per prioritering anges.

De vägledande finansiella anslagen för program som omfattar flera länder ska fastställas på grundval av transparenta och objektiva kriterier.

Programplaneringsdokumentet ska ha en lämplig flerårig varaktighet.

5. Dokumenten för den gemensamma stödramen ska vid behov ses över, även mot bakgrund av unionens relevanta periodiska rapporter och med beaktande av arbetet i de gemensamma organ som inrättas enligt avtalen med partnerländerna, och får revideras i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. De programplaneringsdokument som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln ska ses över efter halva tiden eller när det visar sig nödvändigt och får revideras i enlighet med samma förfarande.

6. För att underlätta genomförandet av den incitamentbaserade strategi som avses i artikel 4.2 ska ett belopp på uppskattningsvis 10 % av den finansieringsram som anges i artikel 17.1 anslås till paraplyprogram som omfattar flera länder och som kommer att komplettera de nationella finansiella anslag som avses i artikel 7.2 och 7.3. I de relevanta kommissionsbesluten om inrättande av dessa paraplyprogram ska de länder som kan få anslag specificeras, varvid de faktiska anslagen ska beslutas på grundval av de framsteg som gjorts i riktning mot en djup och hållbar demokrati och genomförandet av överenskomna reformmål som bidrar till att uppnå det målet.

7. När det är nödvändigt att mer effektivt genomföra åtgärder till ömsesidig nytta för unionen och partnerländerna, på områden såsom transnationellt samarbete och sammanlänningar, får finansiering inom ramen för denna förordning sammanföras med finansiering enligt andra relevanta unionsförordningar. I sådana fall ska kommissionen besluta vilken enda uppsättning regler som ska tillämpas på genomförandet.

8. Medlemsstaterna ska delta i programplaneringsprocessen i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. Dessa medlemsstater och andra givare som har åtagit sig att samfällt programplanera sitt stöd med unionen ska vara särskilt involverade i denna. Programplaneringsdokumenten kan vid behov också täcka deras bidrag.

9. Om medlemsstaterna och andra givare har åtagit sig att gemensamt programplanera sitt stöd, får ett gemensamt flerårigt programplaneringsdokument ersätta den gemensamma stödramen och de programplaneringsdokument som avses i punkterna 3 och 4, på villkor att det uppfyller de krav som anges i de punkterna.

10. I händelse av kris eller hot mot demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna eller vid naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan får en särskild översyn utföras av programplaneringsdokumenten. Denna översyn i en nödsituation ska säkerställa att samstämmigheten mellan unionens politik, unionens stöd enligt denna förordning och stöd som ges enligt andra av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder bibehålls. En sådan översyn får leda till att reviderade programplaneringsdokument antas. Om så är fallet ska kommissionen översända de reviderade programplaneringsdokumenten till Europaparlamentet och rådet för kännedom inom en månad efter antagandet.

11. Vid all programplanering och programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 ska resultaten, rön och slutsatserna i den rapporten beaktas.

b) För sjögränser som omfattar de territoriella enheter som motsvarar Nuts 3-nivå eller likvärdig nivå utmed sjögränserna mellan medlemsstaterna och de andra deltagande länderna i det gränsöverskridande samarbetet, med ett inbördes avstånd på högst 150 kilometer, utan att det påverkar eventuella nödvändiga justeringar för att säkerställa samstämmighet och kontinuitet i samarbetet.

c) Runt ett avrinningsområde, som omfattar de territoriella enheter i kustområden som motsvarar Nuts 2-nivå eller likvärdig nivå som gränsar till ett avrinningsområde som är gemensamt för medlemsstaterna och de andra deltagande länderna i det gränsöverskridande samarbetet.

2. För att se till att det befintliga samarbetet fullföljs och i andra motiverade fall, samt i syfte att bidra till att uppnå programmets mål, får territoriella enheter som gränsar till dem som avses i punkt 1 delta i gränsöverskridande samarbete. Villkoren för angränsande territoriella enheters deltagande i samarbetet ska fastställas i de gemensamma operativa programmen.

3. I vederbörligen motiverade fall får betydande sociala, ekonomiska eller kulturella centrum i medlemsstaterna eller i de andra deltagande länderna i det gränsöverskridande samarbetet som inte gränsar till stödberättigande territoriella enheter inbegripas på villkor att deras deltagande bidrar till uppnåendet av de mål som fastställs i programplaneringsdokumentet. Villkoren för dessa centrums deltagande i samarbetet ska fastställas i de gemensamma operativa programmen.

4. När program fastställs i enlighet med punkt 1 b får kommissionen, i samförstånd med deltagarna, föreslå att de geografiska kriterierna för stödberättigande utsträcks till att omfatta hela den territoriella enhet på Nuts 2-nivå på vars område den territoriella enheten på Nuts 3-nivå är belägen.

5. Det gränsöverskridande samarbetet ska syfta till att uppvisa samstämmighet med målen för befintliga och framtida makroregionala strategier.

AVDELNING III

GRÄNSÖVERSKRIDANDE SAMARBETE

Artikel 8

Geografiska kriterier för stödberättigande

1. De program för gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 6.1 c får inrättas för följande områden:

a) För landgränser som omfattar de territoriella enheter som motsvarar nivå 3 enligt den gemensamma nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (Nuts) eller likvärdig nivå utmed landgränserna mellan medlemsstater och andra deltagande länder i det gränsöverskridande samarbetet, utan att det påverkar eventuella nödvändiga justeringar för att säkerställa samstämmighet och kontinuitet i samarbetet, och i enlighet med artikel 9.4.

Artikel 9

Programplanering och tilldelning av medel för gränsöverskridande samarbete

1. Ett programplaneringsdokument ska utarbetas i syfte att fastställa följande:

a) De strategiska målen för det gränsöverskridande samarbetet samt prioriteringarna för och de förväntade resultaten av detta samarbete.

b) Förteckningen över de gemensamma operativa program som ska inrättas.

- c) En vägledande fördelning av resurser mellan de program för land- och sjögränser som avses i artikel 8.1 a och b och de program för avrinningsområden som avses i artikel 8.1 c.
- d) De vägledande fleråriga anslagen för varje gemensamt operativt program.
- e) De territoriella enheter som har behörighet att delta i varje gemensamt operativt program, och de territoriella enheter och centrum som avses i artikel 8.2, 8.3 och 8.4.
- f) Vägledande anslag för stöd till, när så är lämpligt, horisontell kapacitetsuppbyggnad, arbete i nätverk och erfarenhetsutbyte mellan program.
- g) Bidrag till de transnationella program som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 ⁽¹⁾, i vilka partnerländer och/eller Ryska federationen deltar.

Programplaneringsdokumentet ska omfatta en period på sju år och antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. Det ska ses över efter halva tiden eller när det visar sig nödvändigt och får revideras i enlighet med det förfarandet.

2. De gemensamma operativa programmen ska samfinansieras av Eruf. Det totala beloppet på bidraget från Eruf ska fastställas i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EU) nr 1299/2013. Den här förordningen ska tillämpas på användningen av det bidraget.

3. Instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 får användas för att samfinansiera gemensamma operativa program i vilka stödmottagare som förtecknas i bilaga I till den förordningen deltar. Den här förordningen ska tillämpas på användningen av den samfinansieringen.

4. De vägledande anslagen till de gemensamma operativa programmen ska främst grundas på objektiva kriterier, särskilt folkmängden i de stödberättigande territoriella enheterna såsom de definieras i artikel 8.1 a, b och c. Vid fastställandet av de vägledande anslagen, får anpassningar ske för att avspegla behovet av att hitta en balans mellan bidragen från Eruf och de bidrag som lämnas inom ramen för denna förordning, samt andra faktorer som påverkar samarbetets intensitet, såsom gränsområdenas särdrag och deras kapacitet att förvalta och tillgodogöra sig unionens stöd.

Artikel 10

Gemensamma operativa program

1. Det gränsöverskridande samarbetet ska genomföras genom fleråriga gemensamma operativa program som avser samarbete rörande en gräns eller en grupp av gränser och som omfattar

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

fleråriga åtgärder som är inriktade på en sammanhängande uppsättning prioriteringar och som får genomföras med unionens stöd. De gemensamma operativa programmen ska grunda sig på de programplaneringsdokument som avses i artikel 9.1. De ska inbegripa en sammanfattande beskrivning av de förvaltnings- och kontrollsystem som omfattar de punkter som anges i artiklarna 11.2 och 12.2.

2. De gemensamma operativa programmen för land- och sjögränser ska inrättas för varje enskild gräns på lämplig territoriell nivå och inbegripa territoriella enheter som tillhör en eller flera medlemsstater och ett eller flera andra deltagande länder i det gränsöverskridande samarbetet.

3. De gemensamma operativa programmen kring avrinningsområden ska vara multilaterala, ha inrättats på lämplig territoriell nivå och inbegripa territoriella enheter som gränsar till ett gemensamt avrinningsområde som tillhör flera deltagande länder, inbegripet minst en medlemsstat och ett annat deltagande land i det gränsöverskridande samarbetet. De får inbegripa bilateral verksamhet till stöd för samarbete mellan en medlemsstat och ett annat deltagande land i det gränsöverskridande samarbetet.

4. Inom ett år efter godkännande av det programplaneringsdokument som avses i artikel 9.1, och efter antagande av de genomförandebestämmelser som anger särskilda bestämmelser för genomförandet av det gränsöverskridande samarbetet, ska de deltagande länderna för kommissionen gemensamt lägga fram förslag till gemensamma operativa program. Kommissionen ska anta varje gemensamt operativt program efter att inom den tidsfrist som är fastställd i genomförandebestämmelserna ha bedömt om det är förenligt med denna förordning, programplaneringsdokumentet och genomförandebestämmelserna. Kommissionen ska förelägga Europaparlamentet och medlemsstaterna de gemensamma operativa programmen för kännedom inom en månad efter det att dessa program har antagits.

5. Områden i andra länder än medlemsstaterna eller andra deltagande länder i det gränsöverskridande samarbetet, som gränsar till stödberättigande områden enligt definitionen i artikel 8.1 a och b eller gränser till ett gemensamt avrinningsområde där ett gemensamt operativt program håller på att inrättas, får omfattas av ett gemensamt operativt program och erhålla unionens stöd enligt denna förordning på de villkor som fastställts i det programplaneringsdokument som avses i artikel 9.1.

6. Kommissionen och de deltagande länderna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att de program för gränsöverskridande samarbete, särskilt för avrinningsområden, som inrättas enligt denna förordning och de transnationella samarbetsprogram som inrättas enligt förordning (EU) nr 1299/2013 och som har en delvis överlappande geografisk täckning kompletterar varandra fullt ut och är ömsesidigt förstärkande.

7. De gemensamma operativa programmen får på initiativ av de deltagande länderna eller kommissionen revideras av bl.a. följande anledningar:

- a) Ändrade prioriteringar för samarbetet eller socioekonomisk utveckling.
- b) Resultaten av genomförandet av de berörda åtgärderna och resultaten av övervaknings- och utvärderingsprocessen.
- c) Behovet att justera tillgängliga belopp och omfördela resurserna.

8. Senast vid utgången av det kalenderår som följer på det år då gemensamma operativa program antogs ska kommissionen ingå en finansieringsöverenskommelse med de andra deltagande länderna i det gränsöverskridande samarbetet. Finansieringsöverenskommelsen ska inbegripa de rättsliga bestämmelser som krävs för att genomföra ett gemensamt operativt program och får undertecknas gemensamt av de andra deltagande länderna och av den förvaltningsmyndighet som avses i artikel 12.2 c eller av det land som är värd för förvaltningsmyndigheten.

Om nödvändigt ska ett avtal, exempelvis i form av ett samförståndsavtal, ingås mellan de deltagande länderna och förvaltningsmyndigheten i syfte att fastställa de berörda ländernas särskilda finansiella ansvar och programspecifika genomförandemetoder, inbegripet deras uppgifter och ansvar för förvaltning och administration.

9. Ett gemensamt operativt program som omfattar mer än ett annat deltagande land i det gränsöverskridande samarbetet ska inrättas om minst ett annat deltagande land i det gränsöverskridande samarbetet undertecknar finansieringsöverenskommelsen. Andra deltagande länder i det gränsöverskridande samarbetet som omfattas av ett program som inrättats får när som helst ansluta sig till programmet genom att underteckna finansieringsöverenskommelsen.

10. Om ett deltagande land åtar sig att samfinansiera ett gemensamt operativt program, ska formerna och de nödvändiga garantierna för revisionen, tillhandahållandet, användningen och övervakningen av samfinansieringen klargöras i det programmet. Den därmed sammanhängande finansieringsöverenskommelsen ska undertecknas av samtliga deltagande länder och det gemensamma operativa programets förvaltningsmyndighet eller av det land som är värd för förvaltningsmyndigheten.

11. De gemensamma operativa programmen får även föreskriva ett ekonomiskt bidrag från och till finansieringsinstrument, som kan kombineras med stöd, om inte annat följer av bestämmelserna i dessa instrument, under förutsättning att detta bidrar till att prioriteringarna för dessa program uppnås.

12. I enlighet med partnerskapsprincipen ska de deltagande länderna och, i förekommande fall, deras lokala myndigheter gemensamt välja ut de åtgärder som överensstämmer med prioriteringarna och åtgärderna i ett gemensamt operativt program och som därmed kan få unionens stöd.

13. I särskilda och vederbörligen motiverade fall, då

- a) ett gemensamt operativt program inte kan läggas fram på grund av problem som uppstår i förbindelserna mellan de deltagande länderna eller mellan unionen och ett annat deltagande land i det gränsöverskridande samarbetet,
- b) ett gemensamt operativt program inte kan genomföras på grund av problem i förbindelserna mellan deltagande länder,
- c) de deltagande länderna inte har förelagt kommissionen ett gemensamt operativt program senast den 30 juni 2017, eller
- d) inget av de andra deltagande länderna i det gränsöverskridande samarbete som omfattas av programmet har undertecknat den berörda finansieringsöverenskommelsen senast vid utgången av det år som följer efter antagandet av programmet,

ska kommissionen vidta de åtgärder som är nödvändiga, efter samråd med den eller de berörda medlemsstaterna, för att göra det möjligt för den eller de berörda medlemsstaterna att använda bidraget från Eruf till det gemensamma operativa programmet i enlighet med artikel 4.7 och 4.8 i förordning (EU) nr 1299/2013.

14. Om de gränsöverskridande samsarbetsåtgärder eller gränsöverskridande samsarbetsprogram som ett budgetmässigt åtagande ska täcka sträcker sig över fler än ett budgetår får åtagandet delas upp i årliga delåtaganden.

Artikel 11

Förvaltning av gemensamma operativa program

1. De gemensamma operativa programmen ska normalt genomföras genom delad förvaltning med medlemsstaterna. De deltagande länderna får dock föreslå att genomförandet ska ske genom indirekt förvaltning, genom en enhet som förtecknas i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och i enlighet med de genomförandebestämmelser som avses i artikel 12.2 i den här förordningen.

2. Kommissionen ska på grundval av tillgänglig information övertyga sig om att medlemsstaten, vid delad förvaltning, eller det andra deltagande landet i det gränsöverskridande samarbetet eller den internationella organisationen, vid indirekt förvaltning, har inrättat och använder förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, den här förordningen och de genomförandebestämmelser som avses i artikel 12.2 i den här förordningen.

Medlemsstaterna, andra deltagande länder i det gränsöverskridande samarbetet och berörda internationella organisationer ska se till att deras förvaltnings- och kontrollsystem fungerar effektivt, att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta samt att principen om sund ekonomisk förvaltning följs. De ska ansvara för förvaltningen och kontrollen av programmen.

Kommissionen får kräva att medlemsstaten eller det andra deltagande landet i det gränsöverskridande samarbetet eller den berörda internationella organisationen undersöker ett klagomål som ingetts till kommissionen avseende valet eller genomförandet av de åtgärder som stöds enligt denna avdelning eller avseende förvaltnings- och kontrollsystemets funktionssätt.

3. Utgifter som uppkommit efter det att ett gemensamt operativt program ingetts till kommissionen ska vara stödberättigande från och med den 1 januari 2014 för att det ska vara möjligt att på lämpligt sätt förbereda de gemensamma operativa programmen för genomförandet.

4. Om stödberättigandet är begränsat i enlighet med artikel 8.7 i förordning (EU) nr 236/2014 ska den enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln, och som får inleda ansökningsomgångar och anbudsförfaranden, ha rätt att som stödberättigade anbudsgivare godkänna sökande och kandidater från icke-stödberättigade länder, eller varor av icke-stödberättigande ursprung, i enlighet med artiklarna 8.2 och 9.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

Artikel 12

Genomförandebestämmelser för det gränsöverskridande samarbetet

1. Genomförandebestämmelser med särskilda bestämmelser för genomförandet av denna avdelning ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

2. Genomförandebestämmelserna ska inbegripa detaljerade bestämmelser om bland annat följande:

- a) Samfinansieringsgrad och metoder för samfinansieringen.
- b) Innehåll, utarbetande, ändring och avslutande av gemensamma operativa program.
- c) Roll och funktion hos programstrukturerna, t.ex. den gemensamma övervakningskommittén, förvaltningsmyndigheten och dess gemensamma tekniska sekretariat, inbegripet deras ställning, effektiv identifiering av dessa, deras redovisningskyldighet och ansvar, en beskrivning av förvaltnings- och kontrollsystemen, samt villkoren för den tekniska och ekonomiska förvaltningen av unionens stöd, inbegripet utgifternas stödberättigande.
- d) Återkravsförfaranden i samtliga deltagande länder.
- e) Övervakning och utvärdering.
- f) Insatser för att öka synligheten och informationsverksamhet.
- g) Delad och indirekt förvaltning i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EU) nr 236/2014.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Delegering av befogenhet

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 14 om ändring av bilaga II. Efter offentliggörandet av rapporten om halvtidsöversyn och på grundval av rekommendationerna i den rapporten ska kommissionen särskilt anta en delegerad akt om ändring av bilaga II senast den 31 mars 2018.

Artikel 14

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2020.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Kommitté

Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska grannskapsinstrumentet. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 16

Deltagande av ett tredjeland som inte omfattas av artikel 1

1. I vederbörligen motiverade fall och i syfte att säkerställa unionsfinansieringens samstämmighet och effektivitet eller för att främja regionalt eller regionöverskridande samarbete, får kommissionen, från fall till fall, besluta att utöka stödberättigandet för särskilda åtgärder i enlighet med det artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014 till länder, territorier och områden som annars inte skulle vara berättigade till finansiering.

Utan hinder av artikel 8.1 i förordning (EU) nr 236/2014 får fysiska och juridiska personer från de berörda länderna, territorierna och områdena delta i förfarandena för att genomföra sådana åtgärder.

2. De möjligheter som avses i punkt 1 i den här artikeln får föreskrivas i de programplaneringsdokument som avses i artikel 7.

Artikel 17

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning under perioden 2014–2020 ska vara 15 432 634 000 EUR i löpande priser. Upp till 5 % av finansieringsramen ska tilldelas de program för gränsöverskridande samarbete som avses i artikel 6.1 c.

2. De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

3. I enlighet med artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 ⁽¹⁾, ska ett preliminärt belopp på 1 680 000 000 EUR från de olika instrumenten för finansiering av yttre åtgärder, nämligen instrumentet för utvecklingssamarbete inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 ⁽²⁾, ENI, instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 och partnerskapsinstrumentet inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 ⁽³⁾, anslås till insatser inom rörlighet i

utbildningssyfte till eller från partnerländer i, den mening som avses i förordning (EU) nr 1288/2013, och till samarbete och politisk dialog med myndigheter, institutioner och organisationer från dessa länder. Förordning (EU) nr 1288/2013 ska gälla för användningen av dessa medel.

Medlen ska göras tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag som ska omfatta de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Tilldelningen av dessa medel ska återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen som föreskrivs i denna förordning, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen får ses över vid betydande oförutsedda omständigheter eller vid betydande politiska förändringar i linje med prioriteringarna för unionens yttre åtgärder.

Artikel 18

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 (se sidan 44 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (se sidan 77 i detta nummer av EUT).

BILAGA I

De partnerländer som avses i artikel 1 är

Algeriet
Armenien
Azerbajdzjan
Vitryssland
Egypten
Georgien
Israel
Jordanien
Libanon
Libyen
Republiken Moldavien
Marocko
Det ockuperade palestinska området
Syrien
Tunisien
Ukraina

BILAGA II

Prioriteringar för unionens stöd enligt denna förordning

För att stödja uppnåendet av de särskilda mål som föreskrivs i artikel 2, även med beaktande av gemensamt överenskomna dokument enligt artikel 3.2, får unionens finansiering användas för de prioriteringar som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna bilaga.

Vissa av prioriteringarna kan vara relevanta för mer än en typ av program. Eventuella ändringar av denna vägledande förteckning över prioriteringar ska respektera principen om delat ansvar.

Övergripande frågor, bland annat om djup och hållbar demokrati, mänskliga rättigheter, jämställdhet, korruptionsbekämpning och miljö, ska behandlas inom ramen för dessa prioriteringar.

1. Unionens stöd på bilateral nivå ska på lämpligt sätt användas för bland annat följande prioriteringar:

- Mänskliga rättigheter, goda styrelseformer och rättsstatsprincipen, inbegripet reform av rättsväsendet, av offentlig förvaltning och av säkerhetssektorn.
- Institutionellt samarbete och kapacitetsutveckling, bland annat för genomförande av unionsavtal.
- Stöd till civilsamhällets aktörer och deras roll vid reformprocesser och övergång till demokrati.
- Hållbar ekonomisk utveckling för alla, inbegripet på regional och lokal nivå och territoriell sammanhållning.
- Utveckling av de sociala sektorer för i synnerhet ungdomar, med inriktning på social rättvisa och sammanhållning och sysselsättning.
- Utveckling av handeln och den privata sektorn, inbegripet stöd till små och medelstora företag, sysselsättning och genomförande av djupgående och omfattande frihandelsområden.
- Jordbruk och landsbygdsutveckling, inbegripet livsmedelstrygghet.
- Hållbar förvaltning av naturresurser.
- Energisektorn med inriktning på energieffektivitet och förnybar energi.
- Transporter och infrastruktur.
- Utbildning och kompetensutveckling, inbegripet yrkesutbildning och allmän utbildning.
- Rörlighet och migrationshantering, inbegripet skydd av migranter.
- Förtroendeskapande åtgärder och andra åtgärder som bidrar till att konflikter förebyggs och får en lösning, inbegripet stöd till drabbade befolkningar samt återuppbyggnad.

De prioriteringar som anges i denna punkt får bidra till mer än ett av målen i denna förordning.

2. Unionens stöd ska när det förekommer på en nivå som rör flera länder på lämpligt sätt användas för bland annat följande prioriteringar:

- Mänskliga rättigheter, goda styrelseformer och rättsstatsprincipen.
- Institutionellt samarbete och kapacitetsutveckling.
- Regionalt samarbete, särskilt inom ramen för det östliga partnerskapet, unionen för Medelhavsområdet och partnerskapet för demokrati och delat välstånd.
- Högre utbildning och kompetensutveckling, student- och personalrörlighet, ungdom och kultur.
- Hållbar ekonomisk utveckling, utveckling av handel och av privata sektorn samt stöd till små och medelstora företag.
- Energisektorn, inbegripet energinät.
- Transporter och sammankoppling av infrastruktur.
- Hållbar förvaltning av naturresurser, inbegripet vatten, grön tillväxt, miljö samt anpassning till och begränsning av klimatförändringar.
- Stöd till det civila samhället.
- Rörlighet och migrationshantering.
- Förtroendeskapande åtgärder och andra åtgärder som bidrar till att konflikter förebyggs och får en lösning.

De prioriteringar som anges i denna punkt får bidra till mer än ett av målen i denna förordning.

3. Unionens stöd via det gränsöverskridande samarbetet ska på lämpligt sätt användas för följande prioriteringar:

- Ekonomisk och social utveckling.
- Miljö, folkhälsa, säkerhet och trygghet.
- Rörlighet för personer, varor och kapital.

De prioriteringar som anges i denna punkt avspeglar gemensamma utmaningar. De utgör ramen för identifiering av särskilda prioriteringar med de deltagande länderna i det gränsöverskridande samarbetet. Organisationer i det civila samhället kommer att involveras när programmen ska utvecklas och kommer att tillsammans med lokala och regionala myndigheter vara deras viktigaste stödmottagare.

Anslagsfördelning per programtyp

Bilaterala program: upp till 80 %

Program som omfattar flera länder: upp till 35 %

Gränsöverskridande samarbete: upp till 5 %

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stöd-villkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stöd-villkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.

Europeiska kommissionens förklaring om användningen av genomförandeakter för att fastställa regler för genomförandet av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II)

Europeiska kommissionen anser att bestämmelserna för genomförandet av program för gränsöverskridande samarbete så som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av externa åtgärder och andra specifika mer detaljerade genomförandebestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II), syftar till att komplettera den grundläggande rättsakten och därför bör vara delegerade akter som antas på grundval av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Europeiska kommissionen kommer inte att motsätta sig antagandet av den text som medlagstiftarna enats om. Kommissionen erinrar om att frågan om avgränsning mellan artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget för närvarande granskas av domstolen i "biocidmålet".

Europaparlamentets uttalande om avbrytande av stöd som beviljas inom ramen för finansiella instrument

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inte innehåller några uttryckliga hänvisningar till möjligheten att avbryta stöd i fall där ett mottagarland inte efterlever de grundläggande principer som anges i respektive instrument, och särskilt principerna om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och för de mänskliga rättigheterna.

Europaparlamentet anser att ett uppskjutande av bistånd inom ramen för dessa instrument skulle ändra den totala finansiering som överenskommits i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Som medlagstiftare och medlem i budgetmyndigheten har Europaparlamentet därför rätt att till fullo utöva sina befogenheter i detta avseende, om ett sådant beslut fattas.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 233/2014

av den 11 mars 2014

om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning ingår i unionens politik för utvecklingssamarbete och är ett av de instrument som understöder unionens yttre politik. Den ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 ⁽³⁾, som upphörde att gälla den 31 december 2013.
- (2) Kampen mot fattigdom kommer även i fortsättningen att vara huvudmålet för unionens utvecklingspolitik, i enlighet med avdelning V, kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och femte delen, avdelning III, kapitel 1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), i enlighet med millennieutvecklingsmålen och andra internationellt överenskomna utvecklingsåtaganden och mål som godtagits av unionen och medlemsstaterna inom ramen för Förenta nationerna (FN) och andra behöriga internationella forum.
- (3) I den gemensamma förklaringen från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, Europaparlamentet och kommissionen om Europeiska unionens utvecklingspolitik: *Europeiskt samförstånd* ⁽⁴⁾ (nedan kallat *det europeiska samförståndet*), med senare överenskomna ändringar, fastställs den allmänna politiska ramen, riktlinjerna och fokus för genomförandet av denna förordning.

- (4) Unionens stöd bör med tiden bidra till att minska biståndsberoendet.

- (5) Unionens åtgärder i internationella sammanhang bör utgå från de principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning och som den strävar efter att föra fram i resten av världen, nämligen demokrati, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas allmängiltighet och odelbarhet och respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten. Unionen ska sträva efter att utveckla och konsolidera sitt åtagande när det gäller dessa principer i partnerländer, partnerterritorier och partnerregioner genom dialog och samarbete. Genom att eftersträva dessa principer bevisar unionen sitt mervärde som aktör inom utvecklingspolitiken.

- (6) Vid genomförandet av denna förordning, särskilt under programplaneringsprocessen, bör unionen ta vederbörlig hänsyn till de prioriteringar, mål och riktmärken för mänskliga rättigheter och demokrati som unionen fastställt för partnerländerna, särskilt dess landsstrategier för mänskliga rättigheter.

- (7) Respekten för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna, främjande av rättsstatsprincipen, demokratiska principer, öppenhet, god samhällsstyrning, fred och stabilitet samt jämställdhet mellan kvinnor och män är viktiga för partnerländernas utveckling, och dessa frågor bör integreras i unionens utvecklingspolitik, särskilt vid programplanering och i avtal med partnerländer.

- (8) Biståndseffektivitet, ökad insyn och öppenhet, samarbete och komplementaritet och ökad harmonisering, anpassning till partnerländerna och samordning av förfarandena, både mellan unionen och medlemsstaterna och i förbindelserna med andra givare och utvecklingsaktörer, är väsentliga faktorer för att säkra biståndets samstämmighet och relevans och samtidigt göra det möjligt att minska de kostnader som partnerländerna måste bära. Genom sin utvecklingspolitik åtar sig unionen att genomföra slutsatserna i förklaringen om biståndseffektivitet som antogs vid det högnivåforum om biståndseffektivitet som hölls i Paris den 2 mars 2005, Accra-handlingsplanen som antogs den 4 september 2008 och den uppföljande förklaring som antogs i Busan den 1 december 2011. Dessa åtaganden har lett till ett antal slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, såsom EU:s

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

⁽⁴⁾ EUT C 46, 24.2.2006, s. 1.

- uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken och den operativa ramen för biståndseffektivitet. Insatserna och förfarandena för att uppnå en gemensam programplanering bör stärkas.
- (9) Unionens stöd bör stödja den gemensamma strategin Afrika-EU, som antogs vid EU-Afrika-toppmötet den 8–9 december 2007 i Lissabon, med efterföljande ändringar och tillägg, som bygger på den gemensamma vision och de gemensamma principer och mål som är grunden för det strategiska partnerskapet Afrika-EU.
- (10) Såväl unionen som de enskilda medlemsstaterna bör förbättra samstämmigheten, samordningen och komplementariteten i sin politik för utvecklingssamarbete, bland annat genom att ta fasta på partnerländernas och partnerregionernas prioriteringar på landsnivå och regional nivå. För att säkerställa att unionens utvecklingspolitik och samarbetspolitik och medlemsstaternas motsvarande politik verkligen kompletterar och förstärker varandra, och för att säkerställa kostnadseffektivt bistånd samtidigt som man undviker såväl överlappningar som luckor, är det både angeläget och lämpligt att fastställa förfaranden för gemensam programplanering som bör användas närhelst det är möjligt och lämpligt.
- (11) Unionens politik och internationella åtgärder för utvecklingssamarbete vägleds av millennieutvecklingsmålen, såsom att utrota extrem fattigdom och hunger, inklusive efterföljande ändringar av dessa, samt de huvudsakliga mål, principer och åtaganden som unionen och medlemsstaterna har godkänt inom ramen för samarbetet med FN och andra behöriga internationella forum på området utvecklingssamarbete. Unionens politik och internationella åtgärder styrs även av dess åtaganden och skyldigheter avseende mänskliga rättigheter och utveckling, inbegripet den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s förklaring om rätten till utveckling.
- (12) Unionen engagerar sig starkt för jämställdhet som en mänsklig rättighet, en fråga om social rättvisa och ett kärnvärde i unionens utvecklingspolitik. Jämställdhet är centralt för uppnåendet av alla millennieutvecklingsmålen. Den 14 juni 2010 godkände rådet EU:s handlingsplan 2010–2015 om jämställdhet och kvinnors egenmakt i utvecklingssamarbetet.
- (13) Unionen bör se det som en av sina främsta prioriteringar att främja en heltäckande strategi för insatser vid kriser och katastrofer och i konfliktpåverkade och instabila situationer, bland annat övergångssituationer och situationer efter kriser. Denna strategi bör främst bygga på rådets slutsatser av den 19 november 2007 om EU:s hantering av instabila situationer och slutsatserna från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, också av den 19 november 2007 om säkerhet och utveckling samt bygga vidare på rådets slutsatser av den 20 juni 2011 om förebyggande av konflikter samt relevanta senare slutsatser.
- (14) Unionens stöd bör, framför allt i de situationer där behoven är som mest angelägna och fattigdomen som djupast och mest utbredd, inriktas på att stärka återhämtningsförmågan hos länderna och deras befolkningar efter svåra händelser. Det bör göras genom att man tillhandahåller en lämplig blandning av strategier, insatser och instrument, särskilt genom att säkra att säkerhetsinriktade, humanitära och utvecklingsinriktade strategier samordnas på ett balanserat, konsekvent och effektivt sätt, så att katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd knyts samman.
- (15) Unionens stöd bör inriktas på de områden där det har störst verkan, med beaktande av dess kapacitet att agera på global nivå och att möta globala utmaningar såsom utrotande av fattigdom, hållbar tillväxt för alla och främjande i hela världen av demokrati, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, på ett långvarigt och förutsägbart åtagande när det gäller utvecklingsbistånd och på unionens samordnade roll för medlemsstaterna. För att säkerställa en sådan verkan bör principen om differentiering inte bara tillämpas på tilldelning av medel utan även på programplanering, så att bilateralt utvecklingssamarbete inriktas på de partnerländer som har störst behov, inbegripet instabila stater och mycket sårbara stater, och med begränsad tillgång till andra finansieringskällor för deras egen utveckling. Unionen bör upprätta nya partnerskap med länder som inte längre är berättigade att delta i bilaterala biståndsprogram, särskilt genom regionala och tematiska program inom detta instrument och andra tematiska unionsinstrument för att finansiera yttre åtgärder, särskilt partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014⁽¹⁾ (nedan kallat *partnerskapsinstrumentet*).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (se sidan 77 i detta nummer av EUT).

- (16) Unionen bör sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt för att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom en övergripande strategi för varje land som utgår från samstämmighet och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan detta instrument, andra unionsinstrument för att finansiera yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för att finansiera yttre åtgärder. Samtidigt som man strävar efter övergripande samstämmighet inom unionens yttre åtgärder i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget ska unionen säkerställa en konsekvent politik för utveckling i enlighet med kraven i artikel 208 i EUF-fördraget.
- (17) Samtidigt som principen om en konsekvent politik för utveckling respekteras, bör denna förordning möjliggöra ökad samstämmighet mellan unionens politikområden. Den bör även ge möjlighet till en fullständig harmonisering med partnerländer och partnerregioner genom att, då det är möjligt, som grundval för programplaneringen för unionens åtgärder använda nationella utvecklingsplaner eller liknande heltäckande utvecklingsdokument vilka antagits med deltagande av berörda nationella och regionala organ. Den bör vidare, genom gemensam programplanering, eftersträva en bättre samordning mellan givare, särskilt mellan unionen och medlemsstaterna.
- (18) I en globaliserad värld blir olika interna unionspolitikområden, såsom miljö, klimatförändringar, främjande av förnybara energikällor, sysselsättning (inbegripet anständigt arbete för alla), jämställdhet, energi, vatten, transport, hälsa, utbildning, rättvisa och säkerhet, kultur, forskning och innovation, informationssamhället, migration samt jordbruk och fiske, i allt högre grad en del av unionens yttre åtgärder.
- (19) I strategin för smart och hållbar tillväxt för alla, som inbegriper tillväxtmönster som stärker den sociala, ekonomiska och territoriella sammanhållningen och möjliggör för de fattiga att öka sitt bidrag till och dra nytta av det nationella välståndet, betonas unionens åtagande att i sin inre och yttre politik främja en smart och hållbar tillväxt för alla som för samman de tre pelarna ekonomi, samhälle och miljö.
- (20) Bland de stora utmaningar unionen och utvecklingsländerna står inför och där behovet av åtgärder på nationell och internationell nivå är akut finns kampen mot klimatförändringar och skyddet av miljön. Denna förordning bör därför bidra till målet att minst 20 % av unionens budget ska gå till insatser för ett koldioxidsnålt och klimattåligt samhälle, och minst 25 % av medlen inom det program för globala allmänna nyttigheter och utmaningar som föreskrivs i denna förordning bör användas till klimatförändring och miljö. Åtgärder inom dessa områden bör närhelst det är möjligt vara ömsesidigt stödande så att deras verkan förstärks.
- (21) Denna förordning bör möjliggöra för unionen att bidra till uppfyllandet av unionens gemensamma åtagande att även i fortsättningen tillhandahålla stöd till mänsklig utveckling för att förbättra människors liv. För att bidra till detta bör minst 25 % av medlen för programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar gå till detta utvecklingsområde.
- (22) Minst 20 % av stödet enligt denna förordning bör tilldelas grundläggande sociala tjänster, med fokus på hälso- och sjukvård och utbildning, samt sekundärutbildning, varvid en viss flexibilitet måste vara normen, t.ex. i de fall då det rör sig om exceptionellt stöd. Uppgifter om huruvida det kravet har uppfyllts bör ingå i den årliga rapport som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014⁽¹⁾.
- (23) I FN:s handlingsprogram från Istanbul för de minst utvecklade länderna för perioden 2011–2020 förband sig de minst utvecklade länderna att integrera politiken för handel och uppbyggnad av handelskapacitet i sina nationella utvecklingsstrategier. Vid Världshandelsorganisationens åttonde ministerkonferens i Genève den 15–17 december 2011 enades ministrarna dessutom om att bibehålla *Aid for Trade* även efter 2011 på en nivå som åtminstone motsvarar genomsnittet för perioden 2006–2008. Dessa åtgärder måste kompletteras med effektivare och mer riktade *Aid for Trade*-insatser och förenklade handelsprocedurer.
- (24) Även om de tematiska programmen främst bör stödja utvecklingsländer, bör även vissa stödmottagande länder samt de utomeuropeiska länder och territorier som inte uppfyller kraven som tillåter att de definieras som mottagare av offentligt utvecklingsbistånd (ODA) enligt OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) men som omfattas av artikel 1.1 b ha rätt att omfattas av de tematiska programmen enligt de villkor som fastställs i denna förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av Europeiska unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 95 i detta nummer av EUT).

- (25) Närmare uppgifter om samarbetsområden och ändringar av finansiella anslag per geografiskt område och samarbetsområde utgör icke-väsentliga delar av denna förordning. Följaktligen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på uppdatering av de delar av bilagorna till denna förordning som anger närmare uppgifter om samarbetsområden inom de geografiska och tematiska programmen och vägledande finansiella anslag per geografiskt område och samarbetsområde. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar akter bör den se till att relevanta handlingar överlämnas samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (26) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter avseende strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i denna förordning. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (27) Med hänsyn till sådana genomförandeakters karaktär, särskilt deras policyinriktning och deras budgetkonsekvenser, bör granskningsförfarandet i princip tillämpas vid antagandet av dem, med undantag för när det gäller finansiellt småskaliga åtgärder.
- (28) Kommissionen bör anta genomförandeakter med omedelbar verkan om det, i vederbörligen motiverade fall där en snabb reaktion från unionens sida erfordras, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet.
- (29) Gemensamma regler och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014.
- (30) Hur Europeiska utrikestjänsten ska organiseras och arbeta fastställs i rådets beslut 2010/427/EU⁽²⁾.
- (31) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i

enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (32) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela förordningens giltighetstid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽³⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (33) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽⁴⁾. Den här förordningen bör därför gälla från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett instrument (nedan kallat *instrumentet för utvecklingssamarbete*) genom vilket unionen får finansiera:

- a) Geografiska program som syftar till att stödja utvecklingssamarbete med de utvecklingsländer som upptas i förteckningen över mottagare av ODA som fastställts av OECD/DAC, förutom:
- i) stater som undertecknat partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, i Cotonou den 23 juni 2000⁽⁵⁾, med undantag för Sydafrika,
- ii) länder som är berättigade till stöd från Europeiska utvecklingsfonden,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om fastställande av den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽⁵⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.

- iii) länder som är berättigade till EU-stöd från det europeiska grannskapsinstrumentet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽¹⁾ (nedan kallat *det europeiska grannskapsinstrumentet*),
 - iv) stödmottagare som är berättigade till EU-stöd från instrumentet för stöd inför anslutningen, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽²⁾ (nedan kallat *instrumentet för stöd inför anslutningen*).
- b) Tematiska program för utvecklingsrelaterade globala allmänna nyttigheter och hantering av globala utmaningar samt stöd till det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländer enligt led a i denna punkt, länder som är berättigade till unionsstöd från de instrument som avses i led a i–iii i denna punkt, samt länder och territorier som omfattas av rådets beslut 2013/755/EU ⁽³⁾.
- c) Ett panafrikanskt program för att stödja det strategiska partnerskapet mellan Afrika och unionen, med senare ändringar och tillägg, för att täcka verksamheter av transregional, kontinental eller global karaktär i och med Afrika.

2. I denna förordning avses med region en geografisk enhet som omfattar mer än ett utvecklingsland.

3. De länder och territorier som avses i punkt 1 kallas i den här förordningen partnerländer eller partnerregioner allt efter omständigheterna enligt deras aktuella geografiska, tematiska eller panafrikanska program.

Artikel 2

Mål och kriterier för stödberättigande

1. Inom ramen för de principer och mål som gäller för unionens yttre åtgärder och det europeiska samförståndet, med överenskomna ändringar av detta, ska nedanstående gälla:

- a) Det primära målet för samarbete enligt denna förordning ska vara att minska och på lång sikt utrota fattigdom.
- b) I överensstämmelse med de primära mål som avses i led a ska samarbete enligt denna förordning bidra till att
 - i) stimulera hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling, och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument (se sidan 27 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Rådets beslut 2013/755/EU av den 25 november 2013 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen (ULT-beslutet) (EUT L 344, 19.12.2013, s. 1).

- ii) befästa och stödja demokrati, rättsstatsprincipen, god samhällsstyrning, mänskliga rättigheter och relevanta principer i folkrätten.

Relevanta indikatorer, bland annat indikatorer för mänsklig utveckling, särskilt millennieutvecklingsmål 1 för led a och millennieutvecklingsmålen 1–8 för led b, och, för tiden efter 2015, andra indikatorer som överenskommits på internationell nivå av unionen och medlemsstaterna, ska användas för att mäta om målen som anges i första stycket har uppnåtts.

2. Samarbete enligt denna förordning ska bidra till att unionens internationella åtaganden och mål på utvecklingsområdet uppnås, särskilt millennieutvecklingsmålen och de nya utvecklingsmålen för tiden efter 2015.

3. Åtgärder inom de geografiska programmen ska utformas på ett sådant sätt att de uppfyller de kriterier för ODA som OECD/DAC har fastställt.

Åtgärder inom de tematiska programmen och det panafrikanska programmet ska utformas på ett sådant sätt att de uppfyller de kriterier för ODA som OECD/DAC har fastställt, såvida inte

- a) åtgärden gäller ett mottagarland eller ett mottagarterritorium som inte är behörigt som mottagarland för ODA enligt OECD/DAC, eller

- b) det genom åtgärden genomförs ett globalt initiativ, en prioritering i unionspolitiken, en internationell förpliktelse eller ett internationellt åtagande för unionen i enlighet med artikel 6.2 b och e, och åtgärden inte är av sådan art att kriterierna för ODA uppfylls.

4. Utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 3 a ska minst 95 % av de beräknade utgifterna inom de tematiska programmen och minst 90 % av de beräknade utgifterna inom det panafrikanska programmet utformas så att de uppfyller de kriterier för ODA som OECD/DAC har fastställt.

5. Åtgärder som omfattas av och som är bidragsberättigande enligt rådets förordning (EG) nr 1257/96 ⁽⁴⁾ ska i princip inte finansieras inom ramen för denna förordning, utom om det är nödvändigt att trygga kontinuiteten i samarbetet från en krisituation till stabila utvecklingsförhållanden. I sådana fall ska man särskilt säkerställa att humanitär hjälp, rehabilitering och utvecklingsbistånd knyts samman på ett effektivt sätt.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitär bistånd (EGT L 163, 2.7.1996, s. 1).

Artikel 3

Allmänna principer

1. Unionen ska sträva efter att genom dialog och samarbete med partnerländer och partnerregioner främja, utveckla och stödja de principer för demokrati, rättsstaten och respekten för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på vilka den är grundad.

2. Vid genomförandet av denna förordning ska en differentierad strategi tillämpas för partnerländerna, för att säkerställa att de erbjuds ett specialanpassat samarbete som bygger på

- a) deras behov, på grundval av kriterier som inbegriper befolkning, inkomst per capita och fattigdomsutbredning, inkomstfördelning och nivån för mänsklig utveckling,
- b) deras förmåga att generera och få tillgång till ekonomiska resurser och deras absorptionsförmåga,
- c) deras åtaganden och resultat, på grundval av kriterier och indikatorer som inbegriper politiska, ekonomiska och sociala framsteg, jämställdhet, framsteg vad gäller god samhällsstyrning och mänskliga rättigheter, och en effektiv användning av bistånd, särskilt i fråga om hur ett land utnyttjar begränsade resurser för utveckling, i första hand sina egna resurser, och
- d) den potentiella effekten av unionens stöd i partnerländer.

De länder som har störst behov, särskilt de minst utvecklade länderna, låginkomstländer samt länder i kris eller efter en kris som är instabila och sårbara, ska prioriteras vid tilldelning av resurser.

Hänsyn ska tas till kriterier som FN:s index för mänsklig utveckling, index för ekonomisk sårbarhet och andra relevanta index, även för mätning av fattigdom och bristande jämlikhet inom länder, vid analys och fastställande av de länder som är i störst behov av hjälp.

3. Frågor av övergripande karaktär som har fastställts i det europeiska samförståndet ska integreras i alla program. Dessutom ska konfliktförebyggande, anständigt arbete och klimatförändringar integreras, där så är lämpligt.

De övergripande frågor som avses i första stycket ska omfatta följande dimensioner, som ska ägnas särskild uppmärksamhet när omständigheterna så kräver: icke-diskriminering, rättigheter för personer som tillhör minoriteter, rättigheter för personer

med funktionsnedsättning, rättigheter för personer med livshotande sjukdomar och för andra sårbara grupper, grundläggande rättigheter för arbetstagare, social delaktighet, kvinnors egenmakt, rättsstatsprincipen, kapacitetsuppbyggnad för parlament och det civila samhället, och främjandet av dialog, delaktighet, försoning och institutionsuppbyggnad, inklusive på lokal och regional nivå.

4. Vid genomförandet av denna förordning ska en konsekvent politik för utveckling och samstämmighet med andra områden av unionens yttre åtgärder och med andra berörda unionspolitikområden säkerställas, i enlighet med artikel 208 i EUF-fördraget.

I detta avseende ska åtgärder som finansieras enligt denna förordning, inbegripet dem som förvaltas av Europeiska investeringsbanken (EIB), bygga på den politik för utvecklingssamarbete som gäller för instrumenten såsom överenskommelser, förklaringar och handlingsplaner som är gemensamma för unionen och berörda partnerländer och partnerregioner, samt på unionens relevanta beslut, särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier.

5. Unionen och medlemsstaterna ska eftersträva regelbundna och täta informationsutbyten, inbegripet med andra givare, och ska främja bättre samordning och komplementaritet mellan givarna genom att arbeta för en gemensam flerårig programplanering grundad på partnerländernas strategier för fattigdomsbekämpning eller jämförbara utvecklingsstrategier. De får genomföra gemensamma åtgärder, bland annat gemensamma analyser och gemensamt genomförande av dessa strategier, identifiera sektorer för prioriterade insatser och göra arbetsfördelningar inom ett land, genom gemensamma uppdrag för alla givare och genom användning av arrangemang för samfinansiering och delegerat samarbete.

6. Unionen ska arbeta för en multilateral strategi med avseende på globala utmaningar och ska härvid samarbeta med medlemsstaterna. I lämpliga fall ska unionen främja samarbete med internationella organisationer och organ och andra bilaterala givare.

7. Förbindelserna mellan unionen och medlemsstaterna, å ena sidan, och partnerländer, å andra sidan, ska baseras på och främja de gemensamma värdena mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen samt principerna om egenansvar och ömsesidig ansvarighet.

Vid förbindelserna med partnerländerna ska hänsyn dessutom tas till deras engagemang och resultat när det gäller genomförande av internationella avtal och avtalsmässiga förbindelser med unionen.

8. Unionen ska främja ett effektivt samarbete med partnerländer och partnerregioner i enlighet med bästa internationella praxis. Den ska anpassa sitt stöd till deras nationella eller regionala utvecklingsstrategier, reformpolitik och förfaranden där så är möjligt, samt stödja demokratiskt egenansvar och inhemsk och ömsesidig ansvarighet. I detta syfte ska unionen främja följande:

- a) En utvecklingsprocess som är transparent och leds av partnerlandet eller partnerregionen och i vilken landet eller regionen har egenansvar, inbegripet främjande av lokal sakkunskap.
- b) En rättighetsbaserad strategi som omfattar alla mänskliga rättigheter, oavsett om de är medborgerliga och politiska eller ekonomiska, sociala och kulturella, för att integrera människorättsprinciper vid genomförandet av denna förordning, för att bistå partnerländer i genomförandet av deras internationella åtaganden på människorättsområdet och för att stödja rättighetshavarna, med fokus på fattiga och sårbara grupper, när de hävdar sina rättigheter.
- c) Egenmakt för befolkningen i partnerländerna, utvecklingsstrategier som omfattar alla och i vilka alla kan delta, med bred medverkan av alla samhällssegment i utvecklingsprocessen och i den nationella och regionala dialogen, inbegripet den politiska dialogen. Särskild vikt ska läggas vid den roll som parlament, lokala myndigheter respektive det civila samhället har att spela, bland annat vad gäller medinflytande, tillsyn och ansvarighet.
- d) Effektiva metoder och instrument för samarbete i enlighet med artikel 4 i förordning (EU) nr 236/2014, i överensstämmelse med bästa praxis enligt OECD/DAC, däribland användning av sådana innovativa instrument som blandning av bidrag och lån och andra riskdelningsmekanismer inom utvalda sektorer och länder samt engagemang från den privata sektorn, varvid frågorna om skuldsättningens hållbarhet, antalet sådana mekanismer och kravet på systematisk bedömning av inverkan i enlighet med målen för denna förordning, särskilt med fattigdomsbekämpning, vederbörligen ska beaktas.

Alla program, insatser och metoder och instrument för samarbete ska anpassas efter varje partnerlands eller partnerregions särskilda förhållanden, med tonvikt på programbaserade strategier, tillhandahållande av förutsebar biståndsfinansiering, mobilisering av privata resurser, inbegripet resurser från den lokala privata sektorn, icke-diskriminerande tillgång till grundläggande tjänster för alla samt utveckling och användning av landsspecifika system.

- e) Mobilisering av inhemska intäkter genom förstärkning av partnerländernas finanspolitik i syfte att minska fattigdomen och biståndsberoendet.
- f) Bättre genomslag för politiska strategier och programplanering genom samordning, samstämmighet och harmonisering mellan givare i syfte att skapa synergieffekter och

undvika överlappningar och dubbelarbete, förbättra komplexitet och stödja initiativ som omfattar alla givare.

- g) Samordningen i partnerländer och partnerregioner ska ske med tillämpning av överenskomna riktlinjer och principer för bästa praxis när det gäller samordning och biståndseffektivitet.
 - h) Resultatbaserade utvecklingsstrategier, bland annat genom användning av transparenta resultatramar på landsnivå, som i förekommande fall grundar sig på internationellt överenskomna mål och indikatorer, såsom de för millennieutvecklingsmålen, för att bedöma och rapportera resultat, inbegripet utfall, resultat och effekt för utvecklingsbiståndet.
9. Unionen ska, där så är lämpligt, stödja samarbete och dialog på bilateral, regional och multilateral nivå, partnerskapsavtalens utvecklingsdimension och trepartssamarbete. Unionen ska också främja syd-syd-samarbete.

10. Kommissionen ska informera och regelbundet utbyta synpunkter med Europaparlamentet.

11. Kommissionen ska ha regelbundna informationsutbyten med det civila samhället och lokala myndigheter.

12. I sitt utvecklingssamarbete ska unionen när så är lämpligt dra nytta av och dela med sig av medlemsstaternas erfarenheter när det gäller reform och övergång och de lärdomar som kan dras av dessa erfarenheter.

13. Unionens bistånd enligt denna förordning får inte användas för att finansiera upphandling av vapen eller ammunition eller insatser med militära eller försvarsrelaterade ändamål.

AVDELNING II

PROGRAM

Artikel 4

Genomförande av unionens stöd

Unionens stöd ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014 genom

- a) geografiska program,
- b) tematiska program, som består av
 - i) ett program för *globala allmänna nyttigheter och utmaningar*, och
 - ii) ett program för *det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter*, och
- c) ett panafrikanskt program.

Artikel 5

Geografiska program

1. Unionens samarbetsverksamhet enligt denna artikel ska vara av nationell, regional, transregional och kontinental karaktär.

2. Ett geografiskt program ska omfatta samarbete inom lämpliga verksamhetsområden

a) regionalt med partnerländer som avses i artikel 1.1 a, särskilt i syfte att lindra effekterna av gradering i partnerländer som uppvisar omfattande och växande ojämlikheter, eller

b) bilateralt

i) med partnerländer som inte är högre medelinkomstländer enligt OECD/DAC-förteckningen över utvecklingsländer eller som har en bruttonationalprodukt som motsvarar högst 1 % av världens totala bruttonationalprodukt, och

ii) i undantagsfall, inbegripet för att fasa ut bistånd i bidragsform, får bilateralt samarbete också bedrivas med ett begränsat antal partnerländer om det kan anses vederbörligen motiverat i enlighet med artikel 3.2. Utfasning ska ske i nära samarbete med övriga givare. Avslutande av detta slags samarbete ska, när det är lämpligt, åtföljas av en politisk dialog med de berörda länderna med inriktning på behoven för de fattigaste och mest sårbara grupperna.

3. För att uppnå de mål som anges i artikel 2 ska de geografiska programmen avse samarbetsområden som ingår i det europeiska samförståndet med senare överenskomna ändringar och tillägg till detta, samt följande samarbetsområden:

a) Mänskliga rättigheter, demokrati och god styrning:

i) Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen.

ii) Jämställdhet, kvinnors egenmakt och lika möjligheter för kvinnor.

iii) Den offentliga sektorns förvaltning på central och lokal nivå.

iv) Skattepolitik och skatteförvaltning.

v) Bekämpning av korruption.

vi) Det civila samhället och lokala myndigheter.

vii) Främjande och skydd av barnets rättigheter.

b) Hållbar tillväxt för alla som förutsättning för mänsklig utveckling:

i) Hälsa, utbildning, socialt skydd, sysselsättning och kultur.

ii) Företagsmiljö, regional integration och världsmarknaderna.

iii) Hållbart jordbruk, tryggad livsmedels- och näringsförsörjning.

iv) Hållbar energi.

v) Förvaltning av naturresurser, inklusive mark, skog och vatten.

vi) Klimatförändringar och miljö.

c) Övriga områden av betydelse för utveckling:

i) Migration och asyl.

ii) Sammankopplingen av humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete.

iii) Återhämtningsförmåga och katastrofriskreducering.

iv) Utveckling och säkerhet, inklusive konfliktförebyggande.

4. Ytterligare detaljer om de samarbetsområden som avses i punkt 3 återfinns i bilaga I.

5. Inom varje bilateralt program ska unionen i princip koncentrera sitt bistånd till maximalt tre sektorer, enligt överenskommelse med det berörda partnerlandet när detta är möjligt.

Artikel 6

Tematiska program

1. Åtgärder som vidtas inom ramen för de tematiska programmen ska ge ett mervärde till och komplettera samt överensstämma med åtgärder som finansieras inom ramen för de geografiska programmen.

2. Minst ett av följande villkor ska gälla för programplaneringen av tematiska åtgärder:

a) Unionspolitikens mål enligt denna förordning kan inte uppnås på ett lämpligt eller effektivt sätt genom geografiska program, inklusive i förekommande fall, när det inte finns något geografiskt program eller när detta har upphävts, eller när det inte finns någon överenskommelse om åtgärder med det berörda partnerlandet.

b) Åtgärderna avser genomförande av globala initiativ till stöd för internationellt överenskomna utvecklingsmål eller globala allmänna nyttigheter och utmaningar.

- c) Åtgärderna är multiregionala, multinationella och/eller övergripande.
- d) Åtgärderna genomför innovativ politik eller initiativ som ska kunna utnyttjas för framtida åtgärder.
- e) Åtgärderna avspeglar en prioritering i unionspolitiken eller en internationell förpliktelse eller ett internationellt åtagande som unionen ingått och som är relevant inom området utvecklingssamarbete.

3. Tematiska åtgärder ska, om inte annat anges i denna förordning, vara till direkt nytta för länder eller territorier som anges i artikel 1.1 b och ska genomföras i dessa länder eller territorier. Sådana åtgärder får genomföras utanför dessa länder eller territorier när det är det effektivaste sättet att uppnå målen för det berörda programmet.

Artikel 7

Globala allmänna nyttigheter och utmaningar

1. Syftet med unionens bistånd inom ramen för programmet globala allmänna nyttigheter och utmaningar ska vara att stödja åtgärder på områden bland följande:

- a) Miljö och klimatförändringar.
- b) Hållbar energi.
- c) Mänsklig utveckling, däribland anständigt arbete, social rättvisa och kultur.
- d) Tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och hållbart jordbruk.
- e) Migration och asyl.

2. Ytterligare detaljer om de samarbetsområden som avses i punkt 1 återfinns i del A i bilaga II.

Artikel 8

Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter

1. Syftet med unionens bistånd inom ramen för programmet det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter ska vara att stärka det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländerna och, när så föreskrivs i denna förordning, i unionen, och stödberättigade mottagare enligt förordning (EU) nr 231/2014.

De åtgärder som ska finansieras ska i första hand genomföras av det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter. Åtgärder får, när så är lämpligt för att säkerställa att de blir verkningfulla, genomföras av andra aktörer för berörda organisationer i det civila samhället och lokala myndigheter.

2. Ytterligare detaljer om samarbetsområdena enligt denna artikel återfinns i del B i bilaga II.

Artikel 9

Det panafrikanska programmet

1. Syftet med unionen bistånd inom ramen för det panafrikanska programmet ska vara att stödja det strategiska partnerskapet mellan Afrika och unionen, med senare ändringar och tillägg, för att täcka verksamheter av transregional, kontinental eller global karaktär i och med Afrika.

2. Det panafrikanska programmet ska utgöra ett komplement till och stå i överensstämmelse med andra program som omfattas av denna förordning liksom med andra unionsinstrument inom för finansiering av yttre åtgärder, särskilt Europeiska utvecklingsfonden och Europeiska grannskapsinstrumentet.

3. Ytterligare detaljer om samarbetsområdena enligt denna artikel återfinns i bilaga III.

AVDELNING III

PROGRAMPLANERING OCH TILLDELNING AV MEDEL

Artikel 10

Allmän ram

1. För geografiska program ska fleråriga vägledande program för partnerländer och partnerregioner bygga på ett strategidokument i enlighet med artikel 11.

För tematiska program ska de fleråriga vägledande programmen utarbetas i enlighet med artikel 13.

Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska utarbetas i enlighet med artikel 14.

2. Kommissionen ska anta de genomförandeåtgärder som avses i artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014 och på grundval av de programplaneringsdokument som avses i artiklarna 11, 13 och 14 i den här förordningen.

3. Unionens stöd får även ta formen av åtgärder som inte omfattas av de programplaneringsdokument som avses i artiklarna 11, 13 och 14 i den här förordningen, i enlighet med artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014.

4. Unionen och medlemsstaterna ska samråda med varandra i ett tidigt skede av och under hela programplaneringsprocessen, för att verka för samstämmighet, komplementaritet och enhetlighet i samarbetet. Sådant samråd kan leda till gemensam programplanering mellan unionen och medlemsstaterna. Unionen ska också höra andra givare och utvecklingsaktörer, däribland företrädare för det civila samhället, lokala myndigheter och andra genomförandeorgan. Europaparlamentet ska informeras.

5. Vid programplanering enligt denna förordning ska mänskliga rättigheter och demokrati i partnerländerna vederbörligen beaktas.

6. En del av medlen enligt denna förordning får anslås senare i syfte att säkerställa att unionen kan vidta lämpliga åtgärder vid oförutsedda omständigheter, särskilt vid instabila situationer, kriser och efter kriser, samt att möjliggöra synkronisering med partnerländernas strategicykler och att anpassa de vägledande finansiella anslagen efter de översyner som gjorts i enlighet med artiklarna 11.5, 13.2 och 14.3. Med förbehåll för tilldelning eller omfördelning av dessa medel i enlighet med de förfaranden som föreskrivs i artikel 15, ska användningen av dessa medel beslutas vid en senare tidpunkt i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014.

Den del av medlen som inte anslagits får inte överstiga 5 % för någon programtyp, utom i syfte att åstadkomma synkronisering och för de länder som det hänvisas till i artikel 12.1.

7. Kommissionen får, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3, fastställa en särskild tilldelning av medel i syfte att bistå partnerländer och partnerregioner för att stärka deras samarbete med angränsande yttersta randområden i unionen.

8. Vid all programplanering och programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 ska resultaten, rönen och slutsatserna i den rapporten beaktas.

Artikel 11

Programplaneringsdokument för geografiska program

1. Utarbetandet, genomförandet och översynen av alla programplaneringsdokument enligt denna artikel ska följa principerna för en konsekvent politik för utveckling och biståndseffektivitet, nämligen demokratiskt egenansvar, partnerskap, samordning, harmonisering, anpassning till partnerlandets eller partnerregionens system, öppenhet och insyn, ömsesidig ansvarighet och resultatorientering, i enlighet med artikel 3.4–3.8. Där så är möjligt ska programperioden synkroniseras med partnerländernas strategicykler.

Programplaneringsdokument för geografiska program, inbegripet gemensamma programplaneringsdokument, ska i största möjliga utsträckning grundas på en dialog mellan unionen, medlemsstaterna och berörda partnerländer eller partnerregioner, inklusive nationella och regionala parlament, och ska inbegripa det civila samhället och lokala myndigheter samt

andra aktörer, för att stärka egenansvaret för processen och främja stöd till nationella utvecklingsstrategier, särskilt strategier för att minska fattigdomen.

2. Strategidokument ska utarbetas av unionen för det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen för att ge en sammanhängande ram för utvecklingssamarbetet mellan unionen och det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen som överensstämmer med det övergripande syftet och tillämpningsområdet och med bestämmelserna om unionens mål, principer och politik i denna förordning.

3. Inget strategidokument ska krävas för

a) länder som har en nationell utvecklingsstrategi i form av en nationell utvecklingsplan eller motsvarande utvecklingsdokument som godtas av kommissionen som grund för motsvarande fleråriga vägledande program, vid tidpunkten för antagande av det senare dokumentet,

b) länder eller regioner för vilka ett gemensamt ramdokument med en heltäckande unionsstrategi, inbegripet ett särskilt kapitel om utvecklingspolitik, har utarbetats,

c) länder eller regioner för vilka ett gemensamt flerårigt programplaneringsdokument har överenskommit mellan unionen och medlemsstaterna,

d) regioner som har en strategi som överenskommit gemensamt med unionen,

e) länder där unionen avser att synkronisera sin strategi med en ny nationell cykel som inleds före den 1 januari 2017; i sådana fall ska det fleråriga vägledande programmet för perioden mellan den 1 januari 2014 och början av den nya nationella cykeln ange unionens insats när det gäller detta land,

f) länder eller regioner som får anslag från unionen enligt denna förordning som inte överstiger 50 000 000 EUR för perioden 2014–2020.

I de fall som avses i leden b och f i första stycket ska det fleråriga vägledande programmet för det berörda landet eller den berörda regionen innehålla unionens utvecklingsstrategi för det specifika landet eller den specifika regionen.

4. Strategidokumentet ska ses över efter halva programtiden eller vid behov bli föremål för särskilda översyner, i förekommande fall i enlighet med de principer och tillvägagångssätt som fastställs i avtalen om partnerskap och samarbete med det berörda partnerlandet eller den berörda partnerregionen.

5. Fleråriga vägledande program för geografiska program ska utarbetas för varje land eller region som mottar ett vägledande finansiellt anslag av unionsmedel enligt denna förordning. Utom när det gäller länder eller regioner som avses i punkt 3 första stycket e och f ska dessa dokument utarbetas på grundval av de strategidokument eller motsvarande dokument som avses i punkt 3.

Vid tillämpningen av denna förordning, får det gemensamma fleråriga programplaneringsdokumentet som anges i punkt 3 första stycket c i den här artikeln betraktas som det fleråriga vägledande programmet under förutsättning att det överensstämmer med de principer och villkor som fastställs i den här punkten, inbegripet ett vägledande anslag av medel, och enligt de förfaranden som anges i artikel 15.

Fleråriga vägledande program för geografiska program ska fastställa de prioriterade områden som valts ut för finansiering från unionen, särskilda mål, förväntade resultat, tydliga, specifika och transparenta resultatindikatorer vägledande finansiella anslag, både totalt och per prioriterat område, och i förekommande fall biståndsformer.

Kommissionen ska anta de fleråriga vägledande finansiella anslagen inom varje geografiskt program i enlighet med denna förordnings allmänna principer, baserat på de kriterier som fastställs i artikel 3.2, och ska förutom de olika programmens särskilda karaktär ta hänsyn till de särskilda svårigheterna för länder eller regioner som befinner sig i kris, är sårbara eller instabila, är i konflikt eller är i riskzonen för katastrofer.

I tillämpliga fall får dessa finansiella anslag ges i form av ett intervall och/eller så kan en del av medlen lämnas i reserv för senare tilldelning. Inga vägledande finansiella anslag får föreskrivas utöver perioden 2014–2020 om de inte uttryckligen görs beroende av tillgången till resurser efter den perioden.

De fleråriga vägledande programmen för geografiska program får vid behov ses över, bland annat för att genomförandet ska bli effektivt, med hänsyn till halvtidsutvärderingar och särskilda översyner av det strategidokument programmen grundar sig på.

Vägledande finansiella anslag, prioriteringar, specifika mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och i tillämpliga fall biståndsformer får också anpassas till följd av översyner, särskilt efter en krissituation eller efterkrissituation.

Sådana översyner bör inbegripa behov, samt åtaganden och framsteg när det gäller överenskomna mål för utveckling, inklusive sådana som avser mänskliga rättigheter, demokrati, rättsstatsprincipen och gott styre.

6. Kommissionen ska rapportera om gemensam programplanering med medlemsstaterna i den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 och ska ta med rekommendationer i fall där gemensam programplanering inte uppnåddes fullständigt.

Artikel 12

Programplanering för länder och regioner i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer

1. Vid utarbetande av programplaneringsdokument för länder och regioner i krissituationer, efterkrissituationer eller instabila situationer eller där ökad risk för naturkatastrofer föreligger ska vederbörlig hänsyn tas till de berörda ländernas eller regionernas sårbarhet samt särskilda behov och förhållanden.

Vederbörlig omsorg bör ägnas åt konfliktförebyggande, statsbyggande och fredsskapande åtgärder samt försonings- och återuppbyggnadsåtgärder efter konflikter samt åt kvinnors och barns roll i dessa processer.

När partnerländer eller partnerregioner direkt berörs eller påverkas av en krissituation, efterkrissituation eller instabil situation, ska det läggas särskild vikt vid förbättrad samordning mellan hjälpinsatser, återuppbyggnad och utveckling mellan alla berörda aktörer, i syfte att bistå vid övergången från en nödsituation till en utvecklingsfas.

Programplaneringsdokumenten för länder och regioner som befinner sig i en instabil situation eller som är benägna att drabbas av naturkatastrofer ska tillgodose behovet av katastrof-förberedande och katastrofförebyggande åtgärder samt hanteringen av följderna av sådana katastrofer och begränsa sårbarheten vid påfrestningar och stärka motståndskraften.

2. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, såsom kriser eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, får kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.4 i förordning (EU) nr 236/2014 för att se över och ändra de strategidokument och fleråriga vägledande program som avses i artikel 11 i den här förordningen.

Sådana översyner kan leda till en särskild och anpassad strategi för att säkerställa övergången till långsiktigt samarbete och utveckling samt främja bättre samordning och övergång mellan instrumenten för humanitär biståndspolitik och utvecklingspolitik.

Artikel 13

Programplaneringsdokument för tematiska program

1. Fleråriga vägledande program för de tematiska programmen ska fastställa unionens strategi för det berörda temat, och inom programmet för globala allmänna nyttigheter och utmaningar för varje samarbetsområde, de prioriteringar som valts ut för finansiering från unionen, särskilda mål, förväntade resultat och tydliga, specifika och transparenta resultatindikatorer samt huvudparternas internationella situation och verksamheter, och i förekommande fall biståndsformer.

I tillämpliga fall ska resurser och insatsprioriteringar fastställas för deltagande i globala initiativ.

Fleråriga vägledande program för tematiska program ska komplettera de geografiska programmen och ska vara förenliga med de strategidokument som anges i artikel 11.2.

2. De fleråriga vägledande programmen för tematiska program ska ange de vägledande finansiella anslagen, både totalt, för varje samarbetsområde och för varje prioriterat område. I tillämpliga fall får de vägledande finansiella anslagen ges i form av ett intervall och/eller en del av medlen får lämnas i reserv för senare tilldelning.

De fleråriga vägledande programmen för tematiska program ska, med hänsyn till halvtidsutvärderingar och särskilda översyner, vid behov ses över för effektivt genomförande.

Vägledande finansiella anslag, prioriteringar, särskilda mål, förväntade resultat, resultatindikatorer och i tillämpliga fall biståndsformer får också anpassas till följd av översyner.

Artikel 14

Programplaneringsdokument för det panafrikanska programmet

1. Utarbetandet, genomförandet och översynen av alla programplaneringsdokument för det panafrikanska programmet ska följa principerna för biståndseffektivitet enligt artikel 3.4–3.8.

Programplaneringsdokumenten för det panafrikanska programmet ska bygga på en dialog som omfattar alla relevanta aktörer, bland annat Panafrikanska parlamentet.

2. Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska ange de prioriteringar som valts ut för finansieringen, de särskilda målen, de förväntade resultaten, tydliga, specifika och transparenta resultatindikatorer samt i förekommande fall biståndsformer.

Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska stämma överens med de geografiska och tematiska programmen.

3. Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet ska ange de vägledande finansiella anslagen, totalt, för varje verksamhetsområde och för varje prioriterat område. I tillämpliga fall får det vägledande finansiella anslaget ges i form av ett intervall.

Det fleråriga vägledande programmet för det panafrikanska programmet får ses över när så är nödvändigt, för att man ska kunna reagera på oförutsedda utmaningar eller problem i genomförandet och för att ta hänsyn till eventuella översyner av det strategiska partnerskapet.

Artikel 15

Godkännande av strategidokument och antagande av fleråriga vägledande program

1. Kommissionen ska godkänna de strategidokument som avses i artikel 11 och anta de fleråriga vägledande programmen som avses i artiklarna 11, 13 och 14 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. Det förfarandet ska också gälla översyner som leder till betydande ändringar av strategin eller programplaneringen.

2. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, såsom kriser eller omedelbara hot mot demokratin, rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna, får kommissionen se över de strategidokument som avses i artikel 11 i den här förordningen och de fleråriga vägledande program som avses i artiklarna 11, 13 och 14 i den här förordningen, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16 i förordning (EU) nr 236/2014.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Deltagande av ett tredjeland som inte är stödberättigat enligt denna förordning

I vederbörligen motiverade undantagsfall och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.3 i denna förordning och för att säkerställa unionsfinansieringens samstämmighet och effektivitet eller för att främja regionalt eller regionöverskridande samarbete, får kommissionen, inom ramen för de fleråriga vägledande programmen i enlighet med artikel 15 i den här förordningen eller de relevanta genomförandeåtgärderna enligt artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014, besluta att utöka möjligheten att få stöd för åtgärder till länder och territorier som annars inte skulle vara berättigade till stöd enligt artikel 1 i den här förordningen, om den åtgärd som ska genomföras är av global, regional, transregional eller gränsöverskridande karaktär.

Artikel 17

Delegering av befogenheter till kommissionen

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 18 för att ändra

a) detaljerna rörande de samarbetsområden som avses i

i) artikel 5.3 enligt del A och del B i bilaga I

ii) artikel 7.2 enligt del A i bilaga II

iii) artikel 8.2 enligt del B i bilaga II

iv) artikel 9.3 enligt bilaga III, särskilt vid uppföljning av toppmöten Afrika-EU.

b) vägledande finansiella anslag inom de geografiska programmen och inom det tematiska programmet *globala allmänna nyttigheter och utmaningar* enligt bilaga IV. Ändringarna ska inte medföra att det ursprungliga beloppet minskas med mer än 5 %, utom när det gäller anslag enligt punkt 1 b i bilaga IV.

2. Kommissionen ska, i synnerhet efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 och på grundval av rekommendationerna i den rapporten anta de delegerade akter som avses i punkt 1 i den här artikeln senast den 31 mars 2018.

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 17 ska ges till kommissionen för denna förordnings giltighetstid.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 17 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 17 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté (nedan kallad *kommittén för instrumentet för utvecklingssamarbete*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. En observatör från EIB ska delta i överläggningar i kommittén för instrumentet för utvecklingssamarbete när frågor som rör EIB behandlas.

Artikel 20

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning för perioden 2014–2020 fastställs till 19 661 639 000 EUR.

De årliga anslagen ska beslutas av Europaparlamentet och rådet inom de gränser som fastställs i den fleråriga budgetramen.

2. I bilaga IV fastställs de vägledande belopp som tilldelas varje program som avses i artiklarna 5–9 för perioden 2014–2020.

3. I enlighet med artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013⁽¹⁾, ska ett preliminärt belopp på 1 680 000 000 EUR från de olika instrumenten för finansiering av yttre åtgärder (instrumentet för utvecklingssamarbete, europeiska grannskapsinstrumentet, partnerskapsinstrumentet och instrumentet för stöd inför anslutningen), anslås till insatser i fråga om rörlighet i utbildningssyfte till eller från partnerländer i den mening som avses i förordning (EU) nr 1288/2013 och till samarbete och politisk dialog med myndigheter, institutioner och organisationer från dessa länder.

Förordning (EU) nr 1288/2013 ska gälla för användningen av dessa medel.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

Medel ska göras tillgängliga endast på grundval av två fleråriga anslag som omfattar de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Tilldelningen av denna finansiering ska återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för instrumentet enligt den här förordningen, i linje med fastställda behov och prioriteringar hos länderna i fråga. Anslagen får ses över om betydande oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de politiska förutsättningarna skulle komma att påverka unionens utrikespolitiska prioriteringar.

4. Finansieringen enligt denna förordning för åtgärder som avses i punkt 3 får inte överstiga 707 000 000 EUR. Medlen ska tas från de finansiella anslagen till de geografiska programmen och den förväntade regionala fördelningen och typerna av åtgärder ska specificeras. Medel enligt denna förordning som syftar till att finansiera åtgärder som täcks av förordning (EU) nr 1288/2013 ska användas för åtgärder som främjar partnerländerna som omfattas av den här förordningen, med särskild tonvikt på de fattigaste länderna. Rörlighetsinsatsen för studenter och personal som finansieras genom anslag från den här förordningen ska inriktas på områden som är relevanta för en hållbar utveckling för alla människor i utvecklingsländerna.

5. Kommissionen ska i sin årliga rapport om genomförandet av denna förordning enligt artikel 13 i förordning (EU) nr 236/2014 ta med en förteckning över alla insatser som avses i punkt 3 i den här artikeln vars finansiering härrör från denna förordning, inklusive deras överensstämmelse med de mål och principer som anges i artiklarna 2 och 3 i den här förordningen.

Artikel 21

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i den Strasbourg 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA I

SAMARBETSDOMRÅDEN ENLIGT GEOGRAFISKA PROGRAM

A. GEMENSAMMA SAMARBETSDOMRÅDEN ENLIGT GEOGRAFISKA PROGRAM

Geografiska program ska hämtas från de samarbetsområden som anges nedan, som inte ska tolkas som liktydiga med sektorer. Prioriteringar kommer att fastställas i enlighet med unionens internationella åtaganden på området utvecklingspolitik, i synnerhet millennieutvecklingsmålen och internationellt avtalade nya utvecklingsmål efter 2015 som förändrar eller ersätter millennieutvecklingsmålen, och på grundval av en politisk dialog med varje stödberättigat partnerland eller stödberättigad region.

I. Mänskliga rättigheter, demokrati och god styrning

- a) Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen
 - i) stödja demokratisering och stärka demokratiska institutioner, inklusive parlamentens roll,
 - ii) stärka rättsstatligheten och rättsväsendenas och skyddssystemens oberoende samt säkerställa obehindrad och lika tillgång till rättslig prövning för alla,
 - iii) stödja institutioners öppna och ansvarsfulla verksamhet samt decentralisering, främja deltagarinriktad social dialog inom landet och andra dialoger om samhällsstyrning och mänskliga rättigheter,
 - iv) främja mediernas frihet, inklusive moderna kommunikationsmedel,
 - v) främja politisk pluralism, skydd av civila, kulturella, ekonomiska, politiska och sociala rättigheter samt skydd av personer som tillhör minoriteter och de mest utsatta grupperna,
 - vi) stödja kampen mot diskriminering och diskriminerande praxis på vilken grund som helst, bland annat på grundval av ras eller etniskt ursprung, kast, religion eller övertygelse, kön, könsidentitet eller sexuell läggning, social anknytning, funktionshinder, hälsotillstånd eller ålder,
 - vii) främja folkbokföring, särskilt registrering av födelser och dödsfall.
- b) Jämställdhet mellan könen, ökad egenmakt och lika möjligheter för kvinnor
 - i) främja jämställdhet mellan könen och likvärdig behandling,
 - ii) skydda kvinnors och flickors rättigheter, inklusive genom åtgärder mot barnäktenskap och andra skadliga traditionella sedvänjor såsom kvinnlig könsstympning och alla former av våld mot kvinnor och flickor, samt stöd till offer för könsbaserat våld,
 - iii) främja ökad egenmakt för kvinnor, inklusive i deras roller som utvecklingsaktörer och fredsbyggare.
- c) Den offentliga sektorns förvaltning på central och lokal nivå
 - i) stödja utvecklingen av den offentliga sektorn för att förbättra den universella och icke-diskriminerande tillgången till grundläggande tjänster, särskilt hälso- och sjukvård och utbildning,
 - ii) stödja program som syftar till att förbättra utformningen av politiken, den ekonomiska förvaltningen inom den offentliga sektorn, inklusive ett inrättande eller en förstärkning av organ och åtgärder för revision, kontroll och bedrägeribekämpning, samt den institutionella utvecklingen, inklusive förvaltningen av mänskliga resurser,
 - iii) stärka parlamentens tekniska sakkunskap så att de kan utvärdera och bidra till utarbetandet och översynen av de nationella budgetarna, inklusive när det gäller skattefrågor och inhemska intäkter från råvaruutvinning.
- d) Skattepolitik och skatteförvaltning
 - i) stödja skapandet eller förstärkningen av rättvisa, transparenta, effektiva, progressiva och hållbara nationella skattesystem,
 - ii) stärka utvecklingsländernas övervakningskapacitet i kampen mot skatteundandragande och olagliga finansiella flöden,
 - iii) stödja utförande och spridning av arbete om skattebedrägeri och dess verkningar, särskilt genom tillsynsorgan, parlament och det civila samhällets organisationer,

- iv) stödja multilaterala och regionala initiativ rörande skatteförvaltning och skattereformer,
 - v) stödja utvecklingsländerna så att de mer ändamålsenligt kan delta i strukturerna och processerna för det internationella skattesamarbetet,
 - vi) stödja införandet av rapportering land för land och projekt för projekt i partnerländernas lagstiftning för att öka den finansiella öppenheten.
- e) Korruptionsbekämpning
- i) hjälpa partnerländerna att bekämpa alla former av korruption, bland annat genom främjande verksamhet, höjande av medvetenheten och anmälningar av sådant beteende,
 - ii) öka kontroll- och tillsynsorganens samt domstolsväsendets kapacitet.
- f) Det civila samhället och lokala myndigheter
- i) stödja kapacitetsuppbyggnaden i det civila samhällets organisationer för att stärka deras röst och aktiva deltagande i utvecklingsprocessen och för att främja den politiska, sociala och ekonomiska dialogen,
 - ii) stödja de lokala myndigheternas kapacitetsuppbyggnad och mobilisera deras sakkunskap för att främja ett territoriellt tillvägagångssätt när det gäller utveckling, inklusive decentraliseringsprocesser,
 - iii) främja en gynnsam miljö för medborgardeltagande och för insatser från det civila samhället.
- g) Främjande och skydd av barnens rättigheter
- i) underlätta utfärdande av rättsliga handlingar,
 - ii) stödja en skälig och hälsosam levnadsstandard och en sund uppväxt,
 - iii) se till att alla erbjuds grundutbildning.

II. Hållbar tillväxt för alla som förutsättning för mänsklig utveckling

- a) Hälsa, utbildning, socialt skydd, sysselsättning och kultur
- i) stödja sektorsreformer som ökar tillgången till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet hälso- och sjukvårds- och utbildningstjänster av god kvalitet, med central inriktning på de relaterade millennieutvecklingsmålen, tillgången till sådana tjänster för fattiga, marginaliserade och utsatta grupper,
 - ii) stärka lokal kapacitet att reagera på globala, regionala och lokala utmaningar, inklusive genom att använda sektorsspecifikt budgetstöd tillsammans med en intensifierad politisk dialog,
 - iii) stärka hälso- och sjukvårdssystem, bland annat genom att ta itu med bristen på kvalificerade vårdgivare, stärka en rättvis finansiering av hälso- och sjukvården och göra läkemedel och vaccin tillgängliga för fattiga människor till ett mer överkomligt pris,
 - iv) främja ett fullständigt och effektivt genomförande av handlingsplanen från Peking och handlingsprogrammet från den internationella befolknings- och utvecklingskonferensen samt resultatet från översynskonferenserna av dessa, och i samband med detta sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter,
 - v) säkerställa en tillräcklig tillgång på dricksvatten av god kvalitet och till ett överkomligt pris och tillfredsställande sanitära och hygieniska förhållanden,
 - vi) öka stödet för och en likvärdig tillgång till utbildning av god kvalitet,
 - vii) stödja yrkesutbildning för ökad anställbarhet och förmågan att bedriva och använda resultaten av forskning som stöder hållbar utveckling,
 - viii) stödja nationella system för socialt skydd och socialt grundskydd, inklusive socialförsäkringssystem för hälso- och sjukvårds- och pensionsplaner med tonvikt på att minska ojämlikheter,
 - ix) stödja agendan för anständigt arbete och främja social dialog,
 - x) främja interkulturell dialog, kulturell mångfald och respekt för alla kulturers lika värde,
 - xi) främja internationellt samarbete för att stimulera kulturindustriernas bidrag till den ekonomiska tillväxten i utvecklingsländerna för att fullt ut utnyttja dess potential för fattigdomsbekämpning, och även behandla frågor som marknadstillträde och immateriella rättigheter.

- b) Företagsklimat, regional integration och världsmarknader
- i) stödja utvecklingen av en konkurrenskraftig privat sektor lokalt, bland annat genom att bygga upp lokala institutioners och företags kapacitet,
 - ii) stödja utvecklingen av lokala produktionssystem och lokala företag, inklusive gröna företag,
 - iii) främja små och medelstora företag, mikroföretag och kooperativ och rättvis handel,
 - iv) främja utvecklingen av lokala, inhemska och regionala marknader, inklusive marknader för miljöprodukter och miljötjänster,
 - v) stödja reformer av lagstiftning och regelverk samt kontroll av tillämpningen,
 - vi) underlätta tillgången till företagstjänster och finansiella tjänster såsom mikrokredit och sparande, mikroförsäkring och betalningsöverföring,
 - vii) stödja genomförandet av internationellt överenskomna rättigheter för arbetstagare,
 - viii) anta och förbättra lagar och fastighetsregister för att skydda markäganderätten och immateriella rättigheter,
 - ix) främja sådan forsknings- och innovationspolitik som bidrar till hållbar utveckling för alla,
 - x) främja investeringar som genererar hållbar sysselsättning, inklusive genom mekanismer med kombinerad finansiering, med fokus på finansiering av inhemska företag och anskaffning av inhemskt kapital, i synnerhet vad gäller små och medelstora företag, och stödja utveckling av de mänskliga resurserna,
 - xi) förbättra infrastrukturen med full respekt för sociala och miljömässiga standarder,
 - xii) främja en sektoriell strategi för hållbar transport, tillfredsställa partnerländernas behov och se till att transporterna är säkra, överkomliga i pris och effektiva och att de negativa effekterna på miljön minimeras,
 - xiii) samarbeta med den privata sektorn för att förstärka socialt ansvarig och hållbar utveckling, främja företagens sociala och miljömässiga ansvar och ansvarsskyldighet samt social dialog,
 - xiv) bistå utvecklingsländer i fråga om satsningar på handel och på regional och kontinental integration och hjälpa dem att smidigt och gradvis integreras i världsekonomin,
 - xv) stödja en mer allmän tillgång till informations- och kommunikationsteknik för att överbrygga den digitala klyftan.
- c) Hållbart jordbruk, tryggad livsmedels- och näringsförsörjning
- i) hjälpa utvecklingsländerna att utveckla sin motståndskraft mot chocker (t.ex. resursbrist, vikande utbud och snabba prissvängningar), och ta itu med ojämlikhet genom att ge fattiga människor bättre tillgång till land, livsmedel, vatten, energi och finansiering utan att skada miljön,
 - ii) stödja hållbart jordbruk och relevant jordbruksforskning, och fokusera på småskaligt jordbruk och försörjningsmöjligheter på landsbygden,
 - iii) stödja kvinnor inom jordbruket,
 - iv) uppmuntra statliga strävanden att främja socialt och ekologiskt ansvarsfulla privata investeringar,
 - v) stödja strategiska metoder för att åstadkomma livsmedelstrygghet, med fokus på livsmedelstillgänglighet, tillgång, infrastruktur, lagring och nutrition,
 - vi) ta itu med bristen på livsmedelstrygghet och undernäring genom basinsatser i övergångssituationer och instabila situationer,
 - vii) stödja deltagandepräglad, decentraliserad och miljömässigt hållbar territoriell utveckling som leds av de enskilda länderna.
- d) Hållbar energi
- i) stödja tillgången till moderna, hållbara, effektiva, rena och förnybara energitjänster till överkomligt pris,
 - ii) främja lokala och regionala hållbara energilösningar och decentraliserad energiproduktion.

- e) Förvaltning av naturresurser, inklusive mark, skog och vatten, i synnerhet
 - i) stödja tillsynsprocesser och tillsynsorgan och backa upp förvaltningsreformer som främjar hållbar och öppen förvaltning och bevarande av naturresurser,
 - ii) främja en rättvis tillgång till vatten samt integrerad förvaltning av vattenresurser och integrerad förvaltning av avrinningsdistrikt,
 - iii) främja skydd och hållbart utnyttjande av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster,
 - iv) främja hållbara produktions- och konsumtionsmönster samt säker och hållbar förvaltning av kemikalier och avfall, med beaktande av deras inverkan på hälsan.
- f) Klimatförändring och miljö
 - i) främja användandet av renare teknik, hållbar energi och resurseffektivitet i syfte att uppnå en koldioxidsnål utveckling medan man samtidigt stärker de miljömässiga standarderna,
 - ii) förbättra utvecklingsländernas motståndskraft mot effekterna av klimatförändringen genom att stödja ekosystem-baserad anpassning till och begränsning av klimatförändringen samt åtgärder för katastrofriskreducering,
 - iii) stödja genomförandet av relevanta multilaterala miljöavtal, i synnerhet stärkandet av miljöaspekten i den institutionella ramen för hållbar utveckling och främjandet av skyddet för den biologiska mångfalden,
 - iv) bistå partnerländerna med att hantera utmaningen rörande klimatrelaterad tvångsförflyttning och migration, och att återuppbygga klimatflyktingarnas möjligheter att tjäna sitt uppehälle.

III. Övriga områden av betydelse för utveckling

- a) Migration och asyl
 - i) stödja riktade åtgärder för att till fullo ta tillvara samverkans effekterna mellan migration, rörlighet, sysselsättning och fattigdomsminskning, för att göra migrationen till en positiv utvecklingskraft och minska kompetensflykten,
 - ii) stödja utvecklingsländerna när det gäller att anta en långsiktig politik för att handskas med migrationsflöden som utmärks av respekt för migranternas och deras familjers mänskliga rättigheter och som stärker deras sociala skydd.
- b) Sammankoppling av humanitärt bistånd och utvecklingssamarbete
 - i) på medellång och lång sikt återuppbygga och återanpassa regioner och länder som drabbats av konflikter, katastrofer som orsakats av människor och naturkatastrofer,
 - ii) på medellång och lång sikt genomföra åtgärder som syftar till självförsörjning och integration eller återanpassning av befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd, genom att koppla samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd.
- c) Återhämtningsförmåga och katastrofriskreducering
 - i) i instabila situationer stödja tillhandahållandet av grundläggande tjänster och uppbyggnaden av legitima, effektiva och motståndskraftiga offentliga institutioner och ett aktivt och välorganiserat civilt samhälle i partnerskap med det berörda landet,
 - ii) bidra till en förebyggande strategi avseende statsinstabilitet, konflikter, naturkatastrofer och andra typer av kriser genom att bidra till partnerländers och regionala organisationers insatser för att stärka systemen för tidig varning och den demokratiska samhällsstyrningen samt den institutionella kapacitetssuppbyggnaden,
 - iii) stödja katastrofriskreducering, katastrofberedskap, katastrofförebyggande verksamhet och hanteringen av följderna av sådana katastrofer.
- d) Utveckling och säkerhet, inklusive konfliktförebyggande
 - i) ta itu med de bakomliggande orsakerna till konflikter, till exempel fattigdom, förnedring, exploatering och ojämlik fördelning av och tillgång till mark och naturresurser, svagt styre, kränkningar av de mänskliga rättigheterna och ojämlikhet mellan könen som ett sätt att stödja konfliktförebyggande, konfliktlösning och skapandet av fred,
 - ii) främja dialog, deltagande och försoning i syfte att främja fred och förebygga våldsbrott i enlighet med bästa internationella praxis,
 - iii) främja samarbete och politiska reformer på områdena säkerhet och rättsväsen, kampen mot narkotika och annan olaglig handel, inklusive människohandel, och korruption och penningtvätt.

B. SÄRSKILDA SAMARBETSDOMRÅDEN PER REGION

Unionens bistånd ska stödja åtgärder och sektordialoger som är förenliga med artikel 5 och del A i denna bilaga och med det övergripande syftet och tillämpningsområdet, målet och de allmänna principerna för denna förordning. Nedanstående områden ska uppmärksammas särskilt, och återspegla gemensamt överenskomna strategier.

I. Latinamerika

- a) Uppmuntra social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa, jämställdhet och egenmakt för kvinnor.
- b) Behandla samhällsstyrningsfrågor och stödja politiska reformer, särskilt inom områdena socialpolitik, förvaltning av offentliga medel och beskattning, säkerhet (inbegripet narkotika, kriminalitet och korruption), förstärkning av en god samhällsstyrning och offentliga institutioner på lokal, nationell och regional nivå (t.ex. genom innovativa mekanismer för tekniskt samarbete, såsom byrån för tekniskt bistånd och informationsutbyte (Taiex) och partnersamverkan), skydd av mänskliga rättigheter, inbegripet minoriteters rättigheter, rättigheter för ursprungsbefolkningar och för invånare av afrikanskt ursprung, respekt för Internationella arbetsorganisationens (ILO) viktigaste arbetsstandarder, miljön, bekämpning av diskriminering, bekämpning av sexuellt och könsbaserat våld och våld mot barn och bekämpning av framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika.
- c) Stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och stärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.
- d) Stärka den sociala sammanhållningen, särskilt genom inrättande och förstärkning av hållbara sociala skyddssystem, inbegripet socialförsäkringar och skattereformer, stärka skattesystemens kapacitet och kampen mot bedrägerier och skatteundandragande, något som bidrar till att förbättra jämlikheten och fördelningen av välfärden.
- e) Stödja de latinamerikanska ländernas strävan att uppfylla skyldigheten att visa tillbörlighet aktsamhet vad avser förebyggande, utredning, åtal, bestraffning och gottgörelse och uppmärksammande av kvinnomord.
- f) Stödja olika processer för regional integration och sammankoppling av nätverksinfrastruktur, varvid man säkerställer komplementaritet med andra åtgärder som stöds av EIB och andra institutioner.
- g) Gripa sig an kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik.
- h) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster av god kvalitet, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn.
- i) Stödja utbildningspolitik och utveckling av ett gemensamt latinamerikanskt område för högre utbildning.
- j) Ta itu med den ekonomiska sårbarheten och bidra till en strukturomvandling genom att inrätta starka partnerskap kring öppna och rättvisa handelsrelationer, produktiva investeringar för fler och bättre arbetstillfällen inom den gröna ekonomin för alla, kunskapsöverföring och samarbete inom forskning, innovation och teknologi och främja en hållbar tillväxt för alla i alla dimensioner, med särskilt beaktande av utmaningarna i form av migrationsflöden, en tryggad livsmedelsförsörjning (inbegripet hållbart jordbruk och fiske), klimatförändringen, en hållbar energiförsörjning och skydd och förstärkning av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster, inbegripet vatten, mark och skogar. Stödja utvecklingen av mikroföretag och små och medelstora företag som den huvudsakliga källan till tillväxt, utveckling och arbetstillfällen för alla. Främja handelsrelaterat utvecklingsbistånd för att se till att Latinamerikas mikroföretag och små och medelstora företag kan dra fördel av internationella affärsmöjligheter, med hänsyn till ändringarna av det allmänna preferenssystemet.
- k) Mildra de negativa effekter som uteslutning från det allmänna preferenssystemet kommer att ha på ekonomierna i många länder i regionen.
- l) Säkerställa en lämplig uppföljning till kortsiktiga akutåtgärder i samband med återhämtning efter katastrofer och kriser som genomförs med hjälp av andra finansieringsinstrument.

II. Södra Asien**1. Främjande av demokratisk samhällsstyrning**

- a) Stödja demokratiska processer, främja effektiv demokratisk samhällsstyrning, stärka offentliga institutioner och organ (även på lokal nivå), stödja effektiv decentralisering och omstrukturering av staten och effektiva valprocesser.
- b) Stödja utveckling av ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle, inklusive medier, och förstärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.

- c) Bygga upp och stärka legitima, effektiva och ansvariga offentliga institutioner, främja institutionella och administrativa reformer, god samhällsstyrning, korruptionsbekämpning samt förvaltning av de offentliga finanserna, samt stödja rättsstatligheten.
 - d) Stärka skyddet av de mänskliga rättigheterna, inklusive minoriteters rättigheter, migranternas rättigheter, rättigheter för urbefolkningar och utsatta grupper, kampen mot diskriminering, sexuellt och könsbaserat våld och våld mot barn samt människohandel.
 - e) Skydda de mänskliga rättigheterna genom att främja institutionella reformer (inbegripet god samhällsstyrning och bekämpning av korruption, förvaltning av de offentliga finanserna, beskattning och reform av den offentliga förvaltningen) och reformer av lagstiftningen, förvaltningen och regelverket i överensstämmelse med internationella standarder, särskilt i instabila stater och länder i konfliktsituationer och situationer efter konflikter.
2. Främjande av social delaktighet och mänsklig utveckling i alla dess former
- a) Främja social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa och jämställdhet, genom utbildningspolitik, hälso- och sjukvårdspolitik och annan socialpolitik.
 - b) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn. Förbättra tillgången till utbildning för alla i syfte att öka kunskapen, yrkeskunskapen och anställbarheten på arbetsmarknaden, däribland – där så är tillämpligt – genom att försöka råda bot på ojämlikhet och diskriminering på grundval av arbete och ursprung, och i synnerhet kastbaserad diskriminering.
 - c) Främja socialt skydd och social delaktighet, anständiga arbetstillfällen och grundläggande arbetsstandarder, rättvisa och jämställdhet genom utbildningspolitik, hälso- och sjukvårdspolitik och annan socialpolitik.
 - d) Främja utbildnings-, yrkesutbildnings- och hälso- och sjukvårdstjänster av hög kvalitet som är tillgängliga för alla (även för flickor och kvinnor).
 - e) Inom ramen för kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik, bekämpa köns- och härkomstrelaterat våld, bortförande av barn, korruption och organiserad brottslighet, framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika och andra former av olaglig handel.
 - f) Inrätta utvecklingsorienterade partnerskap kring jordbruksverksamhet, utveckling av den privata sektorn, handel, investeringar, bistånd, migration, forskning, innovation och teknik och tillhandahållande av allmänna nyttigheter, i syfte att minska fattigdom och främja social delaktighet.
3. Stöd för hållbar utveckling och ökning av de sydasiatiska samhällenas motståndskraft mot klimatförändringar och naturkatastrofer:
- a) Främja hållbar tillväxt och försörjning för alla, integrerad landsbygdsutveckling, hållbart jord- och skogsbruk, tryggad livsmedelsförsörjning och näringsförsörjning.
 - b) Främja hållbart utnyttjande av naturresurser och förnybar energi, skydd av den biologiska mångfalden, hållbar vatten- och avfallsförvaltning, skydd av mark och skogar.
 - c) Bidra till ansträngningar för att hantera klimatförändringen genom att stödja anpassning till och begränsning av klimatförändringen samt åtgärder för katastrofriskreducering.
 - d) Stödja ansträngningar för att förbättra den ekonomiska diversifieringen, konkurrenskraften och handeln, utvecklingen av den privata sektorn med särskild inriktning på mikroföretag och små och medelstora företag samt kooperativa företag.
 - e) Främja hållbar konsumtion och produktion samt investeringar i ren teknik, hållbar energi, transport, hållbart jordbruk och fiske, skydd och förstärkning av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster samt skapa anständiga arbetstillfällen i den gröna ekonomin.
 - f) Stödja katastrofberedskap och långsiktig återhämtning efter katastrofer, inbegripet inom området tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd.
4. Stöd till regional integrering och regionalt samarbete:
- a) Uppmuntra regional integrering och regionalt samarbete på ett resultatinriktat sätt genom stöd till regional integrering och dialog, särskilt genom Sydasiatiska sammanslutningen för regionalt samarbete, och främja utvecklingsmålen i Istanbulprocessen (*Heart of Asia*).
 - b) Stödja effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete för att främja hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i gränsområdena och bekämpa organiserad brottslighet liksom framställning, konsumtion och olaglig handel med narkotika.
 - c) Stödja regionala initiativ som inriktas på de viktigaste överförbara sjukdomarna, bidra till att förebygga och reagera på hälsorisker, inbegripet dem som har sitt ursprung i kontakten mellan djur och människor och deras olika levnadsmiljöer.

III. Norra och sydöstra Asien

1. Främjande av demokratisk samhällsstyrning:

- a) Stödja demokratisering, bygga upp och stärka legitima, effektiva och ansvariga institutioner och organ och skydda mänskliga rättigheter genom att stödja institutionella reformer (inbegripet god samhällsstyrning och bekämpning av korruption, förvaltning av de offentliga finanserna, beskattning och reform av den offentliga förvaltningen) och reformer på lagstiftnings-, förvaltnings- och regleringsområdet i överensstämmelse med internationella standarder, särskilt i instabila stater och länder i konfliktsituationer eller efter konflikter.
- b) Stärka skyddet av de mänskliga rättigheterna, däribland rättigheterna för minoriteter och ursprungsbefolkningar, främja de viktigaste arbetsnormerna, bekämpa diskriminering och sexuellt och genusbaserat våld samt våld mot barn, inbegripet mot barn i väpnade konflikter, och behandla frågan om människohandeln.
- c) Stödja Sydostasiatiska nationers förbunds (Asean) struktur för de mänskliga rättigheterna, särskilt arbetet inom Aseans mellanstatliga kommission för de mänskliga rättigheterna.
- d) Bygga upp och stärka legitima, effektiva och ansvariga offentliga institutioner och organ.
- e) Stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och stärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens partner.
- f) Stödja regionernas insatser för att stärka demokrati, rättsstatsprincipen och medborgarnas säkerhet, bl.a. genom reform av rättsväsendet och säkerhetssektorn och främjande av dialog och fredsprocesser mellan olika folkgrupper och trosinriktningar.
- g) När det gäller kopplingen mellan utvecklings- och säkerhetspolitik, bekämpa korruption och organiserad brottslighet, framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika och andra former av olaglig handel och stöd för en effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete för att främja en hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i gränsområdena samt stödja minröjningsverksamhet.

2. Främjande av social delaktighet och mänsklig utveckling i alla dess former:

- a) Främja social sammanhållning, särskilt social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa och jämställdhet.
- b) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn och förbättra tillgången till utbildning för alla i syfte att öka kunskaper, färdigheter och anställbarheten på arbetsmarknaden, däribland – där så är tillämpligt – genom att försöka råda bot på ojämlikhet och diskriminering på grundval av arbete och ursprung, och i synnerhet kastbaserad diskriminering.
- c) Inrätta utvecklingsorienterade partnerskap kring jordbruksverksamhet, utveckling av den privata sektorn, handel, investeringar, bistånd, migration, forskning, innovation och teknik och tillhandahållande av allmänna nyttigheter, i syfte att minska fattigdom och främja social delaktighet.
- d) Stödja regionernas insatser för att förebygga och reagera på hälsorisker, inbegripet dem som har sitt ursprung i kontakten mellan djur och människor och deras olika levnadsmiljöer.
- e) Främja inkluderande undervisning, livslångt lärande och utbildning (däribland högre utbildning och yrkesutbildning) samt förbättra arbetsmarknadernas sätt att fungera.
- f) Främja en grönare ekonomi och hållbar och inkluderande tillväxt, särskilt när det gäller jordbruk, tryggad livsmedelsförsörjning och nutrition, hållbar energi samt skyddet och förbättringen av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster.
- g) När det gäller kopplingen mellan säkerhet och utveckling, bekämpa könsrelaterat och härkomstrelaterat våld samt bortförande av barn.

3. Stöd till hållbar utveckling och ökning av de sydostasiatiska samhällenas motståndskraft mot klimatförändring och naturkatastrofer:

- a) Stödja begränsning av och anpassning till klimatförändringen och främja hållbar konsumtion och produktion.
- b) Stödja regionen när det gäller att integrera klimatförändringsfrågor i hållbara utvecklingsstrategier, utarbeta politik och instrument för anpassning och begränsning, ta upp frågan om klimatförändringens negativa effekter och stärka samarbetsinitiativ på lång sikt och minska sårbarheten för katastrofer, stödja Aseans sektorsövergripande ramprogram för klimatförändringen: Jord- och skogsbruk för en tryggad livsmedelsförsörjning.

- c) Med beaktande av befolkningstillväxten och förändringar i konsumenternas efterfrågan, stödja hållbar konsumtion och produktion samt investeringar i ren teknik särskilt på regional nivå, hållbar energi, transport, hållbart jordbruk och fiske, skydd och förstärkning av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, däribland vatten och skogar, samt att skapa arbete under anständiga villkor i den gröna ekonomin.
 - d) Koppla samman hjälpinsatser, rehabilitering och utveckling genom att säkerställa en lämplig uppföljning av akutåtgärder på kort sikt i samband med återhämtning efter katastrofer och kriser som genomförs med hjälp av andra finansieringsinstrument samt stödja katastrofberedskap och långsiktig återhämtning efter katastrofer, inbegripet inom området tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och stöd till befolkningsgrupper som tvingats lämna sin hembygd.
4. Stödja regional integrering och regionalt samarbete i hela norra och sydöstra Asien:
- a) Stimulera ökad regional integration och ökat och resultatorienterat samarbete genom stöd till regional integration och dialog.
 - b) Stödja Aseans socioekonomiska integration och konnektivitet, inbegripet genomförandet av Aseans ekonomiska gemenskaps utvecklingsrelaterade mål, översiktsplanen för konnektivitet inom Asean och visionen för tiden efter 2015.
 - c) Främja handelsrelaterat bistånd och utvecklingsbistånd för handel, däribland säkerställa att mikroföretag och små och medelstora företag kan dra fördel av internationella handelsmöjligheter.
 - d) Öka finansieringen för hållbara infrastrukturer och nätverk som gynnar regional integration, social delaktighet och sammanhållning samt hållbar tillväxt, och samtidigt säkerställa komplementaritet med åtgärder som stöds av EIB och andra finansinstitut i unionen samt andra institutioner på detta område.
 - e) Uppmuntra till dialog mellan Asean-institutioner och Asean-länder och unionen.
 - f) Stödja regionala initiativ som inriktas på de viktigaste överförbara sjukdomarna; bidra till att förebygga och reagera på hälsorisker, inbegripet dem som har sitt ursprung i kontakten mellan djur och människor och deras olika levnadsmiljöer.

IV. Centralasien

- a) Som övergripande mål, bidra till en hållbar ekonomisk och social utveckling för alla, social sammanhållning och demokrati.
- b) Stödja tryggad livsmedelsförsörjning och tillgång till hållbar energitrygghet, vatten och sanitära förhållanden för lokalbefolkningarna samt främja och stödja katastrofberedskap och anpassning till klimatförändringen.
- c) Stödja representativa och demokratiskt valda parlament, främja och stödja god samhällsstyrning och demokratiseringssprocesser, god förvaltning av de offentliga finanserna, rättsstatsprincipen med välfungerande institutioner och en verklig respekt för mänskliga rättigheter och jämställdhet mellan könen och stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och förstärkning av den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadernas parter.
- d) Främja hållbar ekonomisk tillväxt för alla, ta itu med sociala och regionala ojämlikheter och stödja innovation och teknik, anständigt arbete, jordbruk och landsbygdsutveckling, främja ekonomisk diversifiering genom stöd till mikroföretag och små och medelstora företag och samtidigt stimulera utvecklingen av en reglerad social marknadsekonomi, öppen och rättvis handel och investeringar, inbegripet reformer av regelverket.
- e) Stödja effektiv gränsförvaltning och gränsöverskridande samarbete för att främja hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i gränsområden, med avseende på kopplingen mellan utveckling och säkerhet även bekämpa organiserad brottslighet och alla former av smuggling, däribland kampen mot framställning och konsumtion av narkotika samt de negativa följderna av detta, inbegripet hiv/aids.
- f) Främja samarbete, dialog och integration på bilateral och regional nivå, inbegripet med länder som omfattas av Europeiska grannskapsinstrumentet och andra unionsinstrument för att stödja politiska reformer, bland annat genom institutionsuppbyggnad när så är lämpligt, tekniskt bistånd (t.ex. Taiex), informationsutbyte och partnersamverkan och genom viktiga investeringar via lämpliga mekanismer för att mobilisera ekonomiska resurser inom utbildnings-, miljö- och energisektorn, utveckling mot lägre utsläpp och motståndskraft mot klimatförändringens följder.
- g) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster av god kvalitet, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn, stödja invånarnas, särskilt ungdomars och kvinnors, tillgång till sysselsättning, bland annat genom stöd till förbättring av allmän och högre utbildning samt yrkesutbildning.

V. Mellanöstern

- a) Diskutera demokratisering och samhällsstyrning (inbegripet på skatteområdet), rättsstatsprincipen, mänskliga rättigheter och jämställdhet mellan könen, de grundläggande friheterna och frågor som rör politisk rättvisa för att uppmuntra till politiska reformer, korruptionsbekämpning och insyn i rättskipningen och till uppbyggnad av legitima, demokratiska, effektiva och ansvariga offentliga institutioner och ett aktivt, oberoende och organiserat civilt samhälle samt stärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.
- b) Stödja det civila samhället i dess kamp för skyddet av de grundläggande friheterna, mänskliga rättigheter och demokratiska principer.
- c) Främja tillväxt för alla och uppmuntra till social sammanhållning och utveckling, särskilt skapandet av sysselsättning, social delaktighet, anständigt arbete, social rättvisa och jämställdhet mellan könen, stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn samt ta itu med, där så är tillämpligt, ojämlikhet och diskriminering på grundval av arbete och härkomst, i synnerhet kastbaserad diskriminering.
- d) Stödja utvecklingen av en medborgarkultur, särskilt genom utbildning och barns, ungdomars och kvinnors deltagande i samhället.
- e) Främja hållbara ekonomiska reformer och diversifiering, öppna och rättvisa handelsrelationer, utveckling av en reglerad och hållbar social marknadsekonomi, produktiva och hållbara investeringar i de viktigaste sektorerna (såsom energi, med inriktning på förnybar energi).
- f) Främja goda grannrelationer, samarbete, dialog och integration på regional nivå, inbegripet med länder som omfattas av Europeiska grannskapsinstrumentet och de Golfstater som omfattas av partnerskapsinstrumentet och andra unionsinstrument, genom stöd till integrationsinsatser inom regionen, förslagsvis avseende ekonomi, energi, vatten, transporter och flyktingar.
- g) Främja hållbar och rättvis förvaltning av vattenresurserna samt skydd av dessa.
- h) Komplettera de resurser som används enligt denna förordning med samstämmigt arbete och stöd genom andra unionsinstrument och annan unionspolitik, som kan inriktas på tillgång till unionens inre marknad, rörlighet på arbetsmarknaden och bredare regional integration.
- i) När det gäller kopplingen mellan utveckling och säkerhet, bekämpa framställning och konsumtion av samt olaglig handel med narkotika.
- j) När det gäller kopplingen mellan utveckling och migration, hantera migration och bistå fördrivna personer och flyktingar.

VI. Övriga länder

- a) Stödja befästande av ett demokratiskt samhälle, god samhällsstyrning, respekt för mänskliga rättigheter, jämställdhet mellan könen, en stat som styrs av rättsstatsprincipen och bidra till stabilitet i regionen och på kontinenten, stödja ett aktivt, organiserat och oberoende civilt samhälle och förstärka den sociala dialogen genom stöd till arbetsmarknadens parter.
- b) Stödja anpassningarna av insatser som utlösts på grund av inrättandet av olika frihandelsområden.
- c) Stödja kampen mot fattigdom, bristande jämlikhet och utslagning, bland annat genom att ta upp de grundläggande behoven hos missgynnade folkgrupper och genom att främja social sammanhållning och omfördelningspolitiska åtgärder som syftar till att minska ojämlikhet.
- d) Stärka kapaciteten att tillhandahålla universell tillgång till grundläggande sociala tjänster, i synnerhet inom hälso- och sjukvårds- samt utbildningssektorn.
- e) Förbättra levnads- och arbetsförhållanden, särskilt med betoning på att främja ILO:s agenda för anständigt arbete.
- f) Ta itu med ekonomisk sårbarhet och bidra till strukturomvandling med betoning på anständigt arbete genom hållbar ekonomisk tillväxt för alla och en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp som bygger på förnybara energikällor genom att upprätta starka partnerskap kring rättvisa handelsrelationer, produktiva investeringar för fler och bättre arbetstillfällen inom den gröna inkluderande ekonomin, kunskapsöverföring och samarbete inom forskning, innovation och teknik, och främja en hållbar inkluderande utveckling i alla dess dimensioner, med särskilt beaktande av utmaningarna i form av migrationsflöden, bostäder, tryggad livsmedelsförsörjning (inbegripet hållbart jordbruk och fiske), klimatförändringen, hållbar energiförsörjning och skydd och förstärkning av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, inbegripet vatten och mark.
- g) Ta upp sexuellt och könsbaserat våld samt hälso- och sjukvårdsfrågor, inbegripet hiv/aids och dess effekter på samhället.

BILAGA II

SAMARBETSOMRÅDEN INOM TEMATISKA PROGRAM

A. PROGRAMMET GLOBALA ALLMÄNNA NYTTIGHETER OCH UTMANINGAR

Programmet *globala allmänna nyttigheter och utmaningar* syftar till att stärka samarbetet, utbytet av kunskaper och erfarenheter och partnerländernas kapacitet i syfte att bidra till fattigdomsutrotning, social sammanhållning och hållbar utveckling. Detta program ska baseras på följande samarbetsområden och säkra maximal synergi mellan dem, med tanke på att de är starkt knutna till varandra.

I. Miljö och klimatförändring

- a) Bidra till den externa dimensionen av unionens miljö- och klimatförändringspolitik med full respekt för principen om konsekvent politik för utveckling och andra principer i EUF-fördraget.
- b) Arbeta uppströms med att stödja utvecklingsländerna att uppnå millennieutvecklingsmålen eller någon senare ram som överenskomits av unionen och medlemsstaterna, i samband med hållbar användning av naturresurser och miljömässig hållbarhet.
- c) Genomföra unionens initiativ och överenskomna åtaganden på internationell och regional nivå och/eller av gränsöverskridande karaktär, särskilt inom klimatförändringsområdet, genom främjande av klimattåliga strategier för låga koldioxidutsläpp, och prioritera strategier som främjar biologisk mångfald, skydd av ekosystem och naturresurser, hållbar förvaltning som inbegriper oceaner, land, vatten, fiske och skogar (t.ex. genom mekanismer såsom Flegt), öken-spridning, integrerad vattenresursförvaltning, en sund hantering av kemikalier och avfall, resurseffektivitet och en grön ekonomi.
- d) Öka integrationen av klimatförändringen och miljömålen i unionens utvecklingssamarbete genom stöd till metodologiskt arbete och forskning om, i och av utvecklingsländer, inbegripet mekanismer för övervakning, rapportering och kontroll samt kartläggning, bedömning och värdering av ekosystem, förbättra miljökunskapen och främja innovativa åtgärder och politisk samstämmighet.
- e) Stärka miljöstyrningen och stödja den internationella politikutvecklingen för att förbättra samstämmigheten och effektiviteten av en global styrning av hållbar utveckling, genom stöd till regional och internationell miljöövervakning och miljöbedömning och genom att främja effektiva åtgärder i utvecklingsländer för efterlevnad och verkställighet av multilaterala miljööverenskommelser.
- f) Integrera både katastrofriskhantering och klimatanpassning med utvecklingsplanering och investering och främja genomförandet av strategier som syftar till att minska risken för katastrofer såsom skydd av ekosystem och återställande av våtmarker.
- g) Erkänna den avgörande roll som jordbruk och boskapsskötsel spelar i klimatpolitiken genom att främja småskaligt jordbruk och småskalig djuruppfödning som självständiga anpassnings- och begränsningsstrategier i syd tack på grund av deras hållbara användning av naturresurser såsom vatten och betesmark.

II. Hållbar energi

- a) Främja tillgång till tillförlitliga, säkra, klimatvänliga och hållbara energitjänster till rimligt pris, som en avgörande faktor för utrotande av fattigdom och för tillväxt och utveckling för alla, med särskild tonvikt på användning av lokal och regional förnybar energi och på att säkerställa tillgången för fattiga människor i avlägsna regioner.
- b) Främja ökad användning av teknik för förnybar energi, särskilt decentraliserade tillvägagångssätt samt energieffektivitet, och främja hållbara strategier för en koldioxidsnål utveckling.
- c) Främja tryggad energiförsörjning för partnerländer och lokalsamhällen genom exempelvis diversifiering av källor och rutter, med beaktande av prisvolatilitet och potentialen för utsläppsminskning, förbättra marknaderna och främja sammankoppling av energinät, särskilt elnät, och handel med dessa.

III. Mänsklig utveckling, däribland anständigt arbete, social rättvisa och kultur**a) Hälsa**

- i) Förbättra hälsa och välbefinnande för befolkningarna i utvecklingsländer genom att stödja inkluderande och universell tillgång till och rättvist tillhandahållande av väsentliga offentliga hälso- och sjukvårdsinrättningar, -produkter och --tjänster av hög kvalitet som erbjuder en sammanhängande vårdkedja från förebyggande till efterbehandling, med särskild tonvikt på behoven för personer som tillhör missgynnade och sårbara grupper.
- ii) Stödja och forma den politiska agendan för globala initiativ som är till omedelbar väsentlig nytta för partnerländer, med beaktande av resultatorientering, biståndseffektivitet och effekter på hälso- och sjukvårdssystemen, inbegripet stödja partnerländer för ett starkare engagemang i de initiativen.
- iii) Stödja specifika initiativ, särskilt på regional och global nivå, som stärker hälso- och sjukvårdssystemen och hjälper länderna att utveckla och genomföra en sund, evidensbaserad och hållbar nationell hälso- och sjukvårdspolitik inom prioriterade områden såsom barn- och mödravård, inbegripet immunisering och respons på globala hälsohot (t.ex. hiv/aids, tuberkulos och malaria och andra fattigdomsrelaterade och försummade sjukdomar).
- iv) Främja ett fullständigt och effektivt genomförande av handlingsplanen från Peking och handlingsprogrammet från den internationella befolknings- och utvecklingskonferensen samt resultatet från konferenserna om översyn av dessa och i detta sammanhang sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter,
- v) Främja, tillhandahålla och utöka grundläggande tjänster och psykologiskt stöd till våldsoffer, framför allt kvinnor och barn.

b) Utbildning, kunskaper och färdigheter:

- i) Stödja uppnåendet av internationellt överenskomna mål inom utbildningsområdet genom globala initiativ och partnerskap, med särskild tonvikt på att främja kunskaper, färdigheter och värderingar för hållbar utveckling för alla.
- ii) Främja utbyte av erfarenheter, god praxis och innovation som bygger på en balanserad strategi för utvecklandet av utbildningssystem.
- iii) Förbättra lika tillgång till utbildning och utbildningskvalitet, särskilt för personer som tillhör sårbara grupper, migranter, kvinnor och flickor, personer som tillhör religiösa minoriteter, personer med funktionshinder, personer som lever under instabila förhållanden och i de länder som är längst ifrån att uppnå de globala målen samt förbättra slutförandet av grundundervisning och övergången till lägre sekundärutbildning.

c) Jämställdhet, kvinnors egenmakt och skydd av kvinnors och flickors rättigheter

- i) Stödja program på lokal och regional nivå samt landsnivå för att främja kvinnors och flickors ekonomiska och sociala självständighet, ledarskap och deltagande i politiskt arbete.
- ii) Stödja nationella, regionala och globala initiativ för att främja integrationen av jämställdhet mellan kvinnor och män samt kvinnors och flickors egenmakt i politik, planer och budgetar, inklusive inom internationella, regionala och nationella utvecklingsramar och i agendan för biståndseffektivitet och bidra till att utrota diskriminerande könsurval före födseln.
- iii) Ta upp frågan om sexuell och könsrelaterat våld och stödja offren för detta.

d) Barn och ungdomar

- i) Bekämpa handel med och alla former av våld mot och utnyttjande av barn och alla former av barnarbete, bekämpa barnäktenskap, främja politik som tar hänsyn till barns och ungdomars särskilda utsatthet och potential, skydda deras rättigheter, inklusive registrering av födelse, och intressen, utbildning, hälsa och utkomstmöjligheter, med utgångspunkt i deltagande och egenmakt.
- ii) Öka utvecklingsländernas uppmärksamhet på och kapacitet att utveckla politik som gynnar barn och ungdomar och främja den roll som barn och ungdomar spelar som utvecklingsaktörer.
- iii) Stödja utvecklingen av konkreta strategier och insatser för att gripa sig an särskilda problem och utmaningar som barn och ungdomar ställs inför, särskilt på området för hälsa, utbildning och sysselsättning, och beakta barnens och ungdomarnas bästa vid alla relevanta åtgärder.

- e) Icke-diskriminering
 - i) Stödja lokala, regionala, nationella och globala initiativ för att främja icke-diskriminering på grund av kön, könsidentitet, ras eller etniskt ursprung, kast, religion eller tro, funktionshinder, sjukdom, ålder eller sexuell läggning genom att utarbeta politik, planer och budgetar samt utbyte av god praxis och erfarenhet.
 - ii) Få till stånd en bredare dialog om frågan om icke-diskriminering och skydd av människorättsförespråkare.
- f) Sysselsättning, färdigheter, socialt skydd och social delaktighet
 - i) Stödja höga nivåer av produktiv och anständig sysselsättning, särskilt med stöd till sund utbildnings- och sysselsättningspolitik samt sunda utbildnings- och sysselsättningsstrategier, yrkesutbildning för anställbarhet som är anpassad till den lokala arbetsmarknadens behov och perspektiv, arbetsförhållanden, även inom den informella ekonomin, främja anständig sysselsättning på grundval av ILO:s grundläggande arbetsnormer, inklusive bekämpning av barnarbete, och social dialog samt underlättande av rörlighet för arbetskraft samtidigt som migranternas rättigheter respekteras och främjas.
 - ii) Stärka den sociala sammanhållningen, särskilt genom inrättande och förstärkning av hållbara system för socialt skydd, inbegripet trygghetsförsäkringssystem för de fattiga, och genom skattereformer samt förstärka skattesystemens kapacitet och kampen mot bedrägerier och skatteundandragande, som bidrar till att förbättra jämlikheten och fördelningen av välbefinnandet.
 - iii) Stärka social delaktighet och jämställdhet mellan könen med samarbete om rättvis tillgång till grundläggande tjänster, sysselsättning för alla, egenmakt och respekt för särskilda gruppers rättigheter, särskilt migranter, barn och ungdomar, personer med funktionshinder, kvinnor, ursprungsbefolkningar och personer som tillhör minoritetsgrupper, för att säkerställa att de grupperna kan och kommer att delta i och gynnas av skapandet av välbefinnande och kulturell mångfald.
- g) Tillväxt, arbetstillfällen och engagemang från den privata sektorn
 - i) Främja åtgärder i syfte att skapa fler och bättre arbetstillfällen genom att utveckla lokala mikroföretags och små och medelstora företags konkurrenskraft och motståndskraft och deras integration i den lokala, regionala och globala ekonomin, stödja utvecklingsländernas integration i regionala och multilaterala handelssystem.
 - ii) Utveckla lokalt hantverk, som bidrar till att bevara det lokala kulturarvet.
 - iii) Utveckla en lokal privat sektor som är socialt och ekologiskt ansvarig, och förbättra företagsmiljön.
 - iv) Främja effektiv ekonomisk politik som stöder utvecklingen av den lokala ekonomin och det lokala näringslivet, mot en grön och inkluderande ekonomi, resurseffektivitet och processer för hållbar konsumtion och produktion.
 - v) Främja användning av elektronisk kommunikation som ett verktyg för att stödja tillväxt som gynnar de fattiga inom alla sektorer för att överbrygga den digitala klyftan mellan utvecklings- och industriländerna samt inom utvecklingsländerna, skapa en adekvat politik och ett adekvat regelverk på detta område och främja utveckling av nödvändig infrastruktur och användning av informations- och kommunikationsteknikbaserade tjänster och tillämpningar.
 - vi) Främja finansiell delaktighet genom att stödja tillgång till och en effektiv användning av finansiella tjänster såsom mikrokrediter och sparande, mikroförsäkringar och betalningsöverföringar, för mikroföretag och små företag samt hushåll, särskilt missgynnade och sårbara grupper.
- h) Kultur
 - i) Främja interkulturell dialog, kulturell mångfald och respekt för alla kulturers lika värde.
 - ii) Främja internationellt samarbete för att stimulera kulturindustriernas bidrag till den ekonomiska tillväxten i utvecklingsländerna för att fullt ut utnyttja dess potential att bekämpa fattigdom, och även behandla frågor såsom marknadstillträde och immateriella rättigheter.
 - iii) Främja respekten för ursprungsbefolkningars och minoriteters sociala, kulturella och andliga värderingar för att stärka jämställdhet och rättvisa i multietniska samhällen i överensstämmelse med de allmänna mänskliga rättigheter som tillkommer alla, inbegripet ursprungsbefolkningar och personer som tillhör minoriteter.
 - iv) Stödja kultur som en lovande ekonomisk sektor för utveckling och tillväxt.

IV. Tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och hållbart jordbruk

Samarbetet på detta område ska stärka samarbete, utbyte av kunskap och erfarenhet och partnerländernas kapacitet när det gäller de fyra pelarna för tryggad livsmedelsförsörjning med hänsynstagande till jämställdhetsaspekter: tillgång till livsmedel (produktion), åtkomst (inbegripet mark, infrastruktur för livsmedelstransport från överskottsområden till underskottsområden, marknader, inrättande av nationella livsmedelsreserver, skyddsnet), nyttjande (näringsrelaterade insatser med metoder som bygger på social medvetenhet) och stabilitet, samtidigt som frågan om rättvis handel tas upp och fem dimensioner prioriteras: småskaligt jordbruk och småskalig djuruppfödning, livsmedelbearbetning för att skapa mervärde, styrning, regional integration och stödmekanismer för sårbara befolkningsgrupper genom att

- a) främja utvecklingen av hållbara, småskaliga jordbruk och småskalig djuruppfödning genom ekosystembaserad säker tillgång till teknik (inklusive IKT), med låga koldioxidutsläpp och klimattålighet, genom erkännande, främjande och stärkande av lokala och självständiga anpassningsstrategier när det gäller klimatförändringen och genom utbyggnad och tekniska tjänster, system för landsbygdsutveckling, produktiva och ansvarsfulla investeringsåtgärder, i enlighet med internationella riktlinjer, hållbar förvaltning av mark- och naturresurser, skydd av befolkningens markrättigheter i dess olika former och tillgång till mark för lokalbefolkningen, skydd av genetisk mångfald, i en gynnsam ekonomisk miljö,.
- b) stödja framtagandet av en miljömässigt och socialt ansvarsfull politik och styrning av de berörda sektorerna, offentliga och icke-offentliga aktörers roll i tillsynen av dessa och utnyttjandet av allmänna nyttigheter, deras organisationskapacitet, yrkesorganisationer och institutioner,
- c) stärka en tryggad livsmedels- och näringsförsörjning genom adekvat politik, inbegripet skydd av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, klimatpolitik, informationssystem, krisförebyggande och krishantering och näringsprogram riktade direkt till sårbara befolkningsgrupper och som mobiliserar de nödvändiga resurserna för att vidta grundläggande insatser som kan förebygga de flesta fall av undernäring,
- d) främja säkra och hållbara metoder längs hela försörjningskedjan för livsmedel och foder.

V. Migration och asyl

Samarbetet på detta område syftar till att stärka den politiska dialogen, samarbetet, utbytet av kunskaper och erfarenheter och partnerländernas kapacitet, det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter för att stödja rörlighet för personer som ett positivt inslag i mänsklig utveckling. Samarbetet på detta område, som bygger på ett rättsbaserat perspektiv som omfattar alla mänskliga rättigheter, oavsett om de är medborgerliga och politiska eller ekonomiska, sociala och kulturella, kommer att hantera utmaningarna med migrationsflöden, särskilt syd-syd-migrationen, villkoren för utsatta migranter såsom ensamkommande barn, offer för människohandel, asylsökande, migrerande kvinnor, och villkoren för barn, kvinnor och familjer som är kvar i ursprungsländerna genom att

- a) främja migrationsstyrning på alla nivåer, med särskilt fokus på migrationens sociala och ekonomiska följder, och erkänna den nyckelroll som det civila samhällets organisationer, inklusive diasporan, och lokala myndigheter spelar när det gäller att ta itu med migrationen som en viktig del av utvecklingsstrategin,
- b) säkerställa en bättre hantering av migrationsströmmar i alla dess former, inbegripet genom att öka kapaciteten hos offentliga förvaltningar och andra berörda aktörer i partnerländerna på områden såsom laglig migration och mobilitet, förhindrande av irreguljär migration, smuggling av migranter och människohandel, underlättande av ett varaktigt återvändande för irreguljära migranter och stöd till frivilligt återvändande och återanpassning, kapacitet för integrerad gränsförvaltning och internationellt skydd och asyl,
- c) maximera effekterna på utvecklingen av människors ökade regionala och globala rörlighet, och i synnerhet av en välorganiserad arbetskraftsmigration, förbättra migranternas integrering i destinationsländerna, främja och skydda migranternas och deras familjers rättigheter genom stöd till utarbetande och genomförande av en sund regional och nationell migrations- och asylpolitik och genom integrering av migrationsdimensionen i annan regional och nationell politik samt genom stöd för migrantorganisationers och lokala myndigheters deltagande i utformningen av politiken och i övervakningen av processen för det politiska genomförandet,
- d) förbättra samsynen kring kopplingen mellan migration och utveckling, inbegripet sociala och ekonomiska följder av regeringars politik, både på migrations- och asylområdet och inom andra sektorer,
- e) öka asyl- och mottagningskapaciteten i partnerländer.

Samarbetet på detta område kommer att förvaltas i överensstämmelse med asyl-, migrations- och integrationsfonden och fonden för inre säkerhet, med full respekt för principen om konsekvent politik för utveckling.

B. PROGRAMMET *DET CIVILA SAMHÄLLET*S ORGANISATIONER OCH LOKALA MYNDIGHETER

I överensstämmelse med de slutsatser som dragits inom ramen för kommissionens initiativ för strukturerad dialog och unionens stöd för mänskliga rättigheter, demokrati och god samhällsstyrning är målet för detta program att stärka det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländerna och, när det anges i denna förordning, i unionen, kandidatländer och potentiella kandidatländer. Programmet syftar till att främja en gynnsam miljö för medborgardeltagande och för insatser från det civila samhället, samarbete, utbyte av kunskaper och erfarenheter samt kapaciteten hos det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter i partnerländerna och att stödja internationellt överenskomna utvecklingsmål.

I den här förordningen avses med det civila samhällets organisationer icke-statliga, icke-vinstdrivande aktörer som verkar på oberoende och ansvarstagande grund och inbegriper icke-statliga organisationer, organisationer som företräder ursprungsbefolkningar, organisationer som företräder nationella och/eller etniska minoriteter, diasporaorganisationer, migrantorganisationer i partnerländer, lokala köpmannaförbund och medborgargrupper, kooperativ, arbetsgivarorganisationer och fackföreningar (arbetsmarknadens parter), organisationer som företräder ekonomiska och sociala intressen, organisationer som bekämpar korruption och bedrägerier och främjar god samhällsstyrning, medborgarrättsorganisationer och organisationer som bekämpar diskriminering, lokala organisationer (även nätverk) som är verksamma inom decentraliserat regionalt samarbete och regional integration, konsumentorganisationer, kvinnoorganisationer och ungdomsorganisationer, miljöorganisationer, utbildningsorgan, kulturorganisationer, organisationer inom forskning och vetenskap, universitet, kyrkor och religiösa sammanslutningar och samfund, medier samt icke-statliga sammanslutningar och oberoende stiftelser, inklusive oberoende politiska stiftelser, som sannolikt kan bidra till genomförandet av denna förordnings mål.

I den här förordningen avses med *lokala myndigheter* ett stort antal olika regionala och lokala nivåer och organ inom den statliga förvaltningen såsom kommuner, samhällen, distrikt, län, provinser, regioner osv.

Detta program ska bidra till

- a) ett starkt samhälle för alla i partnerländerna genom att det civila samhällets organisationer och de lokala myndigheterna stärks och grundläggande tjänster levereras till behövande befolkningar,
- b) öka medvetenheten i Europa om utvecklingsfrågor och mobilisera aktivt stöd från allmänheten i unionen, och potentiella kandidater för strategier för fattigdomsminskning och hållbar utveckling i partnerländer,
- c) ökad kapacitet hos det civila samhället och nätverk för lokala myndigheter i Europa och i syd, plattformar och allianser för att säkra en omfattande och fortsatt politisk dialog på utvecklingsområdet och främja en demokratisk samhällsstyrning.

Tänkbar verksamhet som kan stödjas enligt detta program:

- a) Insatser i partnerländer som stöder sårbara och marginaliserade grupper genom att tillhandahålla grundläggande tjänster som levereras via det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter.
- b) Kapacitetsutveckling hos utvalda aktörer som kompletterar det stöd som beviljats inom ramen för det nationella programmet för att
 - i) skapa en gynnsam miljö för medborgardeltagande och det civila samhällets insatser och kapaciteten hos det civila samhällets organisationer att delta effektivt i utformningen av politiken och i övervakningen av den politiska genomförandeprocessen,
 - ii) främja en förbättrad dialog och bättre samverkan mellan det civila samhällets organisationer, lokala myndigheter, staten och andra aktörer på utvecklingsområdet,
 - iii) stärka lokala myndigheters kapacitet att delta effektivt i utvecklingsprocessen och erkänna deras särskilda funktioner och egenskaper.
- c) Höja allmänhetens medvetenhet om utvecklingsfrågor, göra det möjligt för människor att bli aktiva och ansvarsfulla medborgare och främja formell och informell utbildning för utveckling i unionen, kandidatländerna och potentiella kandidater, förankra utvecklingspolitiken i samhället, uppbåda ett större stöd hos allmänheten för åtgärder mot fattigdom och för rättvisare förbindelser mellan industriländer och utvecklingsländer, öka medvetenheten om de problem och svårigheter som utvecklingsländerna och deras befolkningar står inför och främja rätten till en utvecklingsprocess genom vilken alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter till fullo kan förverkligas samt globaliseringens sociala dimension.
- d) Samordning, kapacitetsutveckling och institutionell förstärkning av det civila samhällets och de lokala myndigheternas nätverk, inom deras organisationer och mellan olika typer av aktörer som är aktiva i den offentliga debatten om utveckling samt samordning, kapacitetsutveckling och institutionell förstärkning av nätverk i syd för det civila samhällets organisationer, lokala myndigheter och paraplyorganisationer.

BILAGA III

SAMARBET SOMRÅDEN INOM DET PANAFRIKANSKA PROGRAMMET

Det panafrikanska programmet ska stödja målen och de allmänna principerna i det strategiska partnerskapet Afrika och unionen. Programmet ska främja principerna om ett partnerskap som sätter människan i centrum och att Afrika ska behandlas som en helhet samt främja samstämmighet mellan regional och kontinental nivå. Det ska inrikta sig på verksamhet av transregional, kontinental eller global karaktär, i och tillsammans med Afrika, och stödja gemensamma initiativ mellan Afrika och EU på den globala arenan. Programmet ska särskilt tillhandahålla stöd på följande områden inom partnerskapet:

- a) Fred och säkerhet.
 - b) Demokratisk samhällsstyrning och mänskliga rättigheter.
 - c) Handel, regional integration och infrastruktur (inklusive råvaror).
 - d) Millennieutvecklingsmålen och internationellt överenskomna nya utvecklingsmål efter 2015.
 - e) Energi.
 - f) Klimatförändring och miljö.
 - g) Migration, rörlighet och sysselsättning.
 - h) Vetenskap, informationssamhället och rymden.
 - i) Sektorsövergripande frågor.
-

BILAGA IV

VÄGLEDANDE ANSLAG AV MEDEL FÖR PERIODEN 2014–2020

(monetära mått i miljoner EUR)

Totalt	19 662
1. Geografiska program	11 809 ⁽¹⁾
a) Per geografiskt område	
i) Latinamerika	2 500
ii) Södra Asien	3 813
iii) Norra och sydöstra Asien	2 870
iv) Centralasien	1 072
v) Mellanöstern	545
vi) Övriga länder	251
b) Per samarbetsområde	
i) Mänskliga rättigheter, demokrati och god samhällsstyrning	minst 15 %
ii) Hållbar tillväxt för alla för mänsklig utveckling	minst 45 %
2. Tematiska program	7 008
a) Globala allmänna nyttigheter och utmaningar	5 101
i) Miljö och klimatförändring ⁽²⁾	27 %
ii) Hållbar energi	12 %
iii) Mänsklig utveckling, däribland anständigt arbete, social rättvisa och kultur	25 %
varav	
— Hälsa	minst 40 %
— Utbildning, kunskaper och färdigheter	minst 17,5 %
— Jämställdhet, kvinnors egenmakt och skydd av kvinnors och flickors rättigheter; barn och ungdomar, icke-diskriminering, sysselsättning, färdigheter, socialt skydd och social delaktighet, tillväxt, arbetstillfällen och engagemang från den privata sektorn, kultur	minst 27,5 %
iv) Tryggad livsmedels- och näringsförsörjning och hållbart jordbruk	29 %
v) Migration and asyl	7 %
Minst 50 % av medlen, innan markörer som bygger på OECD-metoden (Riomarkörer) börjar användas, kommer att användas för klimatåtgärder och miljörelaterade mål.	
b) Det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter	1 907
3. Det panafrikanska programmet	845

⁽¹⁾ Varav 758 miljoner EUR icke anslagna medel.⁽²⁾ I princip ska medlen fördelas jämnt mellan miljö och klimatförändring.

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020, och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.

Europaparlamentets, Europeiska unionens råds och Europeiska kommissionens förklaring om artikel 5.2 b ii i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 233/2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020

Vad gäller tillämpningen av artikel 5.2 b ii i Europaparlamentets och rådets förordning nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 ska följande partnerländer vid tidpunkten för den förordningens ikraftträdande som undantagsfall anses vara behöriga till bilateralt samarbete, inbegripet med hänsyn till utfasningen av utvecklingsbidraget: Kuba, Colombia, Ecuador, Peru och Sydafrika.

Europeiska kommissionens förklaring om artikel 5 förordning (EG) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020

Europeiska kommissionen kommer att inhämta Europaparlamentets synpunkter innan den ändrar tillämpningen av artikel 5.2 b ii i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020.

Europeiska kommissionens förklaring om anslag för grundläggande tjänster

Europaparlamentets och rådets förordning(EG) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020 bör göra det möjligt för EU att bidra till att unionens gemensamma åtagande att tillhandahålla fortsatt stöd för mänsklig utveckling i syfte att förbättra människors liv i linje med millennieutvecklingsmålen. Minst 20 % av det beviljade stödet enligt den förordningen kommer att anslås till grundläggande sociala tjänster, med fokus på hälsa och utbildning, samt till sekundär utbildning, med beaktande av att en viss flexibilitet ska utgöra gällande norm, t.ex. i fall som omfattar exceptionellt stöd. Uppgifter om hur denna förklaring respekteras kommer att tas med i den årsrapport som avses i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om gemensamma regler och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av finansiering av EU:s yttre åtgärder.

Europaparlamentets uttalande om avbrytande av stöd som beviljas inom ramen för finansiella instrument

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inte innehåller några uttryckliga hänvisningar till möjligheten att avbryta stöd i fall där ett mottagarland inte efterlever de grundläggande principer som anges i respektive instrument, och särskilt principerna om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och för de mänskliga rättigheterna.

Europaparlamentet anser att ett uppskjutande av bistånd inom ramen för dessa instrument skulle ändra den totala finansiering som överenskommits i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Som medlagstiftare och medlem i budgetmyndigheten har Europaparlamentet därför rätt att till fullo utöva sina befogenheter i detta avseende, om ett sådant beslut fattas.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 234/2014**av den 11 mars 2014****om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 207.2, 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen bör sträva efter att utveckla förbindelser och bygga partnerskap med tredjeländer. Denna förordning utgör ett nytt och kompletterande instrument som direkt understöder unionens yttre politik och utvidgar samarbetspartnerskapen och den politiska dialogen till områden och ämnen utanför utvecklingssamarbete. Det bygger vidare på erfarenheterna i samband med industriländer och höginkomstländer och territorier enligt rådets förordning (EG) nr 1934/2006 ⁽³⁾.
- (2) Samarbetet inom ramen för de geografiska program med utvecklingsländer, territorier och regioner som fastställs genom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1905/2006 ⁽⁴⁾, har nästan uteslutande begränsats till finansiering av åtgärder som har utformats för att uppfylla de kriterier för offentligt utvecklingsbistånd (ODA) som fastställts av OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC).
- (3) Under det senaste årtiondet har unionen konsekvent stärkt sina bilaterala förbindelser med ett stort antal

industriländer och andra höginkomst- eller medelinkomstländer och höginkomst- eller medelinkomstterritorier i olika delar av världen.

- (4) Unionen behöver ett utrikespolitiskt finansiellt instrument med global täckning, som tillåter finansiering av åtgärder som kanske inte kan betraktas som ODA men som är av stor betydelse för att fördjupa och befästa unionens förbindelser med de berörda tredjeländerna, särskilt genom politisk dialog och utvecklandet av partnerskapet. Det nya instrumentet, som är innovativt med avseende på tillämpningsområde och mål, bör stärka de strategiska partnerskapen och skapa gynnsamma förutsättningar för en fördjupad förbindelse mellan unionen och berörda tredjeländer, samt bör främja unionens kärnintressen.
- (5) Det ligger i unionens intresse att fördjupa sina förbindelser och sin dialog med länder med vilka unionen har ett strategiskt intresse av att främja förbindelser, framför allt utvecklade länder och utvecklingsländer som spelar en allt viktigare roll i internationella frågor, däribland i global styrning, utrikespolitik, den internationella ekonomin, multilaterala forum och organ som G8 och G20, och av att bemöta globala utmaningar.
- (6) Unionen behöver bygga upp heltäckande partnerskap med nya aktörer på den internationella arenan för att kunna främja en stabil internationell ordning för alla, eftersträva globala kollektiva nyttigheter, främja unionens kärnintressen och öka kunskapen om unionen i dessa länder.
- (7) Denna förordnings tillämpningsområde bör omfatta hela världen för att, efter behov, möjliggöra stöd till samsarbetsåtgärder för att stärka förbindelserna med alla de länder i vilka unionen har strategiska intressen, i enlighet med denna förordnings mål.
- (8) Det ligger i unionens intresse att fortsätta att främja dialog och samarbete med länder som inte längre omfattas av bilaterala program inom ramen instrumentet för utvecklingssamarbete inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 ⁽⁵⁾ (nedan kallat *instrumentet för utvecklingssamarbete*).
- (9) Det ligger vidare i unionens intresse att ha inkluderande globala institutioner som grundas på faktisk multilateralism och att arbeta för det målet.

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1934/2006 av den 21 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för samarbete med industriländer och andra höginkomstländer och territorier (EUT L 405, 30.12.2006, s. 41).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete (EUT L 378, 27.12.2006, s. 41).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020 (se sidan 44 i detta nummer av EUT).

- (10) Enligt denna förordning bör unionen stödja genomförandet av den yttre dimensionen i den strategi som kommissionen beskriver i sitt meddelande av den 3 mars 2010 med titeln *Europa 2020: En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla* (nedan kallad *Europa 2020*), som sammanför de tre pelarna ekonomi, samhälle och miljö. I synnerhet bör denna förordning stödja mål som gäller globala frågor, såsom klimatförändringen, energitrygghet och resurseffektivitet, övergången till en grönare ekonomi, vetenskap, innovation och konkurrenskraft, rörlighet, handel och investeringar, ekonomiska partnerskap, samarbete med tredjeländer om företagande, sysselsättning och tillsyn samt förbättrat marknadstillträde för företag från unionen, inbegripet internationaliseringen av små och medelstora företag. Den bör även främja offentlig diplomati, samarbete inom utbildningsområdet och det akademiska området och upplysningsverksamhet.
- (11) Bekämpning av klimatförändringen erkänns i synnerhet som en av de stora globala utmaningar som unionen och det bredare internationella samfundet står inför. Klimatförändringen är ett område där internationella åtgärder krävs utan dröjsmål och där samarbete med partnerländer fordras för att unionens klimatmål ska uppnås. Unionen bör därför intensifiera sina ansträngningar för att främja globalt samförstånd på detta område. I enlighet med kommissionens meddelande av den 29 juni 2011 med titeln *En budget för Europa 2020*, som uppmanar unionen att öka den klimatrelaterade andelen av dess budget till minst 20 %, bör denna förordning bidra till att uppnå det målet.
- (12) Gränsöverskridande utmaningar, såsom miljöförstöring samt tillgång till och hållbar användning av råvaror och sällsynta jordartsmetaller, kräver en regelbaserad, inkluderande strategi.
- (13) Unionen har som åtagande att bidra till att uppfylla de globala 2020-målen för biologisk mångfald och den tillhörande strategin för resursmobilisering.
- (14) Unionens åtagande gentemot sina partner i hela världen är att främja anständigt arbete för alla, samt ratificering och effektivt genomförande av internationellt erkända arbetsnormer och multilaterala miljööverenskommelser.
- (15) Ett viktigt strategiskt intresse för unionen är att stärka tillväxten och sysselsättningen genom att främja rättvis och öppen handel och rättvisa och öppna investeringar på multilateral och bilateral nivå samt genom att stödja förhandlingarna om och genomförandet av handels- och investeringsavtal som unionen är part i. Inom ramen för denna förordning bör unionen bidra till att skapa ett säkert klimat för ökade handels- och investeringsmöjligheter i hela världen för företag från unionen, inte minst för små och medelstora företag, bland annat genom att stödja samarbete och konvergens på regleringsområdet, främja internationella standarder, förbättra skyddet av immateriella rättigheter och verka för ett upphävande av obefogade hinder för marknadstillträde.
- (16) I enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionens åtgärder i internationella sammanhang utgå från de principer som har legat till grund för dess egen tillblivelse, utveckling och utvidgning och som den strävar efter att föra fram i resten av världen: demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, jämlikhet och solidaritet samt respekt för principerna i FN-stadgan och i folkrätten.
- (17) Unionen bör sträva efter den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser i syfte att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom samstämmighet och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan denna förordning, andra instrument för finansiering av yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för finansiering av yttre åtgärder.
- (18) För att säkerställa synligheten för unionens stöd bland mottagarländernas medborgare och unionsmedborgarna bör om lämpligt riktad kommunikation och information förmedlas genom lämpliga medel.
- (19) För att uppnå denna förordnings mål krävs ett mångsidigt och flexibelt tillvägagångssätt med viktiga partnerländer, där hänsyn tas till deras ekonomiska, sociala och politiska sammanhang, samt till unionens särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier, samtidigt som kapaciteten att ingripa överallt i världen närhelst så krävs behålls. Unionen bör tillämpa en övergripande strategi inom utrikespolitiken inbegripet inom unionens sektorspolitik.
- (20) För att effektivare uppfylla sitt åtagande att främja och försvara sina intressen i sina förbindelser med tredjeländer, bör unionen på ett flexibelt sätt och i god tid kunna bemöta nya eller oförutsedda behov genom att anta särskilda åtgärder som inte omfattas av de fleråriga vägledande programmen.

- (21) Målen i denna förordning bör om möjligt och lämpligt uppnås i samråd med berörda partner och intressenter, däribland det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter, med beaktande av den viktiga roll de spelar.
- (22) Unionens yttre åtgärder inom ramen för denna förordning bör bidra till tydliga resultat (som omfattar prestationer, resultat och effekter) i länder som får stöd från unionen. När det är lämpligt och möjligt bör resultaten av unionens yttre åtgärder och effektiviteten vad gäller det instrument som inrättas genom denna förordning övervakas och bedömas på grundval av på förhand fastställda, tydliga, öppna och i förekommande fall landsspecifika och mätbara indikatorer som är anpassade till det instrumentets särdrag och mål.
- (23) Vid åtgärder inom ramen för denna förordning bör i lämpliga fall vederbörlig hänsyn tas till Europaparlamentets resolutioner och rekommendationer.
- (24) I syfte att anpassa denna förordnings tillämpningsområde till den snabba utvecklingen i tredjeländer bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på de prioriteringar som anges i bilagan. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (25) I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Med tanke på dessa genomförandeakters karaktär, särskilt deras policyinriktning och deras budgetkonsekvenser, bör granskningsförfarandet tillämpas vid antagandet av dem, utom när det gäller finansiellt småskaliga tekniska genomförandeåtgärder.
- (26) Gemensamma regler och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014⁽²⁾.
- (27) I denna förordning fastställs en finansieringsram för dess tillämpningsperiod som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning⁽³⁾, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (28) Hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (Europeiska utrikestjänsten) ska organiseras och arbeta fastställs i rådets beslut 2010/427/EU⁽⁴⁾.
- (29) Eftersom målen för denna förordning, särskilt inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (30) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽⁵⁾. Den här förordningen bör därför gälla från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

1. Genom denna förordning inrättas ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (nedan kallat *partnerskapsinstrumentet*) för att främja unionens och ömsesidiga intressen. Partnerskapsinstrumentet ska stödja åtgärder som på ett effektivt och flexibelt sätt hanterar mål som följer av unionens bilaterala, regionala eller multilaterala förbindelser med tredjeländer och ska möta globala utmaningar och säkerställa en lämplig uppföljning av beslut som fattas på en multilateral nivå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 95 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁽⁵⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

2. Åtgärder som finansieras enligt partnerskapsinstrumentet ska avspegla följande specifika EU-mål:

- a) Stöd till unionens partnerskapsstrategier för bilateralt, regionalt och interregionalt samarbete, genom främjande av politisk dialog och utveckling av gemensamma strategier och reaktioner på globala utmaningar. Huruvida det målet har uppnåtts ska bland annat mätas genom de framsteg som viktiga partnerländer har gjort med bekämpningen av klimatförändringen eller främjandet av unionens miljöstandarder.
- b) Genomförande av den internationella dimensionen av *Europa 2020*. Huruvida det målet har uppnåtts ska mätas genom viktiga partnerländers upptagning av politik och mål inom *Europa 2020*.
- c) Förbättring av tillträdet till partnerländers marknader och främjande av handel, investeringar och affärsmöjligheter för företag från unionen, samtidigt som hinder för marknads-tillträde och investeringar undanröjs, med hjälp av ekonomiska partnerskap och företags- och regleringssamarbete. Huruvida det målet har uppnåtts ska mätas genom unionens andel i utrikeshandeln med viktiga partnerländer och genom handels- och investeringsflöden till de partnerländer mot vilka åtgärder och program enligt denna förordning är särskilt riktade.
- d) Arbete för en bred förståelse av och synlighet för unionen och dess roll på världsscenen genom offentlig diplomati, direkta personkontakter, samarbete inom utbildningsområdet och det akademiska området, samarbete med tanke-medjor samt upplysningsverksamhet för att främja unionens värderingar och intressen. Huruvida det målet har uppnåtts kan bland annat mätas genom opinionsundersökningar och utvärderingar.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning stödjer i första hand samarbetsåtgärder med länder med vilka unionen har ett strategiskt intresse av att främja förbindelser, särskilt utvecklade länder och utvecklingsländer som spelar en allt viktigare roll i globala frågor, däribland i utrikespolitiken, den internationella ekonomin och handeln, i multilaterala forum, i global styrning och i hantering av globala utmaningar eller i vilka unionen har andra betydande intressen.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 kan alla tredjeländer, regioner och territorier komma i fråga för samarbete enligt denna förordning.

Artikel 3

Allmänna principer

1. Unionen strävar efter att genom dialog och samarbete med tredjeländer främja, utveckla och stödja de principer om demokrati, jämlikhet, respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och rättsstaten på vilka den är grundad genom dialog och samarbete med tredjeländer.

2. För att förstärka verkan av unionens stöd ska i tillämpliga fall en differentierad och flexibel strategi för utformningen av samarbetet med tredjeländer följas, med beaktande av deras ekonomiska, sociala och politiska sammanhang samt unionens specifika intressen, politiska prioriteringar och strategier.

3. Unionen ska främja en samstämmig multilateral strategi för globala utmaningar och främja samarbete med internationella eller regionala organisationer och organ, inbegripet internationella finansinstitut, FN:s organ, fonder och program samt andra bilaterala givare.

4. Vid genomförandet av denna förordning och vid utformningen av politiken, den strategiska planeringen och genomförandeåtgärderna ska unionen sträva efter att säkerställa samstämmighet och konsekvens med andra områden inom yttre åtgärder, särskilt med instrumentet för utvecklingssamarbete och med annan relevant unionspolitik.

5. Åtgärder som finansieras enligt denna förordning ska i tillämpliga fall bygga på samarbetspolitik som har fastställts i instrument som överenskommelser, förklaringar och handlingsplaner, överenskomna mellan unionen och berörda internationella organisationer, eller mellan unionen och berörda tredjeländer och regioner.

Åtgärder som finansieras enligt denna förordning ska också omfatta områden med koppling till främjandet av unionens särskilda intressen, politiska prioriteringar och strategier.

6. Unionsstöd enligt denna förordning ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014.

Artikel 4

Programplanering och vägledande tilldelning av medel

1. Fleråriga vägledande program ska antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014.

2. De fleråriga vägledande programmen ska ange unionens strategiska och/eller ömsesidiga intressen och prioriteringar, specifika mål och förväntade resultat. För länder eller regioner för vilka ett gemensamt ramdokument med en heltäckande unionsstrategi har fastställts ska de fleråriga vägledande programmen bygga på detta dokument.

3. De fleråriga vägledande programmen ska även ange de prioriterade områden som valts ut för unionsfinansiering och den vägledande tilldelningen av medel, både totalt, per prioriterat område och per partnerland eller grupp av partnerländer för den berörda perioden, inbegripet deltagande i globala initiativ. Dessa belopp får när så är lämpligt uttryckas som intervall.

4. I de fleråriga vägledande programmen får ett belopp motsvarande högst 5 % av det totala beloppet fastställas, som inte tilldelas något prioriterat område eller partnerland eller någon grupp av partnerländer. Dessa medel ska anslås i enlighet med artikel 2.2, 2.3 och 2.5 i förordning (EU) nr 236/2014.

5. Förfarandet enligt artikel 16.4 i förordning (EU) nr 236/2014 får tillämpas för ändring av fleråriga vägledande program, när det föreligger vederbörligen motiverade tvingande skäl till skyndsamhet.

6. Kommissionen får vad gäller uppnåendet av de mål som anges i artikel 1 i unionens samarbete med tredjeländer ta hänsyn till geografisk närhet mellan unionens yttersta randområden och utomeuropeiska länder och territorier.

7. Vid programplanering och programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 (nedan kallad *rapporten om halvtidsöversyn*) ska resultaten, rön och slutsatserna i den rapporten beaktas.

Artikel 5

Tematiska prioriteringar

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6 för att ändra de tematiska prioriteringar som ska omfattas av unionsstöd enligt denna förordning och som fastställs i bilagan till denna förordning. Särskilt efter offentliggörandet av rapporten om halvtidsöversyn, och på grundval av rekommendationerna i den rapporten, ska kommissionen anta en delegerad akt om ändring av bilagan till denna förordning senast den 31 mars 2018.

Artikel 6

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artikel 5 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5 ska ges till kommissionen för denna förordnings giltighetstid.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 7

Kommitté

Kommissionen ska biträdas av kommittén för partnerskapsinstrumentet. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 8

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning under perioden 2014–2020 ska vara 954 765 000 EUR.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

2. I enlighet med artikel 18.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 ⁽¹⁾ ska, för att främja den internationella dimensionen inom den högre utbildningen, ett preliminärt belopp på 1 680 000 000 EUR från de olika instrumenten för finansiering av yttre åtgärder instrumentet för utvecklingssamarbete, det europeiska grannskapsinstrumentet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽²⁾, instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II), inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽³⁾, och partnerskapsinstrumentet anslås till insatser inom rörlighet i utbildningssyfte till eller från partnerländer i den mening som avses i förordning (EU) nr 1288/2013 och till samarbete och politisk dialog med myndigheter, institutioner och organisationer från dessa länder. Förordning (EU) nr 1288/2013 ska gälla för användningen av dessa medel.

Medel ska göras tillgängliga på grundval av två fleråriga anslag som omfattar de fyra första åren respektive de tre återstående åren. Tilldelningen av denna finansiering ska återspeglas i den fleråriga vägledande programplaneringen för instrumentet enligt den här förordningen, i linje med fastställda behov och prioriteringar i länderna i fråga. Anslagen får ses över om betydande oförutsedda omständigheter eller betydande förändringar i de

politiska förutsättningarna skulle komma att påverka prioriteringarna för unionens yttre åtgärder.

3. Åtgärder inom ramen för förordning (EU) nr 1288/2013 får endast finansieras av partnerskapsinstrumentet om de inte är berättigade till stöd från andra instrument för finansiering av yttre åtgärder och om de kompletterar eller förstärker andra initiativ enligt denna förordning.

Artikel 9

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU.

Artikel 10

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av "Erasmus+": Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument (se sidan 27 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

BILAGA

TEMATISKA PRIORITERINGAR I PARTNERSKAPSINSTRUMENTET: ALLMÄN RAM FÖR PROGRAMPLANERINGEN

1. Mål som anges i artikel 1.2 a

Stöd till unionens partnerskapsstrategier för bilateralt, regionalt och interregionalt samarbete genom främjande av politisk dialog och utveckling av gemensamma strategier och reaktioner på globala utmaningar.

- Stöd till genomförandet av partnerskaps- och samarbetsavtal, handlingsplaner och liknande bilaterala instrument.
- Fördjupning av den politiska och ekonomiska dialogen med tredjeländer av särskild betydelse i internationella frågor, däribland i utrikespolitiken.
- Stöd till insatser med berörda tredjeländer i bilaterala och globala frågor av gemensamt intresse.
- Främjande av en lämplig uppföljning eller ett samordnat genomförande av slutsatserna från internationella forum, såsom G20.

Förstärkt samarbete om globala utmaningar, särskilt när det gäller klimatförändring, energitrygghet och miljöskydd.

- Uppmuntrande av insatser i partnerländer för att minska växthusgasutsläppen, framför allt genom främjande och stödjande av lämpliga reglerings- och prestationsnormer.
- Främjande av grönare produktion och handel.
- Utveckling av energisamarbete.
- Främjande av förnybara och hållbara energikällor.

2. Mål som anges i artikel 1.2 b

Genomförande av den internationella dimensionen av *Europa 2020* som sammanför de tre pelarna ekonomi, samhälle och miljö.

- Förstärkning av den politiska dialogen och samarbetet med berörda tredjeländer, med beaktande av alla områden som omfattas av *Europa 2020*.
- Främjande av unionens inre politik med viktiga partnerländer samt stöd till konvergens på regleringsområdet i detta sammanhang.

3. Mål som anges i artikel 1.2 c

Underlättande av och stöd till ekonomiska och handelsmässiga förbindelser med partnerländer:

- Främjande av en säker miljö för investeringar och affärsverksamhet, inbegripet skydd av immateriella rättigheter, undanröjande av hinder för marknadstillträde, förstärkt samarbete på regleringsområdet, möjligheter för unionsvaror och unionstjänster, framför allt inom områden inom vilka unionen har konkurrensfördelar, samt internationella standarder.
- Stöd till förhandlingar om samt genomförande och efterlevnad av handels- och investeringsavtal, i vilka unionen är part.

4. Mål som anges i artikel 1.2 d

- Ökat samarbete inom högre utbildning: Förbättrad rörlighet för studenter och akademisk personal, vilket leder till inrättande av partnerskap som syftar till att förbättra kvaliteten på högre utbildning och gemensamma examina, vilket leder till akademiskt erkännande (*Erasmus+-programmet*).
 - Höjd kunskapsnivå om och ökad synlighet för unionen: Främjande av unionens värden och intressen i partnerländer genom förbättrad offentlig diplomati och upplysningsverksamhet för att stödja instrumentets mål.
-

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer, och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.

Europaparlamentets uttalande om avbrytande av stöd som beviljas inom ramen för finansiella instrument

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inte innehåller några uttryckliga hänvisningar till möjligheten att avbryta stöd i fall där ett mottagarland inte efterlever de grundläggande principer som anges i respektive instrument, och särskilt principerna om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och för de mänskliga rättigheterna.

Europaparlamentet anser att ett uppskjutande av bistånd inom ramen för dessa instrument skulle ändra den totala finansiering som överenskommits i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Som medlagstiftare och medlem i budgetmyndigheten har Europaparlamentet därför rätt att till fullo utöva sina befogenheter i detta avseende, om ett sådant beslut fattas.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 235/2014**av den 11 mars 2014****om inrättande av ett finansieringsinstrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209 och 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning är ett av de instrument som direkt
understöder unionens yttre politik och den ersätter
Europaparlamentets och rådets förordning (EG)
nr 1889/2006 ⁽⁴⁾. Den upprättar ett finansieringsinstru-
ment för främjande av och stöd till demokrati och
mänskliga rättigheter i hela världen som gör det möjligt
att ge bistånd utan att regeringen och offentliga myndig-
heter i berörda tredjeländer behöver ge sitt samtycke.
- (2) Enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen
(EU-fördraget) ska unionen bygga på värdena respekt för
människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rätts-
staten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklu-
sive rättigheter för personer som tillhör minoriteter. De
värdena ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett
samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskrimi-
nering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om
jämskillnad mellan kvinnor och män.
- (3) Enligt artiklarna 2 och 3.3 i EU-fördraget och artikel 8 i
fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-
fördraget) är jämskillnad mellan kvinnor och män ett av
unionens grundläggande värden och mål och unionen
bör i all sin verksamhet främja och integrera jämskillnad.
- (4) Enligt artikel 21 EU-fördraget ska unionens yttre åtgärder
utgå från principerna som har legat till grund för dess
egen tillblivelse, nämligen demokrati, rättsstaten, de
mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas

universalitet och odelbarhet, respekt för människors
värde, jämlikhet och solidaritet, samt respekt för princi-
perna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten.

- (5) Inom ramen för principerna och målen för unionens
yttre åtgärder utgör främjandet av mänskliga rättigheter,
demokrati, rättsstatsprincipen och god samhällsstyrning
och av en hållbar tillväxt för alla två hörnstenar i unio-
nens utvecklingspolitik. Åtagandet att respektera, främja
och skydda de mänskliga rättigheterna och de demokra-
tiska principerna utgör en väsentlig aspekt av unionens
avtalsförbindelser med tredjeländer.
- (6) I det gemensamma meddelandet från unionens höga
representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och
Europeiska kommissionen av den 12 december 2011
med titeln *Mänskliga rättigheter och demokrati i centrum för
EU:s yttre åtgärder – effektivare metoder föreslogs specifika
åtgärder för att öka effektiviteten och konsekvensen i
unionens hållning till mänskliga rättigheter och demo-
krati.*
- (7) Syftet med instrumentet som härmed upprättas är att
bidra till att uppnå målen för unionens yttre åtgärder,
däribland målen för dess utvecklingspolitik, särskilt målen
som anges i den gemensamma förklaringen från rådet
och företrädarna för medlemsstaternas regeringar försam-
lade i rådet, Europaparlamentet, och kommissionen om
Europeiska unionens utvecklingspolitik med titeln *Europe-
iskt samförstånd* och kommissionens meddelande av den
13 oktober 2011 med titeln *Att göra EU:s utvecklingspolitik
mer effektiv: en agenda för förändring*, samt de av målen i
unionspolitiken om de mänskliga rättigheterna, inbe-
gripet målen som beskrivs i EU:s strategiska ram och
handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati
som antogs av rådet den 25 juni 2012.
- (8) I enlighet med EU:s strategiska ram och handlingsplan för
mänskliga rättigheter och demokrati, i syfte att integrera
principerna om mänskliga rättigheter i genomförandet av
denna förordning bör unionen tillämpa ett rättsbaserat
perspektiv som omfattar samtliga mänskliga rättigheter,
oavsett om de är medborgerliga och politiska, ekono-
miska, sociala eller kulturella.
- (9) Unionens bidrag till demokrati och rättsstatsprincipen
och till främjandet och skyddet av de mänskliga rättighe-
terna och de grundläggande friheterna har sin grund i
den allmänna förklaringen om de mänskliga rättighe-
terna, den internationella konventionen om medborger-
liga och politiska rättigheter, den internationella konven-
tionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter
och andra människorättsliga instrument som har antagits
inom ramen för Förenta nationerna (FN) liksom relevanta
regionala människorättsliga instrument.

⁽¹⁾ EUT C 11, 15.1.2013, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den
20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för
främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen
(EUT L 386, 29.12.2006, s. 1).

- (10) Jämställdhet mellan könen, kvinnors rättigheter inklusive egenmakt samt icke-diskriminering är grundläggande mänskliga rättigheter och är väsentliga för social rättvisa och kampen mot bristande jämställdhet. Främjandet av dessa rättigheter bör vara en övergripande prioritering i denna förordning.
- (11) Demokrati och mänskliga rättigheter hör oupplösligt samman och är ömsesidigt stärkande, vilket det erinras om i rådets slutsatser av den 18 november 2009 om stöd för demokrati i EU:s yttre förbindelser. De grundläggande friheterna tankefrihet, samvetsfrihet, religions- och trosfrihet, yttrandefrihet, mötes- och föreningsfrihet är en förutsättning för politisk pluralism, demokratiska processer och ett öppet samhälle, medan demokratisk kontroll, nationell ansvarsskyldighet och maktfördelning är av avgörande betydelse för att bevara ett oberoende rättsväsen och upprätthålla rättsstatsprincipen, vilka i sin tur är nödvändiga för ett effektivt skydd av de mänskliga rättigheterna.
- (12) Uppgiften att bygga upp och bevara en människorättskultur och att stödja utvecklingen av ett oberoende civilt samhälle, inklusive att utveckla rollen för ett sådant samhälle i de relevanta länderna och att få demokratin att fungera för alla – vilket är särskilt angeläget och svårt i framväxande demokratier – är en ständig utmaning som först och främst angår folket i det berörda landet, men utan att det internationella samfundets åtagande minskar. Det krävs en rad institutioner, bland annat nationella demokratiska parlament och lokala folkvalda församlingar som garanterar deltagande, representation, lyhördhet och ansvarighet. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas länder som befinner sig i en övergångsfas eller i instabila situationer eller situationer efter konflikter. Tillvaratagna erfarenheter från övergången till demokrati inom ramen för unionens utvidgnings- och grannskapspolitik bör beaktas.
- (13) För att kunna ta itu med de frågorna i god tid och på ett öppet, effektivt och flexibelt sätt efter det att giltighetstiden löpt ut för förordning (EG) nr 1889/2006, finns det ett fortsatt behov av särskilda finansiella medel och ett särskilt finansieringsinstrument som kan fortsätta att fungera på ett oberoende sätt.
- (14) Unionens bistånd enligt denna förordning bör vara utformat på ett sådant sätt att det kompletterar andra verktyg som finns för att genomföra unionspolitik om på demokrati och mänskliga rättigheter. De verktygen sträcker sig från politisk dialog och diplomati till olika instrument för finansiellt och tekniskt samarbete, inbegripet såväl geografiska som tematiska program. Unionens stöd bör också komplettera de mer krisbetonade insatserna inom ramen för instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, inrättat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014⁽¹⁾, inbegripet bråds-kande åtgärder som krävs under de inledande faserna av övergångsprocessen.
- (15) Inom ramen för denna förordning bör unionen ge bistånd för att i partnerskap med det civila samhället ta itu med globala, regionala, nationella och lokala människorätts- och demokratiseringsfrågor. I detta avseende avses med det civila samhället alla typer av sociala åtgärder som vidtas av enskilda personer eller grupper som är självständiga gentemot staten och vars verksamhet bidrar till att främja mänskliga rättigheter och demokrati, inbegripet människorättsförsvarare enligt definitionen i FN-förklaringen om de rättigheter och skyldigheter som samhällets medborgare, grupper och organisationer har när det gäller att främja och skydda allmänt erkända mänskliga rättigheter och grundläggande friheter (*deklarationen om människorättsförsvarare*). Vid genomförandet av denna förordning ska vederbörlig hänsyn tas till unionens lokala landsstrategier för mänskliga rättigheter.
- (16) Visserligen måste målen i fråga om demokrati och mänskliga rättigheter i allt högre grad införlivas i alla instrument för finansiering av yttre åtgärder, men unionens bistånd inom ramen för denna förordning bör ha en särskild kompletterande och ny roll, eftersom det är övergripande till sin natur och inte är beroende av samtycke från de berörda tredjeländernas regeringar och offentliga myndigheter. Den rollen bör möjliggöra samarbete och partnerskap med det civila samhället i känsliga människorätts- och demokratifrågor, inbegripet migranternas åtnjutande av mänskliga rättigheter samt asylsökandes och internflyktingars rättigheter, och ge den flexibilitet och reaktionsförmåga som krävs för anpassning till föränderliga omständigheter eller målgruppernas behov eller kristider. Denna förordning bör också möjliggöra för unionen att formulera och stödja särskilda mål och åtgärder på internationell nivå som inte är bundna till vare sig särskilda geografiska områden eller särskilda kriser, något som kräver samarbete över nationsgränserna eller inbegriper insatser såväl inom unionen som i en rad tredjeländer. Dessutom bör denna förordning ge en nödvändig ram för de insatser, till exempel stöd till oberoende valövervakningsuppdrag som utförs av unionen (EU EOM) som kräver konsekvens i politiken, ett enhetligt förvaltningssystem och gemensamma verksamhetsnormer.
- (17) Arbetet för att utveckla och befästa demokratin genom denna förordning kan möjligen omfatta givandet av strategiskt stöd till nationella demokratiska parlament och konstituerande församlingar särskilt för att stärka deras förmåga att stödja och främja demokratiska reformprocesser.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

- (18) Unionen bör ägna särskild uppmärksamhet åt länder och nödsituationer där risken för kränkningar av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna är störst och där bristen på respekt för de rättigheterna och friheterna är särskilt uttalad och systematisk. I sådana fall bör de politiska prioriteringarna vara att främja respekten för relevant folkrätt, att på ett konkret sätt tillhandahålla stöd och verktyg för det lokala civila samhället samt att bidra till dess arbete, som utförs under mycket svåra omständigheter. I sådana länder och situationer och för att hantera brådskande behov av att skydda människorättsförsvarare och demokratiaktivister bör unionen, på ett flexibelt sätt och i god tid, kunna reagera genom att använda snabbare och mer flexibla administrativa förfaranden och genom en rad finansieringsmekanismer. Detta bör särskilt vara fallet när valet av förfarande skulle kunna ha en direkt effekt på åtgärdernas effektivitet eller skulle kunna leda till att mottagarna utsätts för allvarliga hotelser, vedergällning eller andra risker.
- (19) I konfliktsituationer bör unionen främja att alla parter i konflikten fullgör sina rättsliga skyldigheter enligt internationell humanitär rätt, i enlighet med relevanta EU-riktlinjer. I övergångsländer bör dessutom unionsbistånd enligt denna förordning stödja lämpliga villkor så att politiska aktörer som förbinder sig till ett demokratiskt och pluralistiskt flerpartisystem träder fram. Denna förordning bör även syfta till att främja demokratiska strukturer, maktindelning och ansvarsskyldiga offentliga myndigheter.
- (20) EU EOM bidrar i hög grad och med goda resultat till demokratiprocesserna i tredjeländer. Främjandet av och stöd för demokrati omfattar dock mycket mer än bara själva valprocessen och därför bör alla steg i valcykeln tas med i beräkningen. Utgifterna för EU EOM bör därför inte ta upp en oproportionerligt stor del av det totala anslag som finns tillgängligt inom ramen för denna förordning.
- (21) Vikten av inrättandet av befattningen som EU:s särskilda representant för mänskliga rättigheter bör framhållas. Den särskilda representanten bör bidra till enhetlighet, samstämmighet och effektivitet i unionens åtgärder och politik för mänskliga rättigheter och bör bistå med att säkerställa att alla unionens instrument och medlemsstaternas åtgärder medverkar på ett samstämmigt sätt för att uppnå unionens politiska mål.
- (22) Unionen bör sträva efter den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser för att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Det målet bör uppnås genom konsekvens och komplementaritet mellan unionens instrumenten för yttre åtgärder samt genom skapande av synergi mellan denna förordning, andra unionsinstrument för att finansiera yttre åtgärder och annan unionspolitik.
- Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som planeras inom ramen för instrumenten för finansiering av yttre åtgärder.
- (23) Unionen och medlemsstaterna bör regelbundet utbyta information samt konsultera varandra i ett tidigt skede av programplaneringsprocessen för att främja komplementaritet i respektive verksamheter. Unionen bör även konsultera andra givare och relevanta aktörer.
- (24) Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) bör, när det är lämpligt, regelbundet och frekvent utbyta åsikter och information med Europaparlamentet. Europaparlamentet och rådet bör dessutom få tillgång till dokument så att de kan utöva sin rätt till kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾ på ett välunderbyggt sätt. Åtgärder som vidtas enligt denna förordning bör ta vederbörlig hänsyn till Europaparlamentets och rådets synpunkter.
- (25) Unionen bör, i förekommande fall även genom sina delegationer, eftersträva regelbundna informationsutbyten samt konsultationer med det civila samhället på alla nivåer, inbegripet i tredjeländer, så tidigt som möjligt i programplaneringen, för att underlätta det civila samhällets respektive bidrag och för att se till att det spelar en meningsfull roll i detta förfarande.
- (26) I syfte att anpassa denna förordnings tillämpningsområde till den snabba utvecklingen i tredjeländer bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de prioriteringar som anges i bilagan till denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (27) De genomförandebefogenheter som rör programplaneringen och finansieringen av de åtgärder som fastställs i denna förordning bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Med tanke på de berörda genomförandeaakternas karaktär, särskilt deras politikinriktning och deras ekonomiska konsekvenser, bör granskningsförfarandet i princip tillämpas för antagandet av akterna, utom när det gäller finansiellt småskaliga tekniska genomförandeåtgärder.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (28) Gemensamma regler och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 ⁽¹⁾.
- (29) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela dess tillämpningsperiod som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾ för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförordningen.
- (30) Hur utrikestjänsten ska organiseras och arbeta fastställs i rådets beslut 2010/427/EU ⁽³⁾.
- (31) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att främja demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (32) Det är lämpligt att säkerställa en smidig övergång utan avbrott mellan förordning (EG) nr 1889/2006 och den här förordningen och anpassa giltighetstiden för den här förordningen efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾. Därför bör den här förordningen tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

Denna förordning inrättar ett europeiskt instrument för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR) för perioden 2014–2020 genom vilket unionen ska stödja utvecklingen och befästandet av demokratin och rättsstatsprincipen samt respekten för alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder (se sidan 95 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

Sådant bistånd ska särskilt syfta till att

- a) stödja, utveckla och befästa demokrati i tredjeländer genom att utöka deltagardemokratin och den representativa demokratin, stärka den övergripande demokratiska cykeln, särskilt genom att stärka det civila samhällets aktiva roll inom denna cykel och rättsstatsprincipen samt förbättra valprocessernas tillförlitlighet, särskilt genom EU EOM,
- b) öka respekt för och iakttagande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, såsom de fastställs i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna och i andra internationella och regionala människorättsinstrument, och stärka deras skydd, främjande, genomförande och övervakning, i huvudsak genom stöd till relevanta organisationer i det civila samhället, människorättsförsvarare och offer för förtryck och övergrepp,

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Unionens bistånd ska fokusera på följande:

- a) Stöd och stärkande, i överensstämmelse med den övergripande strategin om en demokratisk cykel, av deltagardemokrati och representativ demokrati, inbegripet parlamentarisk demokrati, och demokratiseringsprocesser i huvudsak genom det civila samhällets organisationer, på lokal, nationell och internationell nivå, bland annat genom att
 - i) främja förenings- och mötesfrihet, personers rätt att röra sig obehindrat, åsikts- och yttrandefrihet, inbegripet yttranden av politiskt, konstnärligt och kulturellt slag, obehindrad tillgång till information, pressfrihet samt oberoende och pluralistiska medier, både traditionella och IKT-baserade, frihet på internet, samt åtgärder för att bekämpa administrativa hinder för utövandet av dessa friheter, inbegripet kampen mot censur, särskilt genom antagandet och genomförandet av relevant lagstiftning,
 - ii) stärka rättsstatsprincipen, främja rättsväsendets och den lagstiftande maktens oberoende, stödja och utvärdera rättsliga och institutionella reformer och deras genomförande samt främja rätten till rättslig prövning, liksom stödja nationella institutioner för mänskliga rättigheter,
 - iii) främja och förstärka Internationella brottmålsdomstolen, de tillfälliga internationella brottmålsdomstolarna och de rättsliga övergångsförfarandena samt mekanismerna för sanning och försoning,
 - iv) stödja övergången till demokrati och reformer som syftar till att uppnå verklig och öppen demokratisk och nationell ansvarsskyldighet och tillsyn, inbegripet inom säkerhetssektorn och rättsväsendet, och förstärka åtgärder mot korruption,

- v) främja politisk pluralism och demokratisk politisk representation, och uppmuntra kvinnors och mäns politiska delaktighet, särskilt medlemmar av marginaliserade och utsatta grupper, både som väljare och som kandidater, i demokratiska reformprocesser på lokal, regional och nationell nivå,
 - vi) befästa lokal demokrati genom att säkerställa bättre samarbete mellan organisationer från det civila samhället och lokala myndigheter och på så sätt stärka den politiska representationen på nivån som ligger närmast medborgarna,
 - vii) verka för att kvinnor och män ska delta på lika villkor i det sociala, ekonomiska och politiska livet och främja jämställdhet mellan könen, kvinnors deltagande i beslutsprocesser samt kvinnlig representation i politiska sammanhang särskilt i politiska övergångsprocesser, demokratisering och statsbyggande,
 - viii) verka för att personer med funktionsnedsättning deltar på lika villkor i det sociala, ekonomiska och politiska livet, inbegripet vidta åtgärder för att underlätta deras utövande av därmed sammanhängande friheter och främja principen om lika möjligheter, icke-diskriminering och politisk representation,
 - ix) stödja åtgärder för att underlätta fredlig försoning mellan olika samhällsskikt, inbegripet stöd för förtroendefrämjande åtgärder i fråga om mänskliga rättigheter och demokratisering.
- b) Främjande och skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter såsom de fastställs i FN:s allmänna förklaring om mänskliga rättigheter och i andra internationella och regionala instrument inom området medborgerliga, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, i huvudsak genom det civila samhällets organisationer, bland annat när det gäller
- i) avskaffande av dödsstraffet, och införandet av moratorier inför dess avskaffande samt där dödsstraffet fortfarande existerar, argumentation för dess avskaffande och iakttagande av internationella minimistandarder,
 - ii) förhindrande av tortyr, misshandel och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning, liksom påtvingade försvinnanden samt rehabilitering av tortyroffer,
 - iii) stöd, skydd och hjälp för människorättsförsvarare, inbegripet genom åtgärdande av deras akuta skyddsbehov, i enlighet med artikel 1 i FN:s deklaration om människorättsförsvarare, dessa mål, inbegripet ett mer långsiktigt bistånd och tillgång till tillfälligt skydd, kan omfattas av mekanismen för människorättsförsvarare,
 - iv) kampen mot rasism och främlingsfientlighet samt alla former av diskriminering, inbegripet diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, kasttillhörighet, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder, sexuell läggning eller könsidentitet,
 - v) tankefrihet, samvetsfrihet och religions- eller trosfrihet, bland annat genom åtgärder för att undanröja alla former av hat, intolerans och diskriminering på grund av religion eller övertygelse, samt genom främjande av tolerans och respekt för religiös och kulturell mångfald inom och mellan samhällen,
 - vi) rättigheter för ursprungsbefolkningar fastställs i FN-förklaringen om urbefolkningars rättigheter, bland annat genom att betona vikten av deras deltagande i utvecklingen av projekt som angår dem och stöd för att underlätta deras interaktion med och deltagande i internationella mekanismer,
 - vii) rättigheter för personer som hör till nationella eller etniska, religiösa och språkliga minoriteter som fastställs i FN-förklaringen om rättigheter för personer som tillhör nationella eller etniska, religiösa och språkliga minoriteter,
 - viii) homosexuella, bisexuella, transsexuella och intersexuella personers rättigheter, inbegripet åtgärder för att avkriminalisera homosexualitet, bekämpa homofobiskt och transfobiskt våld och förföljelse och främja dessa personers rätt till förenings-, mötes- och yttrandefrihet,
 - ix) kvinnors rättigheter som fastställs i FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och det fakultativa protokollet därtill, inbegripet åtgärder för att bekämpa alla former av våld mot kvinnor och flickor, särskilt könsstympning av kvinnor, tvångsäktenskap och arrangerade äktenskap, hedersrelaterade brott, våld i hemmet, sexuellt våld och handel med kvinnor och flickor,
 - x) barnets rättigheter som fastställs i FN:s konvention om barnets rättigheter och det fakultativa protokollet därtill, inbegripet kampen mot barnarbete, handel med barn och barnprostitution, rekrytering och användning av barnsoldater, liksom skyddet av barn från diskriminering oberoende av deras ras, hudfärg, kön, språk, religion, eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, nationellt, etniskt eller socialt ursprung, ägodelar, funktionshinder, börd eller ställning i övrigt,
 - xi) rättigheter för funktionshindrade personer som fastställs i FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning,

- xii) ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, inklusive rätten till adekvat levnadsstandard, liksom grundläggande arbetsnormer,
 - xiii) företagens sociala ansvar, särskilt genom att genomföra FN:s vägledande principer för företagande och mänskliga rättigheter, liksom näringsfrihet som fastställs i artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
 - xiv) utbildning och övervakning på områdena mänskliga rättigheter och demokrati,
 - xv) stöd för det civila samhällets lokala, regionala, nationella eller internationella organisationer, vilka arbetar med att skydda, främja eller försvara mänskliga rättigheter och grundläggande friheter,
 - xvi) främjande av förbättrade förhållanden och efterlevnaden av normer i fängelser så att de överensstämmer med mänsklig värdighet och grundläggande rättigheter.
- c) Stärkande av det internationella systemet för skydd av mänskliga rättigheter, rättvisa, jämställdhet, rättsstatsprincipen och demokrati, samt för främjande av internationell humanitär rätt, särskilt genom
- i) att stödja internationella och regionala instrument och organ inom områdena mänskliga rättigheter, rättvisa, rättsstatsprincipen och demokrati,
 - ii) att främja det civila samhällets samarbete med internationella och regionala mellanstatliga organisationer och stödja det civila samhällets verksamheter, inbegripet kapacitetsuppbyggnad hos icke-statliga organisationer, för att skydda och kontrollera genomförandet av internationella och regionala instrument rörande mänskliga rättigheter, rättvisa, rättsstatsprincipen och demokrati,
 - iii) utbildning i och spridning av information om internationell humanitär rätt och stöd till dess tillämpning.
- d) Uppbyggnad av förtroendet för och stärkande av tillförlitligheten hos och insynen i demokratiska valprocesser och institutioner, under alla delar av valcykeln, särskilt genom att
- i) sända ut EU EOM och vidta andra åtgärder för att övervaka valprocesser,
 - ii) bidra till att utveckla valövervakningskapaciteten bland det nationella civila samhällets organisationer på regional och lokal nivå och stödja nationell valövervakning och deras initiativ för att öka valdeltagandet för och förbättra uppföljningen av valprocessen,
 - iii) vidta stödåtgärder som syftar till att på ett samstämmigt sätt integrera valprocesserna i den demokratiska cykeln, sprida information om dem och till att genomföra rekommendationerna från EU EOM, genom att arbeta

särskilt med organisationer från det civila samhället men även tillsammans med berörda offentliga myndigheter, inbegripet parlament och regeringar, i enlighet med denna förordning,

- iv) främja en fredlig lösning på valprocesser, en minskning av valrelaterat våld och ett godtagande av trovärdiga resultat bland alla samhällssegment.

2. Principerna om icke-diskriminering oavsett grund, jämställdhetsintegrering, deltagande och egenmakt, ansvarighet, öppenhet och transparens ska beaktas närhelst detta är relevant för alla åtgärder som avses i denna förordning.

3. Åtgärderna som avses i denna förordning ska genomföras på tredjeländers territorium eller vara direkt knutna till situationer som uppstår i tredjeländer eller till globala eller regionala åtgärder.

4. I åtgärderna som avses i denna förordning ska beaktas de särskilda förhållandena i kris- eller nödsituationer, och länder eller situationer där det råder allvarig brist på grundläggande friheter, där människor är mest utsatta för säkerhetsrisker, eller där villkoren för människorättsorganisationernas och människorättsförsvararnas arbete är som svårast.

Artikel 3

Samordning, konsekvens och komplementaritet för unionens bistånd

1. Unionens bistånd enligt denna förordning ska vara i överensstämmelse med de övergripande ramarna för unionens yttre åtgärder och ska komplettera det bistånd som ges via andra instrument för eller avtal om yttre bistånd.

2. För att öka effektiviteten, konsekvensen och samstämmigheten i unionens yttre åtgärder ska unionen och medlemsstaterna regelbundet utbyta information samt konsultera varandra i ett tidigt skede av programplaneringsprocessen för att främja komplementaritet och konsekvens i respektive verksamheter såväl på beslutsnivå som ute på fältet. Sådana konsultationer kan leda till gemensam programplanering och gemensamma verksamheter för rådet och medlemsstaterna. Unionen ska även konsultera andra givare och aktörer.

3. Kommissionen och, utrikestjänsten ska, när det är lämpligt, regelbundet utbyta åsikter och information med Europaparlamentet.

4. Unionen ska eftersträva regelbundna informationsutbyten och konsultationer med det civila samhället på alla nivåer, inbegripet i tredjeländer. Unionen ska särskilt, när det är möjligt och i enlighet med relevanta förfaranden tillhandahålla teknisk rådgivning och stöd i samband med ansökningsförfarandet.

Artikel 4

Allmänna ramar för programplaneringen och genomförandet

1. Unionens bistånd inom ramen för denna förordning ska genomföras i enlighet med förordning (EU) nr 236/2014 och genom följande åtgärder och:
 - a) Strategidokument, som avses i artikel 5, och i förekommande fall om lämpligt eventuella ändringar av dessa.
 - b) Årliga handlingsprogram, enskilda åtgärder och stödåtgärder enligt artikel 2 och 3 i förordning (EU) nr 236/2014.
 - c) Särskilda åtgärder enligt artikel 2 i förordning (EU) nr 236/2014.
2. Vid all programplanering och programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den rapport om halvtidsöversyn som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 (nedan kallad *rapport om halvtidsöversyn*) ska resultaten, rönerna och slutsatserna i den rapporten beaktas.

Artikel 5

Strategidokument

1. Strategidokumentet ska fastställa unionens strategi för dess bistånd enligt denna förordning, på grundval av unionens prioriteringar, den internationella situationen och de viktigaste parternas verksamhet. De ska stå i överensstämmelse med det övergripande syfte, de målsättningar, det tillämpningsområde och de principer som fastställs i denna förordning.
2. I strategidokumentet ska anges de prioriterade områden som unionen valt ut för finansiering under denna förordnings giltighetstid, särskilda mål, förväntade resultat och resultatindikatorer. Även det finansiella anslaget, såväl sammantaget som för varje prioriterat område, och vid behov i form av ett intervall, ska anges.
3. Strategidokumentet ska godtas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 16.3 i förordning (EU) nr 236/2014. När så krävs på grund av större ändringar i omständigheterna och politiken ska strategidokumentet uppdateras i enlighet med samma förfarande.

Artikel 6

Tematiska prioriteringar och delegering av befogenheter

De särskilda mål och prioriteringar som ska omfattas av unionens bistånd enligt denna förordning förtecknas i bilagan.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter för att ändra de tematiska prioriteringar som fastställs i bilagan. Efter offentliggörandet av rapporten om halvtidsöversyn och på grundval av rekommendationerna i denna ska kommissionen särskilt anta en delegerad akt om ändring av bilagan senast den 31 mars 2018.

Artikel 7

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter som avses i artikel 6 ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6 ska ges till kommissionen för den period som denna förordning gäller.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 8

Kommitté

Kommissionen ska biträdas av en kommitté för demokrati och mänskliga rättigheter. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 9

Tillgång till handlingar

Europaparlamentet och rådet ska, i enlighet med tillämpliga regler, ha tillgång till alla relevanta handlingar från EIDMR för att säkerställa att parlamentet och rådet har möjlighet att utöva sina kontrollbefogenheter på ett välunderbyggt sätt.

Artikel 10

Finansieringsram

Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning för perioden 2014–2020 ska vara 1 332 752 000 EUR.

De årliga anslagen ska godkännas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Artikel 11

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med beslut 2010/427/EU.

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

BILAGA

Särskilda mål och prioriteringar för EIDMR

Unionens strategiska inriktning för att nå resultat när det gäller EIDMR grundar sig på fem mål som beskrivs i denna bilaga.

1. Mål 1 – Stöd till mänskliga rättigheter och människorättsförfarare i de situationer där de är mest utsatta.

Åtgärder under detta mål kommer att effektivt stödja de människorättsförfarare som är mest utsatta och i de situationer där hotet mot de grundläggande friheterna är som störst. EIDMR kommer bland annat att bidra till att tillgodose människorättsförfararnas mest akuta behov. Det kommer också att ge stöd på medellång och lång sikt för att möjliggöra för människorättsförfararna och det civila samhället att utföra sitt arbete. Åtgärderna kommer att ta hänsyn till den nuvarande oroande tendensen till ett minskat utrymme för det civila samhället.

2. Mål 2 – Stöd till andra unionsprioriteringar inom området mänskliga rättigheter

Åtgärder under detta mål kommer att fokuseras på att ge stöd till aktiviteter där unionen ger ett mervärde eller har särskilda tematiska åtaganden (t.ex. nuvarande och framtida unionsriktlinjer på området för mänskliga rättigheter som antagits av rådet eller resolutioner som antagits av Europaparlamentet), i enlighet med artikel 2. Åtgärderna kommer att överensstämma med prioriteringarna i EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati.

Åtgärderna under detta mål kommer bl.a. att stödja människors värde (särskilt kampen mot dödsstraff, och mot tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning), ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, kampen mot strafflöshet, kampen mot diskriminering i alla dess former, kvinnors rättigheter och jämställdhet. Framväxande frågor inom området mänskliga rättigheter kommer också att uppmärksammas.

3. Mål 3 – Stöd för demokrati

Åtgärder under detta mål kommer att stödja fredliga prodemokratiska aktiviteter i tredjeländer för att stärka deltagardemokrati och representativ demokrati, öppenhet och ansvarsskyldighet. Åtgärderna kommer att fokuseras på att konsolidera det politiska deltagandet och den politiska representationen samt på att förespråka demokrati.

Alla aspekter på demokratisering kommer att tas upp, inklusive rättsstatsprincipen och främjande och skydd av medborgerliga och politiska rättigheter som t.ex. yttrandefrihet både online och offline, förenings- och mötesfrihet. I detta ingår aktivt deltagande i den pågående metoddebatten på området för demokratistöd.

I förekommande fall kommer åtgärderna att ta hänsyn till rekommendationer från EU EOM.

4. Mål 4 – EU EOM

Åtgärder under detta mål kommer att fokuseras på valövervakning som bidrar till att öka öppenheten och tilliten till valprocessen som en del av det vidare främjandet av och stödet för demokratiska processer enligt mål 3.

EU EOM fullskaliga uppdrag är allmänt erkända som flaggskeppsprojekt inom unionens yttre åtgärder och utgör fortfarande den viktigaste formen av insats under detta mål.

De är de bäst placerade åtgärderna för både en välgrundad bedömning av valprocesser och rekommendationer för en ytterligare förbättring av valprocesserna inom ramen för unionssamarbete och politisk dialog med tredjeländer. Särskilt förfarings sättet för alla delar i valcykeln, som inbegriper uppföljningsaktiviteter, kommer att vidareutvecklas med kompletterande åtgärder mellan bilateral programplanering och projekt inom EIDMR.

5. Mål 5 – Riktat stöd till nyckelaktörer och nyckelprocesser, inbegripet internationella och regionala människorättsinstrument och människorättsmekanismer.

Det allmänna målet är att stärka internationella och regionala ramar för främjande och skydd av mänskliga rättigheter, rättvisa, rättsstatsprincipen och demokrati i enlighet med unionens politiska prioriteringar.

Åtgärderna under detta mål kommer att omfatta aktiviteter till stöd för det lokala civila samhällets bidrag till EU:s dialog om mänskliga rättigheter (i enlighet med relevanta EU-riktlinjer) och utveckling och genomförande av internationella och regionala instrument och mekanismer för mänskliga rättigheter och internationella straffrättsliga instrument och mekanismer, inbegripet Internationella brottmålsdomstolen. Främjande och övervakning av de mekanismerna från det civila samhällets sida kommer särskilt att uppmärksammas.

Europeiska kommissionens förklaring om den strategiska dialogen med Europaparlamentet ⁽¹⁾

På grundval av artikel 14 i EU-fördraget kommer Europeiska kommissionen att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet innan programplaneringen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett europeiskt instrument för demokrati och mänskliga rättigheter, och efter en första konsultation av dess relevanta stödmottagare, där så är lämpligt. Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med vägledande tilldelningar per land/region, och, inom varje land/region, prioriteringar, möjliga resultat och vägledande anslag som avsatts för varje prioritering för geografiska program, liksom uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*). Europeiska kommissionen kommer att förelägga Europaparlamentet relevanta tillgängliga dokument om programplaneringen med de tematiska prioriteringarna, eventuella resultat, uppgifter om vilka stödvillkor som valts (*) och de finansiella anslagen för de prioriteringar som anges i de tematiska programmen. Europeiska kommissionen kommer att ta hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i frågan.

Europeiska kommissionen kommer att genomföra en strategisk dialog med Europaparlamentet i samband med översynen efter halva tiden och före en omfattande översyn av programdokumenten under den period som denna förordning är i kraft.

Europeiska kommissionen kommer på uppmaning av Europaparlamentet att redogöra för var Europaparlamentets synpunkter har beaktats i programdokumenten och all annan uppföljning till den strategiska dialogen.

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen kommer att vara representerad på den ansvarige kommissionsledamotens nivå.

(*) I tillämpliga fall.

Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om valövervakningsuppdrag

Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen understryker det viktiga bidrag som EU:s valobservatörsuppdrag gör till unionens politik för yttre förbindelser genom att stödja demokratin i partnerländerna. EU:s valobservatörsuppdrag bidrar till att öka insynen och förtroendet för valprocessen, och tillhandahåller en välgrundad bedömning av val, liksom rekommendationer för deras ytterligare förbättringar inom ramen för unionens samarbete och politiska dialog med partnerländerna. Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen är överens om att upp till 25 % av budgeten under perioden 2014–2020 för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansiellt instrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen bör avsättas till finansieringen av EU:s valobservatörsuppdrag, beroende på årliga valprioriteringar.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 236/2014**av den 11 mars 2014****om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av yttre åtgärder**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen bör anta gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av en omfattande uppsättning instrument för finansiering av yttre åtgärder för en rad politikområden som rör sådana åtgärder. Dessa instrument för finansiering av yttre åtgärder för perioden 2014-2020 är följande: instrumentet för utvecklingssamarbete (DCI), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 ⁽³⁾, det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 ⁽⁴⁾, det europeiska granskingsinstrumentet (ENI), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 ⁽⁵⁾, instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 ⁽⁶⁾, instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II), som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 ⁽⁷⁾, och partnerskapsinstrumentet för samarbete med

tredjeländer, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 ⁽⁸⁾ (nedan gemensamt kallade *instrumenten*, och enskilt kallat *instrumentet*).

- (2) De gemensamma bestämmelserna och förfarandena bör stå i överensstämmelse med de finansiella bestämmelser som är tillämpliga på unionens allmänna budget, vilka fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁹⁾, inbegripet kommissionens genomförandebestämmelser ⁽¹⁰⁾ för den förordningen.
- (3) Enligt instrumenten ska de åtgärder som ska finansieras på grundval av dem normalt vara föremål för en flerårig vägledande programplanering som tillhandahåller den ram inom vilken finansieringsbesluten bör antas i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och med förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (4) Finansieringsbeslut bör antas i form av ettåriga eller fleråriga handlingsprogram och enskilda åtgärder, när planeringen i den fleråriga vägledande programplaneringen följs, i form av särskilda åtgärder, när oförutsedda och vederbörligen motiverade behov eller omständigheter gör detta nödvändigt, samt i form av stödåtgärder. Stödåtgärder kan antas antingen som en del av ett årligt eller flerårigt handlingsprogram eller utanför de vägledande programplaneringsdokumenten.
- (5) Finansieringsbeslut bör i en bilaga inbegripa en beskrivning av varje åtgärd, med uppgift om målen för denna, de viktigaste insatserna, de förväntade resultaten, genomförandemetoderna, budgeten, den vägledande tidsplanen, eventuella relaterade stödåtgärder samt arrangemangen för kontroll av genomförandet, och de bör godkännas i enlighet med förfarandena i förordning (EU) nr 182/2011.

⁽¹⁾ EUT C 391, 18.12.2012, s. 110.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014-2020 (se sidan 44 i detta nummer av EUT).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 235/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett finansieringsinstrument för demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (se sidan 85 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt granskingsinstrument (se sidan 27 i detta nummer av EUT).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 230/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument som bidrar till stabilitet och fred (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) (se sidan 11 i detta nummer av EUT).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer (se sidan 77 i detta nummer av EUT).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (6) Med beaktande av dessa genomförandeakters policyprogramplaneringskaraktär eller budgetgenomförandekaraktär, särskilt deras budgetkonsekvenser, bör granskningsförfarandet tillämpas för att anta akterna utom när det gäller enskilda och särskilda åtgärder under i förväg fastställda tröskelvärden. Kommissionen bör dock anta genomförandeakter med omedelbar verkan i vederbörligen motiverade fall där en snabb reaktion från unionens sida erfordras och tvingande skäl till skyndsamhet gör detta nödvändigt. Europaparlamentet bör vederbörligen informeras om detta, i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 182/2011.
- (7) För genomförandet av finansieringsinstrumenten, när förvaltningen av en åtgärd anförtros en finansiell intermediär, bör kommissionens beslut särskilt omfatta bestämmelser vad gäller riskdelning och öppenhet, om ersättningen till den intermediär som har ansvaret för genomförandet, om användningen och återanvändningen av medel, om eventuella vinster samt om rapporteringsskyldigheterna och kontrollmekanismerna, med beaktande av de relevanta bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- (8) Unionen bör sträva efter den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser i syfte att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom samstämmighet och komplementaritet mellan unionens instrument för yttre åtgärder samt genom skapande av synergi mellan instrumenten och annan unionspolitik. Detta bör vidare leda till ömsesidigt förstärkande av de program som utformas inom ramen för instrumenten och, i lämpliga fall, till användning av finansieringsinstrument med hävstångseffekt.
- (9) I enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), ska unionens åtgärder i internationella sammanhang vägledas av de principer som har inspirerat dess egen tillkomst, utveckling och utvidgning, och som unionen strävar efter att föra fram i resten av världen, nämligen demokrati, rättsstaten, de mänskliga rättigheternas och grundläggande friheternas universalitet och odelbarhet, respekt för människors värde, principen om jämlikhet, solidaritet samt respekt för principerna i Förenta nationernas stadga och i folkrätten.
- (10) I enlighet med de åtaganden som gjordes av unionen vid det tredje och fjärde högnivåforumet om biståndseffektivitet (Accra 2008 och Busan 2011) och rekommendationen från OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd (OECD/DAC) angående avbindning av det offentliga utvecklingsbiståndet (ODA) till de minst utvecklade länderna och kraftigt skuldtyngha fattiga länder, bör kommissionen i största möjliga utsträckning övergå till obundet unionsbistånd, även när det gäller innovativa finansieringsmekanismer, och främja medverkan från enheter i partnerländer i förfaranden för kontraktstilldelning.
- (11) För att säkerställa synlighet för unionens stöd bland medborgarna i mottagarländerna och unionsmedborgarna bör det, där så är lämpligt, sörjas för riktad kommunikation och information genom lämpliga medel.
- (12) Unionens yttre åtgärder inom ramen för instrumenten bör bidra till tydliga resultat (som omfattar prestationer, resultat och effekter) i länder som får unionens yttre finansiella stöd. Närhelst så är möjligt och lämpligt bör resultaten av unionens yttre åtgärder och effektiviteten vad gäller ett specifikt instrument övervakas och bedömas på grundval av på förhand fastställda, tydliga, öppna och i förekommande fall landsspecifika och mätbara indikatorer som är anpassade till det berörda instrumentets särdrag och mål.
- (13) Unionens finansiella intressen bör skyddas genom proportionella åtgärder under hela utgiftscykeln, vilket inbegriper förebyggande, upptäckt och utredning av oegentligheter, indrivning av medel som gått förlorade, betalats ut felaktigt eller använts på fel sätt samt, där så är tillämpligt, sanktioner. Dessa åtgärder bör vidtas i enlighet med tillämpliga avtal som ingåtts med internationella organisationer och tredjeländer.
- (14) Det bör fastställas bestämmelser om finansieringsmetoderna, skyddet av unionens ekonomiska intressen, nationalitets- och ursprungsregler, utvärdering av åtgärder, rapportering och översyn samt utvärdering av instrumenten.
- (15) Utan att det påverkar samarbetsmekanismer som utvecklats med organisationer i det civila samhället på samtliga nivåer i enlighet med artikel 11 i EU-fördraget har berörda aktörer i mottagarländer, inbegripet organisationer i det civila samhället och lokala myndigheter, en framträdande roll när det gäller unionens utrikespolitik. Under genomförandeprocessen, särskilt vid förberedandet, genomförandet, övervakningen och uppföljningen av de åtgärder som vidtas enligt denna förordning, är det viktigt att vederbörligen samråda med dessa för att se till att de får en meningsfull roll i processen samt vederbörligen beakta deras särdrag.

(16) I enlighet med artiklarna 208, 209.3 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och enligt de villkor som fastställs i stadgan för Europeiska investeringsbanken (EIB) och i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1080/2011⁽¹⁾, bidrar EIB till genomförandet av de åtgärder som krävs för att främja målen för unionens utvecklingspolitik och övriga utrikespolitik, och kompletterar genom sina insatser unionens instrument för yttre åtgärder. Man bör utnyttja möjligheter att kombinera EIB:s finansiering med unionens budgetresurser. EIB konsulteras då det är lämpligt under unionens programplaneringsprocess.

(17) Internationella organisationer och utvecklingsorgan arbetar rutinmässigt med icke-vinstdrivande organisationer som genomförandepartner och kan i vederbörligen motiverade fall behöva anförtro budgetgenomförandeuppgifter åt dessa. Genom undantag från artikel 58.1 c i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 bör det i denna förordning fastställas bestämmelser som gör det möjligt att anförtro sådana uppgifter åt icke-vinstdrivande organisationer enligt villkor som motsvarar dem som gäller för kommissionen.

(18) För att stärka partnerländernas egenansvar för de egna utvecklingsprocesserna och hållbarheten när det gäller externt stöd, bör unionen, när så är lämpligt med tanke på den berörda åtgärden och i enlighet med de internationella åtaganden vad gäller biståndseffektivitet som gjorts av unionen och partnerländerna, verka för användning av partnerländernas egna institutioner, system och förfaranden.

(19) I överensstämmelse med det europeiska samförståndet om utveckling och den internationella agendan för biståndseffektivitet, och som det framhålls i Europaparlamentets resolution av den 5 juli 2011 om EU:s budgetstöd till utvecklingsländer i framtiden, kommissionens meddelande av den 13 oktober 2011 med titeln *Att göra EU:s utvecklingspolitik mer effektiv: en agenda för förändring* och rådets slutsatser om *det framtida upplägget för EU:s budgetstöd till tredjeländer* av den 14 maj 2012 ska budgetstödet användas på ett effektivt sätt för att stödja fattigdomsminskning och användningen av landsspecifika system, göra stödet mer förutsebart samt stärka partnerländernas egenansvar för utvecklingspolitik och reformer. Utbetalningen av planerade delbelopp bör vara avhängiga av de framsteg som görs mot de mål som man kommit överens om med partnerländerna. I de länder som omfattas av denna typ av finansiellt stöd från unionen

stöder unionen utvecklingen av parlamentarisk kontroll, revisionskapacitet, öppenhet och allmänhetens tillgång till information.

(20) Unionsinsatser som syftar till att främja principerna i fråga om demokrati och förstärkt demokratisering får genomföras bland annat via stöd till det civila samhällets organisationer samt till oberoende institutioner som är aktiva på detta område, såsom det europeiska initiativet för demokrati.

(21) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(22) Det är lämpligt att anpassa giltighetstiden för denna förordning efter giltighetstiden för rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013⁽²⁾. Den här förordningen bör därför gälla från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

GENOMFÖRANDE

Artikel 1

Syfte och principer

1. I denna förordning fastställs regler och villkor för tillhandahållande av finansiellt stöd från unionen till åtgärder, inbegripet handlingsprogram och andra insatser, inom ramen för följande instrument för finansiering av yttre åtgärder för perioden 2014–2020: instrumentet för utvecklingssamarbete (DCI), det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR), det europeiska grannskapsinstrumentet (ENI), instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, instrumentet för stöd inför anslutningen (IPA II) och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer (nedan gemensamt kallade *instrumenten* och enskilt kallat *instrumentet*).

I denna förordning avses med termen *länder* i förekommande fall territorier och regioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1080/2011/EU av den 25 oktober 2011 om beviljande av en EU-garanti till Europeiska investeringsbanken mot förluster vid lån till och lånegarantier för projekt utanför unionen och om upphävande av beslut nr 633/2009/EG (EUT L 280, 27.10.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

2. Denna förordning är inte tillämplig på genomförandet av åtgärderna för att finansiera Erasmus +-programmet enligt förordning (EU) nr 233/2014, förordning (EU) nr 232/2014, förordning (EU) nr 231/2014 och förordning (EU) nr 234/2014. Dessa åtgärder ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013⁽¹⁾, på grundval av de vägledande programplaneringsdokument som det hänvisas till i det tillämpliga instrumentet, samtidigt som överensstämmelse med dessa förordningar säkerställs.

3. Kommissionen ska se till att åtgärderna genomförs i överensstämmelse med målen för det tillämpliga instrumentet och på ett sätt som är förenligt med ett verkningsfullt skydd av unionens ekonomiska intressen. Unionens finansiella stöd som tillhandahålls på grundval av instrumenten ska vara förenligt med bestämmelserna och förfarandena i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, som utgör den grundläggande finansiella och rättsliga ramen för genomförandet av instrumenten.

4. Vid tillämpningen av denna förordning ska kommissionen använda de effektivaste och mest ändamålsenliga genomförandemetoderna. Om det är möjligt och lämpligt mot bakgrund av åtgärdens karaktär ska kommissionen även verka för användning av de enklaste förfarandena.

5. Med beaktande av punkt 4 ska kommissionen vid tillämpningen av denna förordning främja användning av partnerlänternas system, när så är möjligt och lämpligt mot bakgrund av typen av åtgärd.

6. Unionen ska vinnlägga sig om att, på grundval av – när så är lämpligt – dialog och samarbete med partnerländer och -regioner, främja, utveckla och befästa de principer om demokrati, rättsstaten och respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter på vilka den är grundad. Unionen ska integrera dessa principer i genomförandet av instrumenten.

Artikel 2

Antagande av handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder

1. Kommissionen ska anta ettåriga handlingsprogram, på grundval av de vägledande programplaneringsdokument som avses i det relevanta instrumentet, i tillämpliga fall. Kommissionen får även anta fleråriga handlingsprogram i enlighet med artikel 6.3.

För varje åtgärd ska man i handlingsprogrammen ange målen, de förväntade resultaten och de viktigaste insatserna, genomförandemetoderna, budgeten och en preliminär tidsplan, eventuella åtföljande stödåtgärder och arrangemangen för kontroll av resultaten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1288/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Erasmus +, unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott och om upphävande av besluten nr 1719/2006/EG, nr 1720/2006/EG och nr 1298/2008/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 50).

Vid behov får insatser antas i form av enskilda åtgärder före eller efter antagandet av de ettåriga eller fleråriga handlingsprogrammen.

Kommissionen får anta särskilda åtgärder som inte föreskrivs i de vägledande programplaneringsdokumenten vid oförutsedda och vederbörligen motiverade behov eller omständigheter och om finansiering inte är möjlig ur lämpligare källor, inklusive åtgärder för att underlätta övergång från katastrofhjälp till långsiktiga utvecklingsinsatser eller åtgärder för att bättre förbereda människor på att hantera återkommande kriser.

2. Handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder enligt punkt 1 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3.

3. Det förfarande som avses i punkt 2 ska inte krävas för

- a) enskilda åtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 5 miljoner EUR,
- b) särskilda åtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 10 miljoner EUR,
- c) tekniska ändringar av handlingsprogram, enskilda åtgärder och särskilda åtgärder. Tekniska ändringar är justeringar, såsom
 - i) förlängningar av genomförandeperioden,
 - ii) omfördelningar av medel mellan åtgärder som ingår i ettåriga eller fleråriga handlingsprogram, eller
 - iii) ökningar eller minskningar av budgeten för de ettåriga eller fleråriga handlingsprogrammen, eller för enskilda eller särskilda åtgärder, med högst 20 % av den ursprungliga budgeten, dock maximalt 10 miljoner EUR,

under förutsättning att sådana ändringar inte väsentligt berör målen för den berörda åtgärden.

Åtgärder som antas i enlighet med denna punkt ska inom en månad efter det att de har antagits meddelas Europaparlamentet och medlemsstaterna genom den berörda kommitté som anges i artikel 16.

4. Punkterna 1, 2 och 3 avseende handlingsprogram och enskilda åtgärder ska inte gälla det gränsöverskridande samarbetet inom ramen för ENI.

5. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet, t.ex. i samband med en kris eller om ett omedelbart hot mot demokratin, rättsstaten, de mänskliga rättigheterna eller de grundläggande friheterna föreligger, får kommissionen anta enskilda eller särskilda åtgärder eller ändringar av befintliga handlingsprogram och åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 16.4.

6. En lämplig miljöprövning, bl.a. i fråga om inverkan på klimatförändringen och den biologiska mångfalden, ska göras på projektnivå, i enlighet med gällande unionslagstiftningsakter, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ och rådets direktiv 85/337/EEG ⁽²⁾, och ska för miljö känsliga projekt, särskilt stora nya infrastrukturprojekt, om så är tillämpligt omfatta en miljökonsekvensbedömning (MKB). Strategiska miljöbedömningar ska där så är relevant användas vid genomförandet av sektorsprogram. Berörda parter delta i miljöbedömningar och allmänhetens tillgång till resultatet av sådana bedömningar ska säkerställas.

7. Vid utformning och genomförande av program och projekt ska kriterier för tillgänglighet för personer med funktionshinder vederbörligen beaktas.

Artikel 3

Stödåtgärder

1. Unionsfinansieringen får täcka utgifter för genomförandet av instrumenten och för att uppnå målen med dessa, inklusive administrativt stöd för förberedande åtgärder och för uppföljnings-, övervaknings-, gransknings- och utvärderingsåtgärder som är direkt nödvändiga detta genomförande, inbegripet utgifter vid unionens delegationer för sådant administrativt stöd som behövs för att förvalta åtgärder som finansieras inom ramen för instrumenten.

2. Under förutsättning att de verksamheter som förtecknas i leden a, b och c har samband med de allmänna målen för det tillämpliga instrument som genomförs med hjälp av åtgärder får unionsfinansieringen täcka

- a) utgifter för studier, möten, medvetandehöjande åtgärder, utbildningsåtgärder, utarbetande och utbyte av tillvaratagna erfarenheter och bästa praxis, publiceringsåtgärder samt utgifter för sådant administrativt eller tekniskt stöd som behövs för att förvalta åtgärder,
- b) utgifter för forskningsverksamhet och forskningsstudier om relevanta frågor och för spridning av resultatet,
- c) utgifter som har samband med informations- och kommunikationsinsatser, inbegripet utarbetande av kommunikationsstrategier samt förmedling av information från unionen om dess politiska prioriteringar.

3. Stödåtgärder får finansieras utanför räckvidden för vägledande programplaneringsdokument. Kommissionen ska i tillämpliga fall anta stödåtgärder i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 16.3.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, 5.7.1985, s. 40).

Granskningsförfarandet ska inte tillämpas vid antagandet av stödåtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 10 miljoner EUR.

Stödåtgärder för vilka unionens finansiella stöd inte överstiger 10 miljoner EUR ska meddelas Europaparlamentet och medlemsstaterna genom den berörda kommitté som avses i artikel 16 inom en månad efter antagandet.

AVDELNING II

BESTÄMMELSER OM FINANSIERINGSMETODERNA

Artikel 4

Allmänna finansieringsbestämmelser

1. Det finansiella stödet från unionen får tillhandahållas genom sådana typer av finansiering som tas upp i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, och i synnerhet följande:

- a) Bidrag.
- b) Upphandlingskontrakt avseende tjänster, varor eller byggen-treprenader.
- c) Allmänt eller sektorsuppdelat budgetstöd.
- d) Bidrag till förvaltningsfonder som inrättats av kommissionen, i enlighet med artikel 187 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
- e) Finansieringsinstrument såsom lån, garantier, aktiekapital eller hybridkapital, investeringar eller andelar och riskbärande instrument, om möjligt under ledning av EIB i enlighet med dess externa mandat enligt beslut nr 1080/2011/EU, ett multilateralt europeiskt finansinstitut, t.ex. Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, eller ett bilateralt europeiskt finansinstitut, t.ex. bilaterala utvecklingsbanker, eventuellt sammanlagda med ytterligare bidrag från andra källor.

2. Allmänt eller sektorsuppdelat budgetstöd som avses i punkt 1 c är grundat på ömsesidig ansvarighet och gemensamma åtaganden i fråga om universella värden och syftar till att stärka avtalsmässiga partnerskap mellan unionen och partnerländer för att främja demokrati, mänskliga rättigheter och rättstatsprincipen, stödja hållbar ekonomisk utveckling för alla och utrota fattigdom.

Beslut om att tillhandahålla det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet ska grundas på den budgetstödspolicy som unionen kommit överens om, en tydlig uppsättning kriterier för berättigande och en omsorgsfull utvärdering av riskerna och fördelarna.

Avgörande för det beslutet ska vara en utvärdering av engagemanget, resultatet och framstegen i partnerländerna när det gäller demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet. Det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet ska differentieras för att bättre svara mot de politiska, ekonomiska och sociala förhållandena i partnerlandet, med beaktande av instabila situationer.

Vid tillhandahållande av det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet i enlighet med artikel 186 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska kommissionen tydligt fastställa och övervaka villkoren för stödet samt stödja utvecklingen av parlamentarisk kontroll och revisionskapacitet och ökad öppenhet och allmänhetens tillgång till information. Ett villkor för utbetalningen av det allmänna eller sektorsuppdelade budgetstödet ska vara att tillfredsställande framsteg har gjorts när det gäller att uppnå de mål som överenskommits med partnerlandet.

3. Varje enhet som anförtros genomförande av finansieringsinstrument enligt punkt 1 e ska uppfylla kraven i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och rätta sig efter unionens mål, normer och politiska riktlinjer, samt bästa praxis angående användning av och rapportering om unionsmedel.

Dessa finansieringsinstrument får för tillämpning och rapportering grupperas i olika faciliteter.

Unionens finansiella stöd får i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 även tillhandahållas genom bidrag till internationella, regionala eller nationella fonder, som de som EIB, medlemsstater eller partnerländer och -regioner eller internationella organisationer inrättat eller förvaltar, i syfte att dra till sig gemensam finansiering från ett flertal givare, eller till fonder som en eller flera givare inrättat med tanke på gemensamt genomförande av projekt.

4. Ömsesidig tillgång för unionens finansinstitut till finansieringsinstrument som inrättats av andra organisationer ska i förekommande fall främjas.

5. När kommissionen tillhandahåller unionens finansiella stöd som avses i punkt 1 ska den i tillämpliga fall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att unionens finansiella stöd är synligt. Dessa åtgärder ska omfatta åtgärder för att ålägga mottagarna av unionsmedel synlighetskrav, utom i vederbörligen motiverade fall. Kommissionen ska ansvara för övervakningen av mottagarnas efterlevnad av dessa krav.

6. Alla inkomster som genereras inom ramen för ett finansieringsinstrument ska avsättas för motsvarande instrument som interna inkomster som avsätts för särskilda ändamål. Vart femte år ska kommissionen granska det bidrag som gjorts för att uppnå unionens mål och effektiviteten hos befintliga finansieringsinstrument.

7. Kommissionen ska genomföra unionens finansiella stöd i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, direkt genom sina egna avdelningar, via unionens delegationer eller via genomförandeorgan, genom delad förvaltning med medlemssta-

terna eller indirekt genom att genomförandeuppgifter anförtros de enheter som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Dessa enheter ska sörja för överensstämmelse med unionens utrikespolitik och får anförtro andra enheter budgetgenomförandeuppgifter på villkor som är likvärdiga med dem som gäller för kommissionen.

Enheterna ska årligen fullfölja sina skyldigheter enligt artikel 60.5 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012. Revisionsutlandet ska, om sådant krävs, läggas fram inom en månad efter rapporten och förvaltningsförklaringen för att beaktas i kommissionens tillförlitlighetsförklaring.

Internationella organisationer som avses i artikel 58.1 c ii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 och organ i medlemsstaterna som avses i artikel 58.1 c v och vi i den förordningen som har anförtrots uppgifter av kommissionen får även anförtro budgetgenomförandeuppgifter åt icke-vinstdrivande organisationer som har adekvat driftskapacitet och finansiell kapacitet, enligt villkor som motsvarar dem som gäller för kommissionen.

Enheter som uppfyller kriterierna i artikel 60.2 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska anses uppfylla de urvalskriterier som avses i artikel 139 i den förordningen.

8. Valet bland de typer av finansiering som anges i punkt 1 i denna artikel och artikel 6.1 och de genomförandemetoder som anges i punkt 3 i den här artikeln ska göras på grundval av deras förmåga att uppnå de specifika målen för åtgärderna och deras förmåga att ge resultat, varvid hänsyn ska tas särskilt till kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för att reglerna inte följs. För bidrag ska även användningen av enhetsbelopp, schablonsatser och standardiserade skalor av enhetskostnader beaktas.

9. De åtgärder som finansieras inom ramen för instrumenten får genomföras genom parallell eller gemensam samfinansiering.

Vid parallell samfinansiering delas en åtgärd upp i ett flertal klart identifierbara komponenter, där var och en finansieras av någon av de partner som svarar för finansieringen, så att det alltid går att fastställa för vilket ändamål medlen har använts.

Vid gemensam samfinansiering fördelas den totala kostnaden för en åtgärd mellan de partner som svarar för finansieringen, och medlen läggs samman på ett sådant sätt att det inte längre går att fastställa varifrån medlen för en viss verksamhet inom ramen för åtgärden kommer. I sådana fall ska offentliggörande i efterhand av bidrag och upphandlingskontrakt i enlighet med artikel 35 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 i tillämpliga fall följa de regler som gäller för den enhet som anförtrots uppgiften.

10. Samarbetet mellan unionen och dess olika partner får vid användning av någon av de typer av finansiering som avses i punkt 1 i denna artikel eller artikel 6.1 ta bl.a. följande former:

- a) Arrangemang för tresidigt samarbete genom vilka unionen samordnar sitt stöd till ett partnerland eller en partnerregion med tredjeländer.
- b) Åtgärder för administrativt samarbete, såsom partnersamverkan (*twining*) mellan en medlemsstat och ett partnerlands eller partnerregions offentliga institutioner, lokala myndigheter, nationella offentliga organ eller privaträttsliga enheter som anförtrots offentliga förvaltningsuppgifter samt samlingsåtgärder där experter från den offentliga sektorn sänds ut från medlemsstater och deras regionala eller lokala myndigheter.
- c) Bidrag till de kostnader som är nödvändiga för att inrätta och förvalta offentlig-privata partnerskap.
- d) Sektorsvisa policystödprogram genom vilka unionen tillhandahåller stöd till ett partnerlands sektorsprogram.
- e) När det gäller ENI och IPA II, bidrag till kostnaderna för länders deltagande i unionsprogram och unionsbyråer.
- f) Räntesubventioner.
- g) Finansiering genom bidrag till unionens organ.

11. När kommissionen arbetar tillsammans med intressenter i mottagarländer ska den ta hänsyn till deras särdrag, inbegripet behov och sammanhang, när den fastställer finansieringsformerna, typen av bidrag, formerna för tilldelning och de administrativa bestämmelserna för förvaltningen av bidrag i syfte att nå och ge bästa möjliga respons till så många olika av dessa intressenter som möjligt. Särskilda former, som partnerskapsavtal, tillstånd till bidrag i flera led, direkt tilldelning eller tillträdesbegränsade inbjudningar att lämna förslag eller enhetsbelopp, ska uppmuntras i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

12. När unionen genomför sitt stöd till övergång och reformer i partnerländer, ska den när så är lämpligt använda sig och dela med sig av medlemsstaternas erfarenheter och tillvaragta lärdomar.

Artikel 5

Skatter, tullar och avgifter

Stödet från unionen ska inte generera eller utlösa uttag av särskilda skatter, tullar eller avgifter.

I tillämpliga fall ska lämpliga bestämmelser förhandlas fram med tredjeländer i syfte att från skatter, tullar och avgifter undanta de åtgärder genom vilka unionens finansiella stöd genomförs. I annat fall ska skatter, tullar och avgifter komma i fråga för finansiering på de villkor som anges i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.

Artikel 6

Särskilda finansieringsbestämmelser

1. Unionens finansiella stöd inom ramen för de nedan angivna instrumenten får utöver genom de typer av finansiering som avses i artikel 4.1 i denna förordning i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 även tillhandahållas genom följande typer av finansiering:

- a) När det gäller DCI och ENI, genom skuldlättnad inom ramen för internationellt överenskomna program för skuldlättnad.
- b) När det gäller DCI och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred, i undantagsfall genom sektorspecifika eller allmänna importprogram i form av
 - i) sektorspecifika importprogram för import in natura,
 - ii) sektorspecifika importprogram med stöd i form av utländsk valuta för finansiering av import inom sektorn i fråga, eller
 - iii) allmänna importprogram inom ramen för vilka det tillhandahålls utländsk valuta för att finansiera allmän import av ett stort antal olika produkter.

c) När det gäller EIDMR, genom direkt tilldelning av följande bidrag:

- i) Bidrag till låga belopp till människorättsförsvarare, för att finansiera brådskande skyddsåtgärder, i lämpliga fall utan behov av samfinansiering.
- ii) Bidrag, i lämpliga fall utan behov av samfinansiering, för att finansiera åtgärder där villkoren är som svårast eller i sådana situationer som avses i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 235/2014 där det skulle vara olämpligt att offentliggöra en inbjudan att lämna förslag. Sådana bidrag får inte överstiga 1 000 000 EUR och ska ha en löptid på högst 18 månader, vilken dock får förlängas med tolv månader vid objektiva, oförutsedda hinder för genomförandet av dem.
- iii) Bidrag till FN:s högkommissariat för mänskliga rättigheter samt *European Inter-University Centre for Human Rights and Democratisation*, som erbjuder ett europeiskt masterprogram i mänskliga rättigheter och demokratisering och ett EU-FN-stipendieprogram och det med detta förbundna nätet av universitet som erbjuder program för högre universitetsutbildning i mänskliga rättigheter, inbegripet stipendier till studenter och människorättsförsvarare från tredjeländer.

2. Inom ramen för ENI och IPA II ska programmen för gränsöverskridande samarbete framför allt genomföras genom delad förvaltning med medlemsstaterna eller genom indirekt förvaltning tillsammans med tredjeländer och internationella organisationer. Närmare bestämmelser ska fastställas i genomförandeakter, som antas på grundval av förordning (EU) nr 232/2014 och förordning (EU) nr 231/2014.

3. Kommissionen får anta fleråriga handlingsprogram

- a) för en period på upp till tre år vid återkommande åtgärder,
- b) för en period på upp till sju år inom ramen för IPA II.

Fleråriga åtaganden ska innehålla bestämmelser om att åtagandena för andra år än det första åtagandeåret är vägledande och beroende av unionens kommande årliga budgetar.

4. Budgetåtaganden för åtgärder inom ramen för ENI och IPA II som sträcker sig över mer än ett budgetår får delas upp i årliga delåtaganden.

Om inte annat föreskrivs i de tillämpliga bestämmelserna ska kommissionen i sådana fall automatiskt dra tillbaka alla delar av ett budgetåtagande för ett program som, senast den 31 december det femte året efter året för budgetåtagandet, inte har använts till förfinansiering eller mellanliggande betalningar eller för vilka den enhet som anförtrots uppgiften inte har visat upp någon attesterad utgiftsdeklaration eller betalningsansökan.

5. Bestämmelserna om gränsöverskridande samarbete inom ramen för IPA II som genomförs genom delad förvaltning med medlemsstaterna ska vara förenliga med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 ⁽²⁾.

Artikel 7

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska genom lämpliga åtgärder se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt denna förordning, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oriktigheter upptäcks, genom återkrav eller vid behov restitution av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1299/2013 av den 17 december 2013 om särskilda bestämmelser för stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till målet Europeiskt territoriellt samarbete (EUT L 347, 20.12.2013, s. 259).

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, eller, när det gäller internationella organisationer, rätt att genomföra kontroller i enlighet med avtal som ingåtts med dessa, på grundval av handlingar samt på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt denna förordning.

3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får genomföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) Nr 883/2013 ⁽³⁾ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ i syfte att fastställa om bidragsöverskottskommelser, bidragsbeslut eller andra avtal som har finansierats enligt denna förordning påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens ekonomiska intressen.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska befogenhet att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner i enlighet med sina respektive befogenheter uttryckligen tilldelas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i bestämmelser i samarbetsavtal med tredjeländer eller med internationella organisationer, i avtal, i bidragsavtal och i bidragsbeslut som ingås med tillämpning av denna förordning.

AVDELNING III

NATIONALITETS- OCH URSPRUNGSBESTÄMMELSER FÖR OFFENTLIG UPPHANDLING, BIDRAGS- OCH ANDRA TILLDELNINGSFÖRFARANDEN

Artikel 8

Gemensamma bestämmelser

1. Deltagande i förfaranden för tilldelning av upphandlingskontrakt, förfaranden för tilldelning av bidrag och andra tilldelningsförfaranden för åtgärder som finansieras enligt denna förordning till förmån för tredje parter ska stå öppet för alla fysiska personer som är medborgare, och juridiska personer som är etablerade, i ett land som kan komma i fråga för finansiering enligt vad som fastställs för det tillämpliga instrumentet i denna avdelning samt för internationella organisationer.

Juridiska personer kan inbegripa organisationer i det civila samhället, som icke-statliga organisationer som drivs utan vinstsyfte och oberoende politiska stiftelser, lokalt förankrade organisationer och privata inrättningar, institut och organisationer som drivs utan vinstsyfte samt nätverk av dessa på lokal, nationell, regional och internationell nivå.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

2. När det gäller åtgärder som gemensamt samfinansieras med en partner eller annan givare eller som genomförs via en medlemsstat genom delad förvaltning, eller genom en förvaltningsfond som inrättats av kommissionen, ska även länder kunna komma i fråga för finansiering som enligt denna partners, andra givares eller medlemsstats bestämmelser eller enligt akten om inrättandet av förvaltningsfonden kan komma i fråga för finansiering.

När det gäller åtgärder som genomförs genom ett av de organ som anförtratts uppgiften indirekt förvaltning i en kategori som förtecknas i artikel 58.1 c ii–viii i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, ska även länder som enligt det berörda organets bestämmelser kan komma i fråga för finansiering kunna komma i fråga för finansiering

3. När det gäller åtgärder som finansieras genom något av instrumenten och dessutom genom ett annat unionsinstrument för yttre åtgärder, t.ex. Europeiska utvecklingsfonden, ska de länder som tas upp i något av instrumenten anses kunna komma i fråga för finansiering för dessa åtgärders syften.

När det gäller åtgärder av global, regional eller gränsöverskridande karaktär som finansieras av ett av instrumenten får de länder, territorier och regioner som omfattas av åtgärden anses kunna komma i fråga för åtgärden.

4. Alla varor som köps inom ramen för ett upphandlingskontrakt eller en bidragsöverenskommelse och finansieras enligt denna förordning ska ha sitt ursprung i ett land som kommer i fråga för finansiering. Varorna får dock ha sitt ursprung i vilket land som helst, när beloppet för de varor som köps in understiger tröskelvärdet för tillämpning av förhandlat förfarande under konkurrens. För denna förordnings syften har termen ursprung den innebörd som den har i artiklarna 23 och 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ och andra unionslagstiftningsakter som styr ursprung som inte medför förmånsbehandling.

5. Bestämmelserna i denna avdelning ska inte tillämpas på eller skapa nationalitetsrestriktioner för fysiska personer som är anställda hos eller på annat sätt rättsligt står under avtal med en uppdragstagare eller, i förekommande fall, underleverantör som kan komma i fråga för finansiering.

6. För att främja lokal kapacitet och lokala marknader och inköp ska prioritet ges åt lokala och regionala uppdragstagare när det i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 föreskrivs tilldelning på grundval av en enda anbudsgivare. I samtliga andra fall ska lokala och regionala uppdragstagares deltagande främjas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i den förordningen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.12.1992, s. 1).

7. Tillträde till tilldelningsförfaranden enligt denna avdelning får begränsas med hänsyn till sökandes nationalitet, geografiska lokalisering eller karaktär i den utsträckning sådana begränsningar är nödvändiga på grund av en åtgärds specifika karaktär och mål och när de är nödvändiga för ett verkkningsfullt genomförande av denna. Sådana begränsningar får tillämpas särskilt på deltagande i tilldelningsförfaranden när det gäller åtgärder för gränsöverskridande samarbete.

8. Fysiska och juridiska personer som tilldelats kontrakt ska följa tillämplig miljölagstiftning, inbegripet multilaterala miljöavtal, samt internationellt överenskomna grundläggande arbetsnormer ⁽²⁾.

Artikel 9

Stödberättigande enligt DCI, ENI och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer

1. Anbudsgivare, sökande och kandidater från följande länder ska kunna komma i fråga för finansiering inom ramen för DCI, ENU och partnerskapsinstrumentet för samarbete med tredjeländer:

a) Medlemsstaterna, stödmottagare som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 231/2014 och parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

b) När det gäller ENI, partnerländer som omfattas av instrumentet samt Ryska federationen, när det berörda förfarandet äger rum inom ramen för något av de program för flera länder eller för gränsöverskridande samarbete som de deltar i.

c) Utvecklingsländer och utvecklingsterritorier som ingår i den förteckning över mottagare av ODA som offentliggörs av OECD/DAC (nedan kallad *förteckningen över ODA-mottagare*) och som inte är medlemmar av G20 samt utomeuropeiska länder och territorier som omfattas av rådets beslut 2001/822/EG ⁽³⁾.

d) Utvecklingsländer som ingår i förteckningen över ODA-mottagare och som är medlemmar av G20 och andra länder och territorier, i den utsträckning som de omfattas av en åtgärd som är föremål för unionsfinansiering inom ramen för de instrument som omfattas av denna artikel.

⁽²⁾ ILO:s grundläggande arbetsnormer och konventioner om organisationsrätt och kollektiv förhandlingsrätt, om avskaffande av tvångsarbete och obligatoriskt arbete, om undanröjande av diskriminering i fråga om anställning och yrkesutövning och om avskaffande av barnarbete.

⁽³⁾ Rådets beslut 2001/822/EG av den 27 november 2001 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska gemenskapen (ULT-beslut) (EGT L 314, 30.11.2001, s. 1).

e) Länder med avseende på vilka kommissionen fastställt att ömsesidigt tillträde till externt stöd föreligger. Det får fattas beslut om ömsesidigt tillträde under en begränsad period av minst ett år när ett land ger tillträde på lika villkor till enheter från medlemsstater i unionen och från andra länder som kan komma i fråga för finansiering inom ramen för de instrument som omfattas av denna artikel. Kommissionen ska efter samråd med de berörda mottagarländerna fatta beslut om ömsesidigt tillträde och varaktigheten för sådant tillträde i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.2.

f) Länder som är medlemmar av OECD, när det gäller kontrakt som ska genomföras i något av de minst utvecklade länderna eller ett kraftigt skuldtyngt fattigt land som är uppfört på förteckningen över ODA-mottagare.

2. Kommissionen får besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga och varor som har ett ursprung som inte kan komma i fråga ska ha tillträde till förfarandet, när det gäller

a) länder som har traditionella ekonomiska förbindelser, handelsförbindelser eller geografiska förbindelser med angränsande mottagarländer, eller

b) brådskande behov av eller avsaknad av produkter och tjänster på marknaderna i de berörda länderna eller andra vederbörligen motiverade fall, där tillämpning av reglerna om vilka eller vad som kan komma i fråga skulle göra det omöjligt eller alltför svårt att genomföra ett projekt, ett program eller en åtgärd.

3. När det gäller en åtgärd som genomförs genom delad förvaltning får en medlemsstat, till vilken kommissionen delegerat genomförandeuppgifter, på kommissionens vägnar besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga och som avses i punkt 2 i denna artikel eller varor som har ett ursprung som inte kan komma i fråga och som avses i artikel 8.4 ska ha tillträde till förfarandet.

Artikel 10

Stödberättigande enligt IPA II

1. Anbudsgivare, sökande och kandidater från följande länder ska kunna komma i fråga för finansiering inom ramen för IPA II:

a) Medlemsstaterna, stödmottagare som förtecknas i bilaga I till förordning (EU) nr 231/2014, parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och partnerländer som omfattas av ENI.

b) Länder för vilka kommissionen enligt artikel 9.1 e fastställt att ömsesidigt tillträde till externt stöd föreligger.

2. Kommissionen får besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga eller varor

som har ett ursprung som inte kan komma i fråga ska ha tillträde till förfarandet, i fall då det föreligger ett brådskande behov eller en avsaknad av produkter och tjänster på marknaderna i de berörda länderna eller andra vederbörligen motiverade fall, där tillämpning av reglerna för vilka/vad som kan komma i fråga skulle göra det omöjligt eller alltför svårt att genomföra ett projekt, ett program eller en åtgärd.

3. När det gäller en åtgärd som genomförs genom delad förvaltning får en medlemsstat, till vilken kommissionen delegerat genomförandeuppgifter, på kommissionens vägnar besluta att anbudsgivare, sökande och kandidater från länder som inte kan komma i fråga och som avses i punkt 2 i denna artikel eller varor som har ett ursprung som inte kan komma i fråga och som avses i artikel 8.4 ska ha tillträde till förfarandet.

Artikel 11

Stödberättigande enligt EIDMR och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred

1. Utan att det påverkar sådana begränsningar enligt artikel 8.7 som är förbundna med en åtgärds art eller med målen för åtgärden ska deltagande i förfaranden för tilldelning av upphandlingskontrakt eller bidrag och för rekrytering av experter inom ramen för EIDMR och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred stå öppet utan begränsningar.

2. Inom ramen för EIDMR ska följande organ och aktörer kunna komma i fråga för finansiering enligt artikel 4.1, 4.2 och 4.3 samt artikel 6.1 c:

a) Organisationer i det civila samhället, bl.a. icke-statliga organisationer som drivs utan vinstsyfte och oberoende politiska stiftelser, lokalt förankrade organisationer och privata inrättningar, institut och organisationer som drivs utan vinstsyfte samt nätverk av dessa på lokal, nationell, regional och internationell nivå.

b) Offentliga inrättningar, institut och organisationer som drivs utan vinstsyfte samt nätverk av dessa på lokal, nationell, regional och internationell nivå.

c) Nationella, regionala och internationella parlamentariska organ, när det är nödvändigt för att målen för EIDMR ska uppnås och den föreslagna åtgärden inte kan finansieras inom ramen för ett annat instrument.

d) Internationella och regionala mellanstatliga organisationer.

e) När det är nödvändigt för att målen för EIDMR ska uppnås, fysiska personer, enheter som inte har status som juridisk person och i vederbörligen motiverade undantagsfall andra organ och aktörer som inte tas upp i denna punkt.

Artikel 12

Övervakning och utvärdering av åtgärderna

1. Kommissionen ska fortlöpande övervaka sina åtgärder och granska framstegen med att uppnå förväntade resultat, varvid prestationer och resultat ska beaktas. Kommissionen ska även utvärdera effekterna av och ändamålsenligheten i sin politik och sina åtgärder inom olika sektorer och hur effektiv programplaneringen har varit, när så är lämpligt genom oberoende externa utvärderingar. Vederbörlig hänsyn ska tas till förslag från Europaparlamentet eller rådet om oberoende externa utvärderingar. Utvärderingarna ska grundas på OECD/DAC:s principer för god praxis och man ska försöka fastställa huruvida de särskilda målen har uppnåtts, i tillämpliga fall med beaktande av jämställdhet, och utforma rekommendationer med sikte på att förbättra framtida insatser. Dessa utvärderingar ska utföras på grundval av förutbestämda, tydliga och öppna samt, där så är lämpligt, landsspecifika och mätbara indikatorer.

2. Kommissionen ska översända utvärderingsrapporterna till Europaparlamentet, rådet och medlemsstaterna genom den berörda kommitté som avses i artikel 16. Särskilda utvärderingar får diskuteras i den kommittén på medlemsstaternas begäran. Resultaten ska användas för att förbättra utformningen av programmen och tilldelningen av resurser.

3. Kommissionen ska i lämplig utsträckning göra alla berörda parter delaktiga i fasen för utvärdering av det unionsstöd som tillhandahålls inom ramen för denna förordning och får vid behov försöka genomföra gemensamma utvärderingar med medlemsstaterna och utvecklingspartner.

4. Den rapport som nämns i artikel 13 ska avspegla de viktigaste tillvaratagna erfarenheterna och uppföljningen av rekommendationerna i utvärderingarna från de föregående åren.

AVDELNING IV

ANDRA GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 13

Årsrapport

1. Kommissionen ska kartlägga framstegen i genomförandet av åtgärderna för unionens externa finansiella stöd och ska årligen från och med 2015 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om uppnåendet av målen för varje förordning genom indikatorer som mäter av de uppnådda resultaten och det berörda instrumentets effektivitet. Rapporten ska också överlämnas till Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

2. Årsrapporten ska innehålla information rörande det föregående året om de åtgärder som finansierats, om resultaten av uppföljnings- och utvärderingsverksamheten och om de berörda parternas medverkan samt om genomförandet av budgetåtgärderna och betalningsbemyndigandena, fördelade på länder, regioner och samarbetsområden. Den ska omfatta en bedömning av resultaten av unionens finansiella stöd, i möjligaste mån med användning av specifika och mätbara indikatorer på stödets betydelse för uppnåendet av målen för instrumenten. När det gäller utvecklingssamarbete ska rapporten, där så är möjligt och

relevant, även omfatta en bedömning av efterlevnaden av principerna om biståndseffektivitet, även för innovativa finansieringsinstrument.

3. Den årsrapport som utarbetas 2021 ska innehålla konsoliderad information ur årsrapporterna från perioden 2014–2020 om all finansiering som styrs av denna förordning, inklusive externa inkomster avsatta för särskilda ändamål och bidrag till förvaltningsfonder, samt innehålla en uppdelning av utgifter utifrån mottagarland, användning av finansiella instrument, åtaganden och betalningar.

Artikel 14

Utgifter för klimatsatser och biologisk mångfald

En årlig beräkning av de övergripande utgifterna för klimatsatser och biologisk mångfald ska göras på grundval av de vägledande programdokument som antagits. De medel som anslås inom ramen för instrumenten ska varje år underkastas ett spårningssystem som grundar sig på OECD-metoderna (så kallade Riomarkörer), utan att användning av mer exakta metoder utesluts om sådana finns tillgängliga, vilket har integrerats i de befintliga metoderna för uppföljning av hur unionsprogrammen fungerar, i syfte att kvantifiera utgifterna för klimatsatser och biologisk mångfald i handlingsprogrammen och i de enskilda åtgärder och särskilda åtgärder som avses i artikel 2.1, och redovisas i utvärderingar och årsrapporten.

Artikel 15

Medverkan av lokala intressenter i mottagarländerna

Kommissionen ska, närhelst detta är möjligt och lämpligt, se till att relevanta intressenter, i mottagarländer, inklusive det civila samhällets organisationer och lokala myndigheter, är eller har blivit vederbörligen hörda inom genomförandeprocessen samt att de i god tid får tillgång till relevant information så att de kan få en meningsfull roll i processen.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträddas av de kommittéer som inrättats genom instrumenten. Dessa kommittéer ska vara kommittéer i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När kommitténs yttrande ska inhämtas genom ett skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande beslutar detta, eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna begär detta, inom tidsfristen för att avge ett yttrande.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

När kommitténs yttrande ska inhämtas genom ett skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande beslutar detta, eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna begär detta, inom tidsfristen för att avge ett yttrande.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

De beslut som antagits ska fortsätta att gälla under den tid som de dokument, handlingsprogram eller åtgärder som antagits eller ändrats varar.

5. En observatör från EIB ska delta i kommitténs arbete i frågor som rör EIB.

Artikel 17

Halvtidsöversyn och utvärdering av instrumenten

1. Senast den 31 december 2017 ska en rapport om halvtidsöversyn läggas fram av kommissionen om genomförandet av varje enskilt instrument och om genomförandet av denna förordning. Den ska omfatta perioden från den 1 januari 2014 till den 30 juni 2017 och fokusera på uppnåendet av målen för varje instrument genom indikatorer som mäter de uppnådda resultaten och instrumentens effektivitet.

I syfte att uppnå målen för varje instrument, ska den rapporten dessutom behandla varje instruments mervärde, utrymmet för förenkling, intern och extern samstämmighet, inklusive komplementariteten och synergin mellan instrumenten, den fortsatta relevansen av alla mål, åtgärdernas bidrag till konsekvensen i unionens yttre åtgärder och, där så är påkallat, till unionens prioriteringar för smart och hållbar tillväxt för alla. I rapporten ska man beakta eventuella konstateranden och slutsatser om instrumentens konsekvenser på lång sikt. Rapporten ska även innehålla information om den hävstångseffekt som uppnåtts av medlen för vart och ett av de finansiella instrumenten.

Rapporten ska utarbetas i det specifika syftet att förbättra genomförandet av unionens stöd. Den ska beaktas vid beslut om förlängning, ändring eller upphävande av sådana åtgärder som genomförs enligt instrumenten.

Rapporten ska också innehålla konsoliderad information ur relevanta årsrapporter om all finansiering som styrs av denna förordning inklusive externa inkomster avsatta för särskilda ändamål och bidrag till förvaltningsfonder samt innehålla en uppdelning av utgifter utifrån mottagarland, användning av finansiella instrument, åtaganden och betalningar.

Kommissionen ska inom ramen för interimsoversynen av nästa finansieringsperiod upprätta en slutlig utvärderingsrapport för perioden 2014–2020.

2. Den rapport om halvtidsöversyn som avses i punkt 1 första stycket ska läggas fram för Europaparlamentet och rådet och ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag om erforderliga ändringar av instrumenten och av denna förordning.

3. Värdena på indikatorerna den 1 januari 2014 ska ligga till grund för bedömningen av i vilken utsträckning målen har uppnåtts.

4. Kommissionen ska ålägga partnerländerna att tillhandahålla alla uppgifter som i överensstämmelse med de internationella åtagandena om biståndseffektivitet är nödvändiga för uppföljning och utvärdering av de berörda åtgärderna.

5. Instrumentens resultat och verkningar på längre sikt samt hållbarheten i instrumentens verkningar ska utvärderas i enlighet med de gällande bestämmelserna och förfarandena för övervakning, utvärdering och rapportering vid den tidpunkt då utvärderingen görs.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 11 mars 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

Europeiska kommissionens förklaring om användningen av genomförandeakter för att fastställa regler för genomförandet av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II)

Europeiska kommissionen anser att bestämmelserna för genomförandet av program för gränsöverskridande samarbete så som de fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för finansiering av externa åtgärder och andra specifika mer detaljerade genomförandebestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II), syftar till att komplettera den grundläggande rättsakten och därför bör vara delegerade akter som antas på grundval av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Europeiska kommissionen kommer inte att motsätta sig antagandet av den text som medlagstiftarna enats om. Kommissionen erinrar om att frågan om avgränsning mellan artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget för närvarande granskas av domstolen i "biocid-målet".

Europeiska kommissionens förklaring om "återflöden"

I enlighet med de skyldigheter som anges i artikel 21.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 kommer Europeiska kommissionen att i budgetförslaget införa en rubrik för interna inkomster avsatta för särskilda ändamål och om möjligt ange beloppet för sådana inkomster.

Budgetmyndigheten kommer att underrättas om de samlade resurserna varje år i samband med planeringen av budgeten. Interna inkomster avsatta för särskilda ändamål får bara införas i budgetförslaget i den mån deras storlek är fastställd.

Europaparlamentets uttalande om avbrytande av stöd som beviljas inom ramen för finansiella instrument

Europaparlamentet noterar att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 232/2014 av den 11 mars 2014 om inrättande av ett europeiskt grannskapsinstrument, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 234/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett partnerskapsinstrument för samarbete med tredjeländer och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 231/2014 av den 11 mars 2014 om inrättandet av ett instrument för stöd inför anslutningen (IPA II) inte innehåller några uttryckliga hänvisningar till möjligheten att avbryta stöd i fall där ett mottagarland inte efterlever de grundläggande principer som anges i respektive instrument, och särskilt principerna om demokrati, respekt för rättsstatsprincipen och för de mänskliga rättigheterna.

Europaparlamentet anser att ett uppskjutande av bistånd inom ramen för dessa instrument skulle ändra den totala finansiering som överenskommits i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. Som medlagstiftare och medlem i budgetmyndigheten har Europaparlamentet därför rätt att till fullo utöva sina befogenheter i detta avseende, om ett sådant beslut fattas.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (Euratom) nr 237/2014

av den 13 december 2013

om inrättande av ett instrument för kärnsäkerhetssamarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 203,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

av följande skäl:

- (1) Instrumentet för kärnsäkerhetssamarbete, som upprättades genom förordning (Euratom) nr 300/2007 ⁽²⁾, är ett av de instrument som direkt understödjer Europeiska unionens och Europeiska atomenergigemenskapens yttre politik.
- (2) Unionen är en viktig givare av ekonomiskt, finansiellt, tekniskt, humanitärt och makroekonomiskt stöd/bistånd till tredjeländer. Denna förordning utgör en del av ett ramverk som utformats för planering av samarbete och tillhandahållande av bistånd och är avsedd att understödja främjandet av en hög kärnsäkerhets- och strålskyddsnivå och tillämpningen av effektiva och verkningfulla säkerhetskontroller av kärnmaterial i tredjeländer.
- (3) Tjernobylyolyckan 1986 framhävde kärnsäkerhetens globala betydelse. Fukushima Daiichi-olyckan 2011 bekräftade behovet av fortsatta ansträngningar för att förbättra kärnsäkerheten och uppnå högsta standard. För att kunna skapa sådana förhållanden i säkerhetshänseende att det inte längre finns någon risk för befolkningens liv

och hälsa, bör gemenskapen ha möjlighet att understödja kärnsäkerheten i tredjeländer.

- (4) Det är bara unionen som, genom att agera inom ramen för gemensamma strategier och policy tillsammans med medlemsstaterna, har den "kritiska massa" som behövs för att möta globala utmaningar. Unionen är också bäst lämpad att samordna samarbetet med tredjeländer.
- (5) Genom kommissionens beslut 1999/819/Euratom ⁽³⁾ anslöt sig gemenskapen till 1994 års konvention om kärnsäkerhet. Genom kommissionens beslut 2005/510/Euratom ⁽⁴⁾ anslöt sig gemenskapen till konventionen om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och om säkerheten vid hantering av radioaktivt avfall.
- (6) I syfte att upprätthålla och främja den kontinuerliga förbättringen av kärnsäkerheten och regleringen av denna, antog rådet direktiv 2009/71/Euratom ⁽⁵⁾ och direktiv 2011/70/Euratom ⁽⁶⁾. De båda direktiven och de höga standarder som tillämpas i gemenskapen i fråga om kärnsäkerhet och hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, utgör exempel som kan användas i syfte att uppmuntra tredjeländer att anta liknande höga standarder.
- (7) Främjande av samarbete om regler och andra former av samarbete med tillväxtekonomier och främjande av Europeiska unionens upplägg, regler, standarder och förfaranden utgör utrikespolitiska mål för Europa 2020-strategin.

⁽³⁾ Kommissionens beslut 1999/819/Euratom av den 16 november 1999 om Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) anslutning till 1994 års konvention om kärnsäkerhet (EGT L 318, 11.12.1999, s. 20).

⁽⁴⁾ Kommissionens beslut 2005/510/Euratom av den 14 juni 2005 om Europeiska atomenergigemenskapens anslutning till konventionen om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och om säkerheten vid hantering av radioaktivt avfall (EUT L 185, 16.7.2005, s. 33).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2009/71/Euratom av den 25 juni 2009 om upprättande av ett gemenskapsramverk för kärnsäkerhet vid kärntekniska anläggningar (EUT L 172, 2.7.2009, s. 18).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2011/70/Euratom av den 19 juli 2011 om inrättande av ett gemenskapsramverk för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall (EUT L 199, 2.8.2011, s. 48).

⁽¹⁾ Yttrande av den 19 november 2013 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets förordning (Euratom) nr 300/2007 av den 19 februari 2007 om upprättande av ett instrument för kärnsäkerhetssamarbete (EUT L 81, 22.3.2007, s. 1).

- (8) Gemenskapens medlemsstater är signatärstater i icke-spridningsfördraget och tilläggsprotokollet.
- (9) Gemenskapen bedriver redan med stöd av kapitel 10 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen (nedan kallat *Euratomfördraget*) ett nära samarbete med Internationella atomenergiorganet (IAEA), vad gäller såväl kärnämneskontroll (för att främja de mål som anges i avdelning II kapitel 7 i *Euratomfördraget*) som kärnsäkerhet.
- (10) Ett antal internationella organisationer och program eftersträvar liknande mål som denna förordning, till exempel IAEA, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling/Kärnenergibyrån (OECD/NEA), Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD) och partnerskapet för miljön inom den nordliga dimensionen (NDEP).
- (11) Det finns ett särskilt behov av att gemenskapen fortsätter sina ansträngningar att stödja tillämpningen av en verkningsfull säkerhetskontroll av kärnmaterial i tredjeländer, med utgångspunkt i sin egen kontrollverksamhet inom unionen.
- (12) Vid tillämpningen av denna förordning bör kommissionen samråda med europeiska högnivågruppen för kärnsäkerhet och avfallshantering innan den utarbetar och antar strategidokument och fleråriga vägledande program. Åtgärdsprogrammen bör bygga på samråd, i förekommande fall med de nationella tillsynsorganen i medlemsstaterna, och dialog med partnerländerna.
- (13) Åtgärder som främjar målen i denna förordning bör också understödjas genom utnyttjande av ytterligare synergier med de direkta och indirekta åtgärderna i Euratoms ramprogram för kärnforskning och utbildning.
- (14) Det förutsätts att ansvaret för en kärnteknisk anläggnings säkerhet vilar på den driftsansvarige och på den stat som har jurisdiktion över anläggningen.
- (15) Behovet av medel för att finansiera Europeiska unionens externa bistånd ökar, men den ekonomiska situationen och budgetläget i unionen begränsar de resurser som finns tillgängliga för sådant bistånd. Kommissionen bör därför sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt, särskilt genom användning av finansieringsinstrument med hävstångseffekt. Hävstångseffekten ökas om det ges möjlighet till användning och återanvändning av de medel som investeras och genereras via dessa finansieringsinstrument.
- (16) För att trygga enhetliga förutsättningar för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (17) De genomförandebefogenheter som rör programplaneringen och finansieringen av de åtgärder som understöds inom ramen för den här förordningen bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾, som bör gälla vid tillämpningen av denna förordning trots det faktum att artikel 106a i *Euratomfördraget* inte omnämns i denna. Med beaktande av de berörda genomförandeakternas karaktär, särskilt deras policyinriktning och deras ekonomiska konsekvenser, bör granskningsförfarandet i som avses i den förordningen princip tillämpas för att anta akterna, utom när det gäller finansiellt småskaliga tekniska genomförandeåtgärder. Kommissionen bör ha rätt att anta genomförandeakter med omedelbar verkan i vederbörligen motiverade fall, i samband med en nukleär eller radiologisk olycka (inklusive exponering vid olyckshändelse) där en snabb reaktion från gemenskapens sida erfordras för att mildra effekterna eller när tvingande skäl till skyndsamhet gör detta nödvändigt.
- (18) Bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014⁽²⁾, bör vara tillämpliga vid genomförandet av denna förordning, om så är lämpligt.
- (19) För unionen och gemenskapen fortsätter den gemensamma institutionella ramen att gälla. Det är därför viktigt att se till att deras yttre åtgärder är samstämmiga. Europeiska utrikestjänsten bör i förekommande fall involveras i utformningen av detta instrument i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010⁽³⁾.
- (20) Unionen bör sträva efter den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser i syfte att optimera effekterna av sina yttre åtgärder. Detta bör uppnås genom samstämmighet och komplementaritet mellan instrumenten för yttre åtgärder samt genom skapande av synergieffekter mellan detta instrumentet, andra instrument för yttre åtgärder och annan unionspolitik. Detta bör leda till ytterligare ömsesidigt förstärkande av de program som utformas enligt dessa instrument.
- (21) Den här förordningen ersätter förordning (Euratom) nr 300/2007 som upphör att gälla den 31 december 2013.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2014 av den 11 mars 2014 om fastställande av gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av Europeiska unionens instrument för yttre åtgärder (se sidan 95 i detta nummer av EUT).

⁽³⁾ Rådets beslut 2010/427 av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUT L 201, 3.8.2010, s. 30).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Allmänt mål

Unionen ska finansiera åtgärder för att understödja främjandet av en hög kärnsäkerhets- och strålskyddsnivå, och tillämpningen av en effektiv och verkningsfull säkerhetskontroll av kärnmateriäl i tredjeländer, i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och i bilagan till denna.

Artikel 2

Specifika mål

Samarbetet inom ramen för denna förordning ska eftersträva följande särskilda mål:

- 1) Främjande av en verkningsfull kärnsäkerhetskultur och genomförande av den högsta standarden i fråga om kärnsäkerhet och strålskydd, liksom kontinuerlig förbättring av kärnsäkerheten.
- 2) Ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall (nämligen transport, förbehandling, behandling, bearbetning, lagring och slutförvaring), avveckling av befintliga kärntekniska anläggningar och sanering av tidigare kärntekniska förlägningsplatser.
- 3) Fastställande av ramar och metoder för tillämpningen av en effektiv och verkningsfull säkerhetskontroll av kärnmateriäl i tredjeländer.

Artikel 3

Specifika åtgärder

1. Målet i artikel 2.1 ska eftersträvas särskilt genom

- a) stöd för tillsynsorgan och organisationer för tekniskt stöd,
- b) förstärkning av regelverket, särskilt rörande verksamhet som har med översyn, bedömning, tillståndsgivning och tillsyn av kärnkraftverk och andra kärnenergianläggningar att göra,
- c) främjande av verkningsfulla regelverk, förfaranden och system för att trygga ett adekvat skydd mot joniserande strålning från radioaktivt materiäl, särskilt från radioaktiva strålkällor med hög aktivitet, och säker slutförvaring av sådant materiäl,

- d) fastställande av verkningsfulla arrangemang för att förhindra olyckor med skadliga strålningsverknningar (inklusive oförutsedd exponering) och begränsa sådana verknningar om olyckor skulle inträffa (exempelvis övervakning av miljön i händelse av utsläpp av radioaktivt materiäl, utformning och genomförande av begränsnings- och saneringsåtgärder och samarbete med nationella och internationella organisationer i händelse av oförutsedd exponering) och arrangemang för beredskapsplanering, olycksberedskap och utryckning, civilskydd och rehabiliteringsåtgärder,

- e) stöd för att garantera kärnsäkerheten vid de kärntekniska anläggningarna med avseende på praktiska skyddsåtgärder som syftar till att minska de befintliga strålningsriskerna för arbetstagarnas och allmänhetens hälsa.

2. Målet i artikel 2.2 ska eftersträvas särskilt genom

- a) stöd för tillsynsorgan och organisationer för tekniskt stöd samt förstärkning av regelverket, särskilt vad gäller ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall,
- b) utformning och genomförande av specifika strategier och ramar för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall,
- c) utformning och genomförande av strategier och ramverk för avveckling av befintliga kärntekniska anläggningar, för sanering av tidigare kärntekniska förlägningsplatser och tidigare platser för uranbrytning samt för bärning och hantering av i havet sänkta radioaktiva föremål och materiäl.

3. Målet i artikel 2.3 ska begränsas till de tekniska aspekterna för att säkerställa att malmer, råmateriäl och speciella klyvbara materiäl inte används för andra ändamål än de som förbrukarna uppger, detta ska uppnås främst genom

- a) upprättande av nödvändiga regelverk, metoder, tekniker och tillvägagångssätt för genomförande av kärnämneskontroller, inklusive adekvat redovisning och övervakning av klyvbara materiäl på statlig nivå och operatörsnivå, och
- b) stöd för infrastruktur och utbildning av personal.

4. Åtgärderna i punkterna 1 och 2 får omfatta åtgärder som främjar internationellt samarbete inklusive tillämpning och övervakning av internationella konventioner och fördrag. Åtgärderna ska omfatta ett stort inslag av kunskapsöverföring som informationsutbyte, kapacitetsuppbyggnad, utbildning på området kärnsäkerhet och forskning, i syfte att göra de resultat som uppnås mer hållbara. De ska genomföras genom samarbete med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i unionen och/eller med myndigheter i tredjeländer, tillsynsorganen och deras organisationer för tekniskt stöd och/eller berörda internationella organisationer, särskilt IAEA. I särskilda berättigade fall ska åtgärderna som rör punkterna 1 b och 1 c ovan genomföras i samarbete med operatörer och/eller behöriga organisationer från medlemsstaterna och driftsansvariga för kärntekniska anläggningar i tredjeländer enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2009/71/Euratom, och kärntekniska förlägningsplatser.

Artikel 4

Förenlighet, samstämmighet och komplementaritet

1. De framsteg i riktning mot att uppnå de specifika målen som anges i artikel 2 ska bedömas med hjälp av följande prestationsindikatorer för respektive mål:

- a) Antalet problem som fastställs i samband med samarbetets tillämpning och hur betydelsefulla dessa problem är.
- b) Läget i utformningen av strategier för hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall och för avvecklingar, i utformningen av lagar och andra författningar för detta och i genomförandet av projekt.
- c) Antalet problem som fastställs i de relevanta rapporterna om kärnämneskontroll och hur betydelsefulla dessa problem är.

Innan projekten genomförs och med hänsyn till varje åtgärds särdrag ska särskilda indikatorer för övervakning, utvärdering och resultatöversyn definieras i enlighet med artikel 7.2.

2. Kommissionen ska se till att de åtgärder som antas är förenliga med unionens övergripande strategiska policyram för det berörda partnerlandet, i synnerhet med målen för det partnerlandets policy och program för utvecklingssamarbete och ekonomiskt samarbete.

3. Det finansiella, ekonomiska och tekniska samarbetet inom ramen för denna förordning ska utgöra ett komplement till unionens samarbete med tredjeländer inom ramen för andra instrument.

AVDELNING II

PROGRAMPLANERING OCH VÄGLEDANDE TILLDELNING AV MEDEL

Artikel 5

Strategidokument

1. Gemenskapens samarbete inom ramen för denna förordning ska genomföras på grundval av ett flerårigt strategidokument för detta instrument för kärnsäkerhetssamarbete.

2. Strategidokument ska utgöra den allmänna grunden för samarbetet och ska gälla under en period på upp till sju år. Gemenskapens strategi för samarbetet inom ramen för denna förordning ska anges i strategidokumentet, med beaktande av de berörda ländernas behov, gemenskapens prioriter, det internationella läget och de respektive tredjeländernas verksamhet. Strategidokumentet ska också ange samarbetets mervärde samt hur man undviker dubblering med andra program och initiativ, särskilt sådana som drivs av internationella organisationer med samma mål och större givare.

3. Strategidokumentet ska syfta till att tillhandahålla en enhetlig ram för samarbetet mellan gemenskapen och de berörda tredjeländerna eller regionerna som är förenlig med det allmänna syftet och tillämpningsområdet, med målen och principerna och med gemenskapens policy.

4. Principerna om biståndseffektivitet – nationellt ägarskap, partnerskap, samordning, harmonisering, anpassning till det stödmottagande landets system eller regionala system, ömsesidigt ansvarsutkrävande och resultatorientering ska tillämpas vid utarbetandet av strategidokumentet.

5. Kommissionen ska godkänna strategidokumentet i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2. Kommissionen ska efter halva tiden, eller vid behov, se över och uppdatera strategidokumentet, i enlighet med det förfarande som avses ovan.

Artikel 6

Fleråriga vägledande program

1. På grundval av det strategidokument som avses i artikel 5 ska det upprättas fleråriga vägledande program. De fleråriga vägledande programmen ska gälla under en period på 2–4 år.

2. I de fleråriga vägledande programmen ska de prioritetsområden som valts ut för finansiering, de specifika målen, de förväntade resultaten, prestationsindikatorerna samt de vägledande finansiella anslagen – totalt och per prioritetsområde – och en skäligen reserv med icke tilldelade medel anges. De finansiella anslagen får, där så är lämpligt, anges i form av ett intervall eller ett minimibelopp. De fleråriga vägledande programmen ska innehålla riktlinjer för hur dubblering kan undvikas.

3. De fleråriga vägledande programmen ska grunda sig på en förfrågan från och en dialog med de berörda partnerländerna eller regionerna i vilken de berörda aktörerna deltar, i syfte att säkerställa att landet eller regionen i tillräckligt hög grad övertar ägarskapet i processen, och för att främja stödet för de nationella utvecklingsstrategierna. I syfte att uppnå komplementaritet och undvika dubbleringar ska de fleråriga vägledande programmen ta hänsyn till befintligt och planerat internationellt samarbete, särskilt med internationella organisationer som eftersträvar liknande mål och viktiga givare inom de områden som anges i artikel 2. De fleråriga vägledande programmen ska även ange samarbetets mervärde.

4. Kommissionen ska anta de fleråriga vägledande programmen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2. Kommissionen ska i enlighet med det förfarande som avses ovan se över och vid behov uppdatera dessa vägledande program, med beaktande av eventuella översyner av strategidokumentet enligt artikel 5.

AVDELNING III

GENOMFÖRANDE

Artikel 7

Årliga handlingsprogram

1. De årliga handlingsprogrammen (nedan kallade *handlingsprogrammen*) ska upprättas utifrån det strategidokument och de fleråriga vägledande program som avses i artikel 5 respektive artikel 6. Handlingsprogrammen ska upprättas för varje tredjeland eller region och ska innehålla detaljuppgifter om genomförandet av samarbete i enlighet med denna förordning.

I undantagsfall, särskilt om det ännu inte har antagits något handlingsprogram, får kommissionen på grundval av de vägledande programplaneringsdokumenten anta enskilda åtgärder enligt samma bestämmelser och förfaranden som för handlingsprogrammen.

Vid oförutsedda och vederbörligen motiverade behov, omständigheter eller förpliktelser får kommissionen anta särskilda åtgärder som inte föreskrivs i de vägledande programplaneringsdokumenten.

2. I handlingsprogrammen ska mål, åtgärdsområden, planerade åtgärder och projekt, förväntade resultat, förvaltningsformer samt beräknat totalt finansieringsbelopp anges. De ska innehålla en sammanfattande beskrivning av de insatser som ska finansieras, vägledande uppgifter om de belopp som tilldelats varje insats, en vägledande tidsplan för genomförandet och särskilda indikatorer för övervakning, utvärdering och översyn av resultaten när så är lämpligt. I tillämpliga fall ska de innehålla uppgifter om de lärdomar som dragits från tidigare samarbeten.

3. Kommissionen ska anta de fleråriga vägledande programmen, enskilda och särskilda åtgärder i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2. Kommissionen får se över och förlänga handlingsprogrammen och åtgärderna enligt samma förfarande.

4. Genom undantag från punkt 3 ska det granskningsförfarande som avses i artikel 11.2 inte krävas för

- i) enskilda åtgärder för vilka det ekonomiska biståndet från unionen inte överstiger 5 miljoner EUR,
- ii) särskilda åtgärder för vilka det ekonomiska biståndet från unionen inte överstiger 5 miljoner EUR,
- iii) tekniska ändringar av handlingsprogram, enskilda och särskilda åtgärder.

I denna punkt avses med tekniska justeringar, justeringar såsom

- förlängningar av genomförandeperioden,
- omfördelningar av medel mellan åtgärder inom de årliga handlingsprogrammen, enskilda och särskilda åtgärder och projekt med högst 20 % av den ursprungliga budgeten, dock maximalt 5 miljoner EUR, eller
- ökning eller minskning av budgeten för de årliga handlingsprogrammen, enskilda eller särskilda åtgärder med högst 20 % av den ursprungliga budgeten, dock maximalt 5 miljoner EUR,

under förutsättning att dessa ändringar inte avsevärt påverkar målen för de ursprungliga åtgärderna och handlingsprogrammen.

Europaparlamentet, rådet och den kommitté som avses i artikel 11.1 ska underrättas om de åtgärder som antagits i enlighet med denna punkt inom en månad från antagandet av dessa.

5. Vid vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med anledning av behovet av snabba insatser från gemenskapen, för att kunna begränsa följderna av en nukleär eller radiologisk olycka, ska kommissionen anta eller ändra handlingsprogrammen eller åtgärderna genom genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3.

6. Kommissionen får besluta att lägga till initiativ som inlett av internationella organisationer och stora biståndsgivare som har liknande mål så länge som det initiativet är förenligt med det allmänna målet i artikel 1. Motsvarande finansieringsbeslut ska fattas i enlighet med förfarandet i punkterna 2 och 3 i den här artikeln.

*Artikel 8***Samstämmighet och komplementaritet**

Vid programplanering och programöversyn som genomförs efter offentliggörandet av den halvtidsrapport som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 236/2014 ska resultaten, rönen och slutsatserna i denna beaktas.

*Artikel 9***Genomförande**

Denna förordning ska genomföras i enlighet med artiklarna 1.3, 1.4, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 12 och 17 i förordning nr 236/2014 såvida inte annat föreskrivs i den här förordningen.

*Artikel 10***Rapport**

Kommissionen ska granska framstegen med genomförandet av de åtgärder som vidtas med stöd av denna förordning och varje år till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av samarbetet som avses i denna förordning. Rapporten ska innehålla uppgifter för det föregående året om finansierade åtgärder och resultatet av uppföljnings- och utvärderingsåtgärder samt uppgifter om budgetgenomförandet med avseende på åtaganden och betalningar fördelade på länder, regioner och samarbetsformer.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 11***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för kärnsäkerhetssamarbete. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 13 december 2013.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011, jämförd med artikel 5 i den förordningen, tillämpas.

*Artikel 12***Europeiska utrikestjänsten**

Denna förordning ska tillämpas i enlighet med artikel 9 i beslut 2010/427/EU.

*Artikel 13***Finansiellt referensbelopp**

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av denna förordning under perioden 2014–2020 ska vara 225 321 000 EUR.

2. Europaparlamentet och rådet ska fastställa anslaget för varje enskilt budgetår i överensstämmelse med den fleråriga budgetramen.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

På rådets vägnar

V. MAZURONIS

Ordförande

BILAGA

KRITERIER FÖR KÄRNSÄKERHETSSAMARBETE

I denna bilaga anges kriterierna ⁽¹⁾ för samarbetet enligt denna förordning, inklusive prioriteringarna

Samarbetet bör utgå från följande kriterier:

1. Allmänna kriterier och prioriteringar**a) Allmänna kriterier:**

- Samarbete kan bedrivas med alla tredjeländer i hela världen.
- Anslutningsländerna och länderna i det europeiska grannskapet bör prioriteras, med fördel genom tillämpning av en landsstrategi. En regional strategi bör väljas för länder i andra regioner.
- Samarbete med höginkomstländer är avsett att underlätta förbindelserna mellan deras respektive behöriga aktörer inom kärnsäkerhet och strålskydd. Sådana förbindelser ska utesluta all gemenskapsfinansiering av höginkomstländer enligt denna förordning. Särskilda åtgärder kan dock vidtas, till exempel till följd av en stor kärnteknisk olycka när så är lämpligt.
- En gemensam tolkning och ett ömsesidigt avtal mellan ett tredjeland och gemenskapen bör bekräftas genom en officiell hänvändelse från landets regering till kommissionen.
- Tredjeländer som vill samarbeta med gemenskapen bör ansluta sig fullständigt till principen om icke-spridning. Dessutom bör de vara parter i relevanta konventioner inom IAEA om kärnverksamhet, såsom 1994 års konvention om kärnsäkerhet och konventionen om säkerheten vid hantering av använt kärnbränsle och om säkerheten vid hantering av radioaktivt avfall, eller ha inlett åtgärder som visar fast beslutsamhet att ansluta sig till dessa. Detta åtagande bör utvärderas årligen och med utgångspunkt i utvärderingen kommer ett beslut att fattas om det fortsatta samarbetet. Samarbetet med gemenskapen kan avhängiggöras en sådan anslutning eller slutförandet av åtgärder som syftar till anslutning till de berörda konventionerna. I brådskande fall är det önskvärt att i undantagsfall visa flexibilitet vid tillämpningen av dessa principer.
- För säkerställande och övervakning av att det berörda tredjelandet uppfyller målen i denna förordning för samarbetet måste tredjelandet godta att dess genomförda insatser utvärderas. Denna utvärdering bör möjliggöra uppföljning och kontroll av att de överenskomna målen uppfylls och kan ställas som villkor för fortsatta utbetalningar av gemenskapsbidrag.
- Unionens samarbete på området kärnsäkerhet och kärnämneskontroll i enlighet med denna förordning syftar inte till att främja kärnenergi och bör därför inte tolkas som en åtgärd för att främja denna energikälla i tredjeländer.

b) Prioriteringar

För att nödvändiga säkerhetsförhållanden för att avlägsna faran för allmänhetens liv och hälsa ska kunna uppnås, bör samarbetet i första hand inriktas på tillsynsmyndigheter och organisationer för tekniskt stöd. Målet med ett sådant samarbete är att säkerställa deras tekniska kompetens och oberoende och att förstärka regelverket, särskilt rörande verksamhet som har med tillståndsgivning att göra, särskilt vad gäller översyn och uppföljning av verkningsfulla och genomgripande risk- och säkerhetsbedömningar (stresstester).

I de samarbetsprogram som utformas inom ramen för denna förordning bör även följande prioriteras:

- Utformning och genomförande av strategier och ramar för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.
- Avveckling av befintliga kärntekniska anläggningar, sanering av tidigare kärntekniska förläggningsplatser och tidigare platser för uranbrytning och bärgrävning och hantering av i havet sänkta radioaktiva föremål och material, om dessa utgör en fara för allmänheten.

Samarbete med kärnkraftverksoperatörer i tredjeländer ska övervägas i de specifika fall som anges i artiklarna 2 och 3, särskilt i samband med åtgärder för uppföljning av de genomgripande risk- och säkerhetsbedömningarna. Sådant samarbete ska inte omfatta leverans av utrustning. Sådant samarbete ska inte omfatta leverans av utrustning.

⁽¹⁾ I dessa kriterier beaktas rådets slutsatser om stöd till tredjeländer på området för kärnsäkerhet och fysiskt skydd (2913:e mötet i rådet (transport, telekommunikation och energi) i Bryssel den 9 december 2008).

2. Kriterier för samarbete med länder som redan har byggt upp en kapacitet för kärnkraftsel

För de länder som redan har erhållit gemenskapsfinansiering bör det fortsatta samarbetet vara avhängigt av utvärderingen av de gemenskapsfinansierade åtgärderna och av vederbörligen motiverade nya behov. Denna utvärdering bör göra det möjligt att närmare avgöra vilken form samarbetet ska ta och hur stort stödet till dessa länder ska vara i framtiden.

För de länder som efterfrågar samarbete bör hänsyn tas till följande:

- a) Hur brådskande insatsen i det aktuella landet är, med hänsyn till läget i fråga om kärnsäkerhet.
- b) Hur viktigt det är att en insats görs vid lämplig tidpunkt för att en kärnsäkerhetskultur ska skapas, särskilt vad gäller inrättande eller förstärkning av tillsynsmyndigheter och organisationer för tekniskt stöd och utformning, och genomförande av strategier och ramar för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

IRRS-granskning (Integrated Regulatory Review Service) och IAEA:s OSART-granskning (Operational Safety Review Team) kan med fördel tillämpas, även om detta inte skulle utgöra ett formellt kriterium för samarbetet.

3. Kriterier för samarbete med länder som saknar kapacitet för kärnkraftsel

För länder som har kärntekniska anläggningar enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2009/71/Euratom, men som inte önskar utveckla kapacitet för kärnkraftsenergi, ska samarbetet komma an på hur akut situationen är ur kärnsäkerhetssynpunkt.

För länder som önskar utveckla kapacitet för kärnkraftsenergi, oberoende av om de har kärntekniska anläggningar enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2009/71/Euratom eller ej, och för vilka en insats vid lämplig tidpunkt blir aktuell för att en kärnsäkerhetskultur ska skapas parallellt med utvecklingen av programmet för kärnkraftsenergi, särskilt vad gäller förstärkning av tillsynsmyndigheterna och organisationerna för tekniskt stöd, ska hänsyn tas till trovärdigheten i programmet för utveckling av kärnenergi, förekomsten av ett regeringsbeslut om användningen av kärnenergi och utarbetandet av en preliminär färdplan, varvid dokumentet Milestones in the Development of a National Infrastructure for Nuclear Power (IAEA Nuclear Energy Series, nr NG-G-3.1) bör beaktas.

För länder i ovannämnda kategori bör samarbetet i första hand inriktas på att bygga upp den erforderliga tillsynsinfrastrukturen, den tekniska kompetensen inom tillsynsorganen och organisationerna för tekniskt stöd. Utformning av strategier och ramar för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall, bör också tas i beaktande och i tillämpliga fall understödjas, även i länder som inte planerar att utveckla kapacitet för kärnkraftsenergi eller som har beslutat att inte utveckla sådan kapacitet.

Vad gäller länder som inte tillhör någon av de ovannämnda kategorierna kan samarbete komma i fråga vid nödsituationer gällande kärnsäkerhet. De allmänna kriterierna bör tillämpas med ett visst mått av flexibilitet gentemot dessa länder.

4. Samordning

Kommissionen bör samordna sitt samarbete med tredjeländer med organisationer som eftersträvar liknande mål, särskilt internationella organisationer och IAEA. Den samordningen bör göra det möjligt för gemenskapen och de berörda organisationerna att undvika överlappningar vid insatser och finansiering avseende tredjeländer. Kommissionen bör också involvera medlemsstaternas behöriga myndigheter och de europeiska aktörerna när den fullgör sin uppgift, så att kvaliteten på den europeiska sakkunskapen på området kärnsäkerhet och kärnämneskontroll kan utnyttjas.

Kommissionen ska säkerställa att det inte förekommer något dubbelarbete mellan samarbetet om kärnämneskontroll, genom de åtgärder som kan vidtas i enlighet med artikel 13.3 i denna förordning, och samarbete som kan genomföras på området för säkerhet och icke-spridning inom ramen för instrumentet som bidrar till stabilitet och fred.

Via EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV